

คดีหมายเลขดำที่ บ. ๗๒/๒๕๖๕
คดีหมายเลขแดงที่ บ. ๒๑ /๒๕ ๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองอุดรธานี

วันที่ ๑๐ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง { นางสาวบุญเริ่ม พาระนัง ผู้ฟ้องคดี
เทศบาลตำบลน้ำก่ำ ที่ ๑
คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครพนม ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและการกระทำละเมิดอันเกิดจากคำสั่งทางปกครอง

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า เดิมผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานเทศบาล ตำแหน่งนักวิชาการคลังชำนาญการ สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการที่นายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำมีคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๕๖๖/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ลงโทษไล่อผู้ฟ้องคดี ออกจากราชการ โดยเป็นการดำเนินการตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๔ ซึ่งมีมูลเหตุสืบเนื่องมาจากกรณีที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน โดยสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๕ ได้ตรวจสอบพบว่า ผู้ฟ้องคดีเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งดังกล่าว ได้มีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่รายอื่นในการใช้จ่ายงบประมาณโดยไม่เป็นไปตามระเบียบกฎหมาย และตามวัตถุประสงค์ ทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเสียหาย รวม ๔ ประเด็น ดังนี้ ประเด็นที่ ๑ การใช้จ่ายงบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไป มีเงินคงเหลือจากการดำเนินโครงการที่ต้องส่งคืน และมีการใช้จ่ายงบประมาณไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการ รวมเป็นจำนวนเงิน ๑๑,๓๕๔,๖๕๙.๑๕ บาท จากการตรวจสอบพบว่ามีเงินคงเหลือในบัญชี รวมเป็นจำนวนเงิน

๑๑๔,๓๙๓.๓๔ บาท ซึ่งไม่พอจ่ายหรือส่งคืน ประกอบด้วย ๑.๑) การใช้จ่ายงบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไปกำหนดวัตถุประสงค์และเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ มีเงินคงเหลือต้องส่งคืน รวมเป็นจำนวนเงิน ๑,๙๐๕,๙๒๕ บาท แยกเป็นเงินอุดหนุนเบี่ยยังชีพผู้สูงอายุคงเหลือต้องส่งคืน จำนวน ๑,๔๐๒,๘๐๐ บาท เงินอุดหนุนเบี่ยยังชีพผู้พิการคงเหลือต้องส่งคืน จำนวน ๑๕๕,๒๐๐ บาท เงินอุดหนุนโครงการฝึกอบรมอาชีพให้แก่ผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูและส่งเสริมการบำบัดฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดคงเหลือต้องส่งคืน จำนวน ๑๕๐,๕๐๐ บาท และเงินอุดหนุนเฉพาะกิจโครงการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลจนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๗ (เพิ่มเติม) ซึ่งไม่ได้มีการดำเนินโครงการเป็นจำนวนเงิน ๑๙๙,๔๒๕ บาท ๑.๒) ค่าปรับผิดสัญญาเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๘ เป็นจำนวนเงิน ๔๓,๕๐๐ บาท และสัญญาจ้างเลขที่ ๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๘ เป็นจำนวนเงิน ๙๐,๗๒๐ บาท มีเงินคงเหลือต้องส่งคืนสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดนครพนม รวมเป็นจำนวนเงิน ๑๓๔,๒๒๐ บาท ๑.๓) นำเงินทุนโครงการเศรษฐกิจชุมชนคงเหลือไปใช้จ่ายตามภารกิจและอำนาจหน้าที่โดยไม่นำส่งคืนอำเภอธาตุพนม เป็นจำนวนเงิน ๕๑๖,๗๔๔.๗๘ บาท ซึ่งเป็นการใช้จ่ายเงินไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการและหนังสือสั่งการ ๑.๔) เงินรับฝากประเภทเงินประกันสัญญา คงเหลือที่ยังไม่ครบกำหนดจ่ายคืนให้แก่ผู้วางเงินประกันสัญญา จำนวน ๕ ราย รวมเป็นจำนวนเงิน ๑๘๖,๐๕๐ บาท และเงินหลักประกันของ จำนวน ๑ ราย เป็นจำนวนเงิน ๓๙,๘๐๐ บาท แต่มีเงินคงเหลือไม่พอจ่าย รวมเป็นจำนวนเงิน ๒๒๕,๘๕๐ บาท ๑.๕) เงินชำระหนี้สินเชื่อส่วนบุคคลของพนักงานและลูกจ้างที่ต้องหักส่งธนาคารออมสิน สาขาธาตุพนม ประจำเดือนกันยายน ๒๕๕๘ รวมเป็นจำนวนเงิน ๒๗๓,๓๓๐.๓๓ บาท แต่ไม่สามารถจ่ายเช็คให้แก่ธนาคารเจ้าหน้าที่ เนื่องจากมีเงินคงเหลือไม่พอจ่าย ๑.๖) ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะหน่วยงานผู้เบิกได้จัดทำเอกสารและหลักฐานประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงิน รวม ๗๔ ฎีกา รวมเป็นจำนวนเงิน ๔,๑๙๘,๕๓๓.๘๒ บาท โดยเป็นรายการที่ก่อนนี้ผูกพัน/ไม่ได้ก่อนนี้ผูกพันไว้ แต่ไม่มีงบประมาณคงเหลือให้เบิกจ่ายแก่เจ้าหน้าที่หรือผู้มีสิทธิรับเงินได้ รวมเป็นเงินขาดบัญชี จำนวน ๔,๑๙๘,๕๓๓.๘๒ บาท ๑.๗) นำเงินรายได้ภาษีจัดสรรและเงินรายได้ประเภทอื่นที่ได้รับระหว่างวันที่ ๑๕ - ๑๗ กันยายน ๒๕๕๘ รวมเป็นจำนวนเงิน ๓,๐๗๑,๘๐๐ บาท ซึ่งมียอดเงินที่ต้องนำไปจ่ายเบี่ยยังชีพผู้สูงอายุและเบี่ยยังชีพความพิการประจำเดือนกรกฎาคมถึงเดือนกันยายน ๒๕๕๘ รวมเป็นจำนวนเงิน ๑,๘๔๕,๔๐๐ บาท แต่ได้นำไปจ่ายในกิจกรรมอื่นซึ่งไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการ และ ๑.๘) ไม่ปรากฏเอกสารหลักฐานใบสำคัญประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงินตามเช็ค จำนวน ๖ ฉบับ รวมเป็นจำนวนเงิน ๑,๐๒๙,๐๐๐ บาท ประเด็นที่ ๒ การจัดซื้อจัดจ้างและทำสัญญากับบุคคลที่ไม่เคยเป็นคู่สัญญา และเป็นบุคคลที่ไม่มีอาชีพขายหรือรับจ้างทำงาน จำนวน ๑๓ ราย รวมเป็นจำนวนเงิน ๒๖,๔๒๔,๔๗๖ บาท ประกอบด้วย ๒.๑) การจัดซื้อจัดจ้างและทำสัญญากับบุคคลรายนางสาวทองเพชร นาสามลาด นางสาวศรีคำไผ่ สุภาพ นางสาวรุ่งนภา พ้อพันดร นางสาวจันจิรา เสนโนฤทธิ และนายจักรกริศน์ คำพิมพ์ นำเชื่อว่าไม่ได้มีการทำสัญญาซื้อขาย/จ้างจริง มีการปลอม

/ลายมือชื่อ...

ลายมือชื่อบุคคลซึ่งอ้างว่าเป็นคู่สัญญา และเจ้าหน้าที่รวมทั้งผู้บริหารเข้ามีส่วนได้เสียและประโยชน์ในสัญญาหรือกิจการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย เป็นจำนวนเงิน ๙,๑๓๕,๗๙๖ บาท ๒.๒) การจัดซื้อจัดจ้างและทำสัญญากับนิติบุคคลและบุคคลคู่สัญญา รายงานสาวเกษร สุขสุวรรณ นางจันทร์จิรา ถาวร และบริษัท บ้านเฟื่องฟ้ากรุ๊ป จำกัด โดยนางสาวพิณสา แสนลัง นำเชื่อว่าไม่ได้มีการทำสัญญาซื้อขาย/จ้างจริง มีการปลอมลายมือชื่อบุคคลซึ่งอ้างว่าเป็นคู่สัญญา และเจ้าหน้าที่รวมทั้งผู้บริหารเข้ามีส่วนได้เสียและประโยชน์ในสัญญาหรือกิจการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย เป็นจำนวนเงิน ๓,๒๔๐,๗๕๐ บาท ๒.๓) การจัดซื้อจัดจ้างและทำสัญญากับบุคคลซึ่งมิได้เป็นผู้ขายหรือผู้รับจ้างรายงานภณี เพ็ชรอินทร์ นายณรงค์ ป้อมน้อย นายเมธี ศรีจางวาง นางสาวสมคิด สร้อยปู และนายปัญญา มิตานนท์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้ทำการติดต่อผู้มีอาชีพขาย/รับจ้างโดยตรงตามที่ระเบียบฯ กำหนด ๒.๔) กรณีการจัดซื้อน้ำยากำจัดกลิ่นขยะของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ นำเชื่อว่าไม่ได้มีการดำเนินการจัดซื้อและส่งมอบพัสดุตามเอกสารที่ปรากฏจริง มีการร่วมกันจัดทำและรับรองเอกสารหลักฐานอันเป็นเท็จเพื่อใช้ประกอบการเบิกจ่ายเงิน และเจ้าหน้าที่รวมทั้งผู้บริหารเข้ามีส่วนได้เสียและประโยชน์ในสัญญาหรือกิจการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย เป็นจำนวนเงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท ประเด็นที่ ๓ การเบิกจ่ายโครงการจ้างเหมาซ่อมแซมถนนลูกรัง จำนวน ๓๓ โครงการ (ฎีกา) นำเชื่อว่าไม่ได้มีการจ้างเหมาตามเอกสารที่ปรากฏจริง มีการร่วมกันจัดทำและรับรองเอกสารหลักฐานอันเป็นเท็จ มีการปลอมลายมือชื่อบุคคลอื่นเพื่อให้ตนเองและพวกพ้องได้รับประโยชน์ และเจ้าหน้าที่รวมทั้งผู้บริหารเข้ามีส่วนได้เสียและประโยชน์ในสัญญาหรือกิจการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหายเป็นจำนวนเงิน ๒,๙๘๔,๐๐๐ บาท และประเด็นที่ ๔ การจัดซื้อจัดจ้างโดยวิธีสอบราคา จำนวน ๔ โครงการ ประกอบด้วย ๔.๑) การสอบราคาจัดซื้อรถยนต์เพื่อการเกษตร นำเชื่อว่ามีการสมยอมเสนอราคา ร่วมกันจัดทำ/รับรองเอกสารหลักฐานอันเป็นเท็จ ปลอมลายมือชื่อบุคคลอื่นเพื่อให้ตนเองและพวกพ้องได้รับประโยชน์ และเจ้าหน้าที่รวมทั้งผู้บริหารเข้ามีส่วนได้เสียและประโยชน์ในสัญญาหรือกิจการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย เป็นจำนวนเงิน ๑,๗๑๓,๐๐๐ บาท และ ๔.๒) การสอบราคาจัดซื้อเรือตรวจการณ์หรือเรือกู้ภัยทางน้ำ การสอบราคาจ้างเหมาปรับปรุงพื้นที่และก่อสร้างโรงเรียนอนุบาลตำบลน้ำก่ำ และการสอบราคาจ้างเหมาก่อสร้างรางระบายน้ำคอนกรีตเสริมเหล็กภายในหมู่บ้าน บ้านน้ำก่ำใต้ หมู่ที่ ๓ นำเชื่อว่ามีการสมยอมเสนอราคา ร่วมกันปลอมลายมือชื่อบุคคลอื่น จัดทำและรับรองเอกสารอันเป็นเท็จ ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย และเจ้าหน้าที่รวมทั้งผู้บริหารเข้ามีส่วนได้เสียและประโยชน์ในสัญญาหรือกิจการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวนายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำจึงได้มีคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๓๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีกับพวก และหลังจากนั้นได้มีคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๑๗๓ - ๑๘๓/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ เปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสอบสวนบางราย ภายหลังจากการสอบสวน

/เสร็จสิ้น...

เสร็จสิ้น คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงได้เสนอรายงานการสอบสวน ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ต่อนายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำว่า ผู้ฟ้องคดีมีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดในประเด็นที่ ๑.๘ ประเด็นที่ ๒.๑ ประเด็นที่ ๒.๒ ประเด็นที่ ๒.๔ ประเด็นที่ ๓ และประเด็นที่ ๔.๑ พฤติการณ์ถือเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๗ วรรคสาม ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๑๐ วรรคสอง ของประกาศเดียวกัน เห็นควรลงโทษไล่ออกจากราชการ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๔ เห็นชอบให้ไล่ออกจากราชการ นายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำ จึงมีคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๕๖๖/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ลงโทษไล่ออกจากราชการ ออกจากราชการ ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไป ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าวและได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๔ อุทธรณ์คำสั่งต่อประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จากนั้นผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ตามหนังสือจังหวัดนครพนม ที่ นพ ๐๐๒๓.๒/๕๐๐๒ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๖๕ ได้พิจารณาแล้วมีมติให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยนายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำและคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงเพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงในเบื้องต้นก่อนมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงตามคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๓๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๑ ถูกยกเลิกไปแล้วโดยคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๑๗๒/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่อาจเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสอบสวนบางราย ในภายหลัง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้แจ้งสิทธิในการคัดค้านคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงให้ผู้ฟ้องคดีทราบ คณะกรรมการสอบสวนนำข้อเท็จจริงจากหนังสือสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๕ มาแจ้งข้อกล่าวหาโดยไม่ได้ระบุให้ชัดเจนว่าผู้ฟ้องคดีได้กระทำความผิดตามที่กล่าวหาอย่างไร การแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา คณะกรรมการสอบสวนไม่ได้ให้โอกาสผู้ฟ้องคดีตรวจสอบพยานหลักฐานเพื่อแก้ข้อกล่าวหา นายกอกษาปณ์ อุปถัมภ์ ประธานคณะกรรมการสอบสวนมีความใกล้ชิดกับนายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำซึ่งเป็นตัวการสำคัญในเรื่องที่มีการกล่าวหาเห็นได้จากลักษณะการพูดจากันอย่างคุ้นเคย เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีไม่กล้าให้ถ้อยคำตามความเป็นจริง การลงลายมือชื่อในเอกสารเบิกจ่ายเงินในภายหลังถือไม่ได้ว่าเป็นการสนับสนุนการกระทำความผิด นายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำไม่ได้พิจารณาโทษก่อนที่จะส่งรายงานการสอบสวนให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณา ซึ่งไม่เป็นไปตามข้อ ๗๗ ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์

/และเงื่อนไข...

และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ในรายงานการสอบสวนมีการกล่าวอ้างพยานบุคคลเพื่อสนับสนุนข้อกล่าวหา ทั้งที่ในขั้นตอนการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาไม่มีการระบุพยานบุคคล คณะกรรมการสอบสวนไม่ได้ปรับบทความผิดตามประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งมีผลใช้บังคับในขณะกระทำความผิด นายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำได้มีหนังสือยอมรับแล้วว่าเป็นผู้สั่งการให้เจ้าหน้าที่กระทำการตามคำสั่งของตน คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการมีการอ้างข้อ ๘๗ ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นการอ้างที่ไม่ถูกต้อง ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหาด้วยเหตุจำเป็นเพราะถูกข่มขู่จากนายสุระวิชญ์ ชันติญาราชภูร์ ซึ่งดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำในขณะนั้น และผู้ฟ้องคดีรับราชการมานานโดยไม่เคยกระทำความผิดวินัยร้ายแรงมาก่อน ประกอบกับเป็นผู้ที่มีจิตอาสาช่วยเหลือสังคมมาโดยตลอด การลงโทษไล่ออกจากราชการจึงเป็นการใช้ดุลพินิจลงโทษที่ไม่เหมาะสม ทั้งนี้ คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายจากการที่ไม่ได้รับเงินเดือนในอัตราเดือนละ ๒๙,๖๘๐ บาท นับตั้งแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีถูกล่อออกจากราชการจนถึงวันที่ยื่นฟ้องคดี คิดค่าเสียหายเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๒๒๓,๕๘๘.๘๐ บาท จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๕๖๖/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ที่ลงโทษไล่ออกจากราชการ

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นจำนวนเงิน ๒๒๓,๕๘๘.๘๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๕.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะมีการเพิกถอนคำสั่งพิพาท และให้ชำระค่าเสียหายเป็นเงินเดือนละ ๒๙,๖๘๐ บาท นับแต่วันถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะมีการเพิกถอนคำสั่งพิพาท

๓. ทูลเกล้าฯ บังคับตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยนายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำ ที่ ๕๖๖/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ จนกว่าคดีจะถึงที่สุด

ศาลมีคำสั่งให้คัดสำเนาประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ในเว็บไซต์เทศบาลตำบลท่าอุเทน อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม (www.thauthen.go.th) มารวมไว้ในสำนวนคดีนี้ และสำเนาแจ้งผู้ฟ้องคดีทราบ

เดิมคดีนี้ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่เพียงรายเดียว แต่ศาลพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การกำหนดตัวผู้ถูกฟ้องคดีในคดีนี้สอดคล้องกับการกระทำที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดี จึงมีคำสั่งกำหนดตัวผู้ถูกฟ้องคดีใหม่ โดยกำหนดให้เทศบาลตำบลน้ำก่ำเป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และกำหนดให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครพนมเป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

/ศาลมีคำสั่ง...

ศาลมีคำสั่ง ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๕ ไม่รับคำฟ้องในข้อหาตามคำขอท้ายคำฟ้องข้อ ๑ ไว้พิจารณา และเมื่อศาลมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องในข้อหานี้ไว้พิจารณา กรณีจึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาคำขอเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อศาลปกครองสูงสุด ซึ่งต่อมาศาลปกครองสูงสุดได้มีคำสั่ง ที่ ๒๓๙/๒๕๖๖ ยืนตามคำสั่งศาลปกครองชั้นต้น

ศาลมีคำสั่งรับคำฟ้องในข้อหาตามคำขอท้ายคำฟ้องข้อ ๒ ไว้พิจารณา และโดยที่ข้อเท็จจริงปรากฏในสำนวนคดีว่า ก่อนที่ผู้ฟ้องคดีจะยื่นฟ้องคดีนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือจังหวัดนครพนม ที่ นพ ๐๐๒๓.๒/๕๐๐๒ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๕ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๖๕ ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้วมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ พร้อมทั้งแจ้งสิทธิในการฟ้องคดีต่อศาลให้ผู้ฟ้องคดีทราบ คำวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าวจึงเป็นคำสั่งทางปกครองใหม่ ซึ่งแม้ในคำขอท้ายคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีจะระบุแต่เพียงขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๕๖๖/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี แต่ย่อมเป็นที่เข้าใจได้ว่าการฟ้องของผู้ฟ้องคดีมีจุดมุ่งหมายที่จะขอให้ศาลเพิกถอนคำสั่งทางปกครองใหม่ที่ทำให้ความเดือดร้อนหรือเสียหายของผู้ฟ้องคดียังไม่ได้รับการเยียวยา จึงมีคำสั่งรับคำฟ้องในข้อหาที่ขอให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๖๕ ที่ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีด้วย

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า ในการออกคำสั่งลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ นายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัย การรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การใช้สิทธิอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์ การร้องทุกข์ และการให้ออกจากราชการ ตามที่คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล (ก.ท.) และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ประกาศกำหนด ทั้งนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๔ ได้มีมติเห็นชอบกับคำสั่งลงโทษดังกล่าว และภายหลังจากได้แจ้งคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีทราบแล้ว นายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ รายงานการดำเนินการทางวินัยไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดนครพนมในฐานะผู้กำกับดูแลเพื่อพิจารณา ดังนั้น คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๕๖๖/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงชอบด้วยกฎหมายและคำสั่งดังกล่าวย่อมมีผลตราบเท่าที่ังไม่มีมีการเพิกถอนหรือสิ้นผลลงโดยเงื่อนไขหรือโดยเหตุอื่น อีกทั้งการฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อขอให้ศาลเพิกถอนคำสั่งทางปกครองไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครอง ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ใช่ผู้ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากคำสั่งพิพาทในอันที่จะมีสิทธิเรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ตนได้

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๔ อุทธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

ในการประชุม...

ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๖๕ ได้พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแยกเป็นประเด็น ดังนี้ ประเด็นที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ตนเองไม่ใช่ผู้กระทำความผิด เพียงแค่กระบวนการไม่เป็นไปตามแบบแผนของทางราชการ โดยข้อเท็จจริงปรากฏว่า ได้มีการออกเช็คส่งจ่ายเงินไปแล้ว ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่ตนเองไม่สามารถปฏิเสธได้ ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่รับผิดชอบในการเบิกจ่ายเงิน รับเงิน เก็บรักษาเงิน จัดทำบัญชี ควบคุมการเบิกจ่ายเงิน ตรวจสอบฎีกา และเอกสารประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงิน ผู้ฟ้องคดียอมรับว่าได้มีการลงนามย้อนหลังในเอกสารที่จัดทำขึ้นภายหลังจริง โดยเป็นการจัดทำขึ้นเพื่อการตรวจสอบ การสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้ฟ้องคดีไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากไม่มีการสอบสวนข้อเท็จจริงก่อนที่จะดำเนินการสอบสวนทางวินัย และการสอบสวนทางวินัยใช้เพียงหนังสือของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นมูลเหตุในการสอบสวนทางวินัยเท่านั้น กรณีจึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และข้อ ๒๔ วรรคห้าของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีในฐานะเป็นผู้ตรวจฎีกาและควบคุมการเบิกจ่ายเงิน ให้การยอมรับว่าได้ลงนามย้อนหลังในเอกสารที่จัดทำขึ้นภายหลังจริง สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินโดยสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๕ ได้ดำเนินการตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และมีหนังสือด่วนที่สุด ที่ ตผ ๐๐๔๗ อบ/๑๓๘๔ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๐ แจ้งให้นายกเทศมนตรีตำบลน้ำคำดำเนินการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดี ตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีจึงเป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๓๙ ประกอบกับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เรื่องเสร็จที่ ๔๑๑/๒๕๔๓ ประเด็นที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การดำเนินการสอบสวนทางวินัยไม่ถูกต้อง ตามประกาศหลักเกณฑ์ รูปแบบขั้นตอนและวิธีการที่ระเบียบกฎหมายกำหนด เห็นว่า คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยได้ดำเนินการสอบสวนทางวินัยผู้ฟ้องคดีตามรูปแบบแนบท้ายประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ (แบบ สว. ๑ - สว. ๖) แล้ว ประเด็นที่ ๓ ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากนายสุระวิชญ์ ชันติญาราชภูร์ ซึ่งเป็นคู่กรณีกับผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ออกคำสั่งแต่งตั้ง เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีมติคัดเลือกคณะกรรมการสอบสวนเพื่อให้นายกเทศมนตรีตำบลน้ำคำออกคำสั่งแต่งตั้งตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อันเป็นการดำเนินการตามข้อ ๔๙ วรรคสี่ ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยดังกล่าวจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว ประเด็นที่ ๔ ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีไม่กล้าให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนตามความเป็นจริง เนื่องจากนายก่อกษาปณ์

/อุปลักษณ์...

อุปถัมภ์ ประธานคณะกรรมการสอบสวนวินัย มีความสนิทสนมกับนายสุระศรีชัย ชันติญาราชภรณ์ เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ยกประเด็นดังกล่าวขึ้นโต้แย้งในชั้นสอบสวน กรณีจึงทำให้การดำเนินการสอบสวนทางวินัยเป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมาย ประเด็นที่ ๕ ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า นายกเทศมนตรีตำบลน้ำคำไม่ได้พิจารณาโทษก่อนที่จะส่งรายงานการสอบสวนให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณา ซึ่งไม่เป็นไปตามข้อ ๗๗ ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัย และการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ เห็นว่า การที่คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยดำเนินการสอบสวนแล้วเสร็จและรายงานผลการสอบสวนให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทราบ เป็นการปฏิบัติตามข้อ ๔๙ วรรคห้า ของประกาศเดียวกัน ประเด็นที่ ๖ ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า คณะกรรมการสอบสวนไม่ได้ดำเนินการตามข้อ ๘๙ วรรคสอง ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยไม่ได้ปรับบทความผิดตามกฎหมายที่มีผลใช้บังคับในขณะกระทำความผิด จึงทำให้คำสั่งลงโทษทางวินัยตกเป็นโมฆะ เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๖ - พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นช่วงก่อนวันที่ประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ มีผลใช้บังคับ การปรับบทความผิดตามประกาศดังกล่าวจึงทำให้คำสั่งลงโทษทางวินัยมีผล แต่ไม่สมบูรณ์ เห็นควรให้แก้ไขข้อความในคำสั่งลงโทษทางวินัย โดยปรับบทความผิดตามประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งมีผลใช้บังคับในขณะกระทำความผิด ประเด็นที่ ๗ ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีถูกนายสุระศรีชัย ชันติญาราชภรณ์ บังคับและข่มขู่ให้กระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เห็นว่า น่าเชื่อได้ว่ามีมูล แต่เนื่องจากผู้ฟ้องคดีไม่สามารถนำพยานหลักฐานมายืนยันข้อเท็จจริงดังกล่าวและไม่ได้แจ้งความไว้เป็นหลักฐาน ตั้งแต่ในขณะที่ถูกบังคับและข่มขู่ จึงทำให้ยังไม่มีน้ำหนักเพียงพอ และประเด็นที่ ๘ ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๔ ถึงคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เพื่อขอถอนตัวเป็นพยานกรณีพิเศษ ตามมาตรา ๑๓๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกอบกับประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขในการกันบุคคลไว้เป็นพยาน โดยไม่ดำเนินคดี พ.ศ. ๒๕๖๑ เห็นว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติยังไม่ได้มีมติกันตัวผู้ฟ้องคดีตามมาตรา ๑๓๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ แต่อย่างใด ด้วยเหตุผลดังกล่าวมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีมติให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี โดยให้ปรับบทความผิดในคำสั่งลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการให้เป็นไปตามประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งมีผลใช้บังคับในขณะกระทำความผิด ผู้ถูกฟ้องคดี

ที่ ๒ เห็นว่า การพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๖๕ ที่มีมติให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีขอด้วยกฎหมายแล้ว จึงขอให้ศาลมีคำพิพากษายกฟ้อง

ศาลเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ได้จากคำให้การเพียงพอที่จะพิจารณาพิพากษา หรือมีคำสั่งชี้ขาดได้โดยไม่ต้องดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงจนครบทุกชั้นตอนตามที่กำหนดไว้ในระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๓

ศาลออกนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกเมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๗ โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ และเอกสารหลักฐานอื่น ในสำนวนคดีแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานเทศบาล ตำแหน่งนักวิชาการคลังชำนาญการ สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จากนั้น เมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีได้ลงชื่อเป็นพยานในบันทึกเหตุการณ์ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ ของนายเจนณรงค์ คล้ายกิ่ง ตำแหน่งผู้อำนวยการกองช่าง สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ได้บันทึกเหตุการณ์ไว้ สรุปความว่า นายสุระวิชญ์ ชันติฎาธาราษฎร์ นายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำ ได้เรียกนายเจนณรงค์ไปขึ้นรถยนต์ส่วนตัว ในวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ เวลาประมาณ ๑๐.๐๐ นาฬิกา เมื่อนายเจนณรงค์เดินไปขึ้นรถที่จอดบริเวณด้านข้างสำนักงานเทศบาลตำบลน้ำก่ำ รถยี่ห้อเชvrolet รุ่นโคโรราโด สีดำ กระฉกรถติดฟิล์มมิดสนิท จำทะเบียนรถไม่ได้ นายสุระวิชญ์ได้ชักอาวุธปืนประจำกาย ประเภทพกสั้น ขนาด ๙ มม. พร้อมขึ้นลำ แล้วเล็งมาที่บริเวณศีรษะของนายเจนณรงค์พร้อมกับพูดว่า “มีจะเบิกหรือไม่เบิก กูรีบใช้เงิน” หลังจากนั้นนายเจนณรงค์ลงจากรถไปที่ห้องทำงานนายกแล้วลงนามในเช็ค ขอใช้บันทึกฉบับนี้เป็นเอกสารเพื่อนำไปแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ต่อมาผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน โดยสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๕ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ตผ ๐๐๔๗ อบ/๐๓๘๔ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๐ เรื่อง ตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณของเทศบาลตำบลน้ำก่ำ อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม ถึงนายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำ ว่า ได้ตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพียงถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ แล้วพบว่า การใช้จ่ายงบประมาณไม่เป็นไปตามระเบียบ กฎหมาย และตามวัตถุประสงค์ ทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเสียหาย รวม ๔ ประเด็น ดังนี้ ประเด็นที่ ๑ การใช้จ่ายงบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไป มีเงินคงเหลือจากการดำเนินโครงการที่ต้องส่งคืน และมีการใช้จ่ายงบประมาณไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการ รวมเป็นจำนวนเงิน ๑๑,๓๕๔,๖๕๙.๑๕ บาท จากการตรวจสอบพบว่ามีเงินคงเหลือในบัญชี รวมเป็นจำนวนเงิน ๑๑๔,๓๙๓.๓๔ บาท ซึ่งไม่พอจ่ายหรือส่งคืน ประกอบด้วย ๑.๑) การใช้จ่ายงบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไปกำหนดวัตถุประสงค์และเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ มีเงินคงเหลือต้องส่งคืน รวมเป็นจำนวนเงิน

๑,๙๐๕,๙๒๕ บาท แยกเป็นเงินอุดหนุนเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุคงเหลือต้องส่งคืน จำนวน ๑,๔๐๒,๘๐๐ บาท เงินอุดหนุนเบี้ยยังชีพผู้พิการคงเหลือต้องส่งคืน จำนวน ๑๕๕,๒๐๐ บาท เงินอุดหนุนโครงการฝึกอบรบอาชีพให้แก่ผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูและส่งเสริมการบำบัดฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดคงเหลือต้องส่งคืน จำนวน ๑๕๐,๕๐๐ บาท และเงินอุดหนุนเฉพาะกิจโครงการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลจนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๗ (เพิ่มเติม) ซึ่งไม่ได้มีการดำเนินโครงการเป็นจำนวนเงิน ๑๙๙,๔๒๕ บาท ๑.๒) ค่าปรับผิดสัญญาเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๘ เป็นจำนวนเงิน ๔๓,๕๐๐ บาท และสัญญาจ้างเลขที่ ๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๘ เป็นจำนวนเงิน ๙๐,๗๒๐ บาท มีเงินคงเหลือต้องส่งคืนสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดนครพนม รวมเป็นจำนวนเงิน ๑๓๔,๒๒๐ บาท ๑.๓) นำเงินทุนโครงการเศรษฐกิจชุมชนคงเหลือไปใช้จ่ายตามภารกิจและอำนาจหน้าที่โดยไม่นำส่งคืนอำเภอธาตุพนม เป็นจำนวนเงิน ๕๑๖,๗๔๔.๗๘ บาท ซึ่งเป็นการใช้จ่ายเงินไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการและหนังสือสั่งการ ๑.๔) เงินรับฝากประเภทเงินประกันสัญญา คงเหลือที่ยังไม่ครบกำหนดจ่ายคืนให้แก่ผู้วางเงินประกันสัญญา จำนวน ๕ ราย รวมเป็นจำนวนเงิน ๑๘๖,๐๕๐ บาท และเงินหลักประกันของ จำนวน ๑ ราย เป็นจำนวนเงิน ๓๙,๘๐๐ บาท แต่มีเงินคงเหลือไม่พอจ่าย รวมเป็นจำนวนเงิน ๒๒๕,๘๕๐ บาท ๑.๕) เงินชำระหนี้สินเชื่อส่วนบุคคลของพนักงานและลูกจ้างที่ต้องหักส่งธนาคารออมสิน สาขาธาตุพนม ประจำเดือนกันยายน ๒๕๕๘ รวมเป็นจำนวนเงิน ๒๗๓,๓๓๐.๓๓ บาท แต่ไม่สามารถจ่ายเช็คให้แก่ธนาคารเจ้าหนี้ได้ เนื่องจากมีเงินคงเหลือไม่พอจ่าย ๑.๖) ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะหน่วยงานผู้เบิกได้จัดทำเอกสารและหลักฐานประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงิน รวม ๗๔ ฎีกา รวมเป็นจำนวนเงิน ๔,๑๙๘,๕๓๓.๘๒ บาท โดยเป็นรายการที่ก่อนนี้ผูกพัน/ไม่ได้ก่อนนี้ผูกพันไว้ แต่ไม่มีงบประมาณคงเหลือให้เบิกจ่ายแก่เจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิรับเงินได้ รวมเป็นเงินขาดบัญชี จำนวน ๔,๑๙๘,๕๓๓.๘๒ บาท ๑.๗) นำเงินรายได้ภาษีจัดสรรและเงินรายได้ประเภทอื่นที่ได้รับระหว่างวันที่ ๑๕ - ๑๗ กันยายน ๒๕๕๘ รวมเป็นจำนวนเงิน ๓,๐๗๑,๘๐๐ บาท ซึ่งมียอดเงินที่ต้องนำไปจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุและเบี้ยยังชีพความพิการประจำเดือนกรกฎาคมถึงเดือนกันยายน ๒๕๕๘ รวมเป็นจำนวนเงิน ๑,๘๔๕,๔๐๐ บาท แต่ได้นำไปจ่ายในกิจกรรมอื่นซึ่งไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการ และ ๑.๘) ไม่ปรากฏเอกสารหลักฐานใบสำคัญประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงินตามเช็ค จำนวน ๖ ฉบับ รวมเป็นจำนวนเงิน ๑,๐๒๙,๐๐๐ บาท ประเด็นที่ ๒ การจัดซื้อจัดจ้างและทำสัญญากับบุคคลที่ไม่เคยเป็นคู่สัญญา และเป็นบุคคลที่ไม่มีอาชีพขายหรือรับจ้างทำงาน จำนวน ๑๓ ราย รวมเป็นจำนวนเงิน ๒๖,๔๒๔,๔๗๖ บาท แบ่งเป็น ประเด็นที่ ๒.๑ กรณีการจัดซื้อจัดจ้างและทำสัญญากับบุคคลรายนางสาวกองเพชร นาสามลาด นางสาวศรีคำไผ่ สุภาพ นางสาวรุ่งนภา พ้อพันดร นางสาวจันจิรา เสนอฤทธิ์ และนายจักรกริศน์ คำพิมพ์ (ตามรายงาน ประเด็นข้อ ๒.๑ - ๒.๕) นำเชื่อว่าไม่ได้มีการทำสัญญาซื้อขาย/จ้างจริง มีการปลอมลายมือชื่อบุคคลซึ่งอ้างว่าเป็นคู่สัญญา และเจ้าหน้าที่รวมทั้งผู้บริหารเข้ามีส่วนได้เสียและประโยชน์ในสัญญาหรือกิจการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

/ทำให้...

ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย เป็นจำนวนเงิน ๙,๑๓๕,๗๙๖ บาท พงศดิการณนำเชื่อว่า เป็นการทุจริต ประเด็นที่ ๒.๒ กรณีการจัดซื้อจัดจ้างและทำสัญญากับนิติบุคคลและบุคคลคู่สัญญา รายนางสาวเกษร สุขสุวรรณ นางจันทร์จิรา ถาวร และบริษัท บ้านเฟื่องฟ้ากรุ๊ป จำกัด โดยนางสาวพิณสา แสนลิ่ง (ตามรายงาน ประเด็นข้อ ๒.๖ - ๒.๘) นำเชื่อว่าไม่ได้มีการทำสัญญาซื้อขาย/จ้างจริง มีการปลอมลายมือชื่อบุคคลซึ่งอ้างว่าเป็นคู่สัญญา เจ้าหน้าที่และผู้บริหารเข้ามีส่วนได้เสีย และประโยชน์ในสัญญาหรือกิจการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถือเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือโดยทุจริต ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย เป็นเงินจำนวน ๓,๒๔๐,๗๕๐ บาท พงศดิการณนำเชื่อว่าเป็นการทุจริต ประเด็นที่ ๒.๓ การจัดซื้อจัดจ้างและทำสัญญากับบุคคลซึ่งมิได้เป็นผู้ขายหรือผู้รับจ้างรายนางมณี เพ็ชรอินทร์ นายณรงค์ ป้อมน้อย นายเมธี ศรีจางวาง นางสาวสมคิด สร้อยบุญ และนายปัญญา มิตานนท์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้ทำการติดต่อผู้มีอาชีพขาย/รับจ้างโดยตรงตามที่ระเบียบฯ กำหนด ประเด็นที่ ๒.๔ กรณีการจัดซื้อน้ำยากำจัด กลิ่นขยะของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ นำเชื่อว่าไม่ได้มีการดำเนินการจัดซื้อ และส่งมอบพัสดุตามเอกสารที่ปรากฏจริง มีการร่วมกันจัดทำและรับรองเอกสารหลักฐานอันเป็นเท็จ เพื่อใช้ประกอบการเบิกจ่ายเงิน เจ้าหน้าที่และผู้บริหารเข้ามีส่วนได้เสียและประโยชน์ในสัญญา หรือกิจการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ประเด็นที่ ๓ การเบิกจ่ายโครงการจ้างเหมาซ่อมแซมถนนลูกรัง ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ รวม ๓๓ ฎีกา (โครงการ) จำนวนเงิน ๒,๙๘๔,๐๐๐ บาท โดยจัดจ้าง ผู้รับจ้างชำระรายและไม่มีอาชีพรับจ้าง ประเด็นที่ ๔ การจัดซื้อจัดจ้างโดยวิธีสอบราคา จำนวน ๔ โครงการ โดยไม่มีการเผยแพร่ข่าวสารการสอบราคาทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (เว็บไซต์) กรมบัญชีกลาง เป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับ ระเบียบ กฎหมาย มติคณะรัฐมนตรี และหนังสือสั่งการกำหนด คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินพิจารณาแล้วมีมติเห็นชอบกับผลการตรวจสอบในเรื่องดังกล่าว และให้ดำเนินการแจ้งพนักงานสอบสวนดำเนินคดี ดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง รวมทั้งดำเนินการ ทางละเมิดเพื่อเรียกค่าความเสียหายกับเจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยในรายชื่อผู้ฟ้องคดีมีการกระทำ ร่วมกับเจ้าหน้าที่รายอื่นในกรณีดังต่อไปนี้ ประเด็นที่ ๑.๘ นำเชื่อได้ว่าไม่ได้มีการทำสัญญาซื้อขายจริง ปลอมลายมือชื่อบุคคลซึ่งอ้างว่าเป็นคู่สัญญา เจ้าหน้าที่และผู้บริหารเข้ามีส่วนได้เสียและประโยชน์ ในสัญญาหรือกิจการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถือเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ โดยมิชอบหรือโดยทุจริต ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย เป็นเงิน ๘๕๘,๐๐๐ บาท พงศดิการณนำเชื่อว่าเป็นการทุจริต ประเด็นที่ ๒.๑ กรณีการจัดซื้อจัดจ้างและทำสัญญากับบุคคล รายนางสาวกองเพชร นาสามลาด นางสาวศรีคำไผ่ สุภาพ นางสาวรุ่งนภา พ้อพันดร นางสาวจันทร์จิรา เสโนฤทธิ และนายจักรกริศน์ คำพิมพ์ (ตามรายงาน ประเด็นข้อ ๒.๑ - ๒.๕) นำเชื่อว่าไม่ได้ มีการทำสัญญาซื้อขาย/จ้างจริง มีการปลอมลายมือชื่อบุคคลซึ่งอ้างว่าเป็นคู่สัญญา และเจ้าหน้าที่ รวมทั้งผู้บริหารเข้ามีส่วนได้เสียและประโยชน์ในสัญญาหรือกิจการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย เป็นจำนวนเงิน ๙,๑๓๕,๗๙๖ บาท พงศดิการณนำเชื่อว่า เป็นการทุจริต ประเด็นที่ ๒.๒ กรณีการจัดซื้อจัดจ้างและทำสัญญากับนิติบุคคลและบุคคลคู่สัญญา

/รายนางสาวเกษร...

รายงานสาวเกษร สุขสุวรรณ นางจันทร์จิรา ถาวร และบริษัท บ้านเฟื่องฟ้ากรุ๊ป จำกัด โดยนางสาวพิณสา แสนลั้ง (ตามรายงาน ประเด็นข้อ ๒.๖ - ๒.๘) นำเชื่อว่าไม่ได้มีการทำสัญญาซื้อขาย/จ้างจริง มีการปลอมลายมือชื่อบุคคลซึ่งอ้างว่าเป็นคู่สัญญา เจ้าหน้าที่และผู้บริหารเข้ามีส่วนได้เสีย และประโยชน์ในสัญญาหรือกิจการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถือเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือโดยทุจริต ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย เป็นเงินจำนวน ๓,๒๔๐,๗๕๐ บาท พฤติการณ์น่าเชื่อว่าเป็นการทุจริต ประเด็นที่ ๒.๔ กรณีการจัดซื้อน้ำยากำจัดกลิ่น ขยะของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ นำเชื่อว่าไม่ได้มีการดำเนินการจัดซื้อและส่งมอบ พัสดุตามเอกสารที่ปรากฏจริง มีการร่วมกันจัดทำและรับรองเอกสารหลักฐานอันเป็นเท็จ เพื่อใช้ประกอบการเบิกจ่ายเงิน เจ้าหน้าที่และผู้บริหารเข้ามีส่วนได้เสียและประโยชน์ในสัญญา หรือกิจการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถือเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ หรือโดยทุจริต ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย เป็นเงินจำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท พฤติการณ์ น่าเชื่อว่าเป็นการทุจริต ประเด็นที่ ๓ กรณีการเบิกจ่ายโครงการจ้างเหมาซ่อมแซมถนนลูกรัง ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ รวม ๓๓ โครงการ (ฎีกา) นำเชื่อว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้มีการจ้างเหมา ตามเอกสารที่ปรากฏจริง ร่วมกันจัดทำ/รับรองเอกสารหลักฐานอันเป็นเท็จ และปลอมลายมือชื่อ บุคคลอื่นในการทำบันทึกตกลงจ้าง/สัญญา ฎีกาและเอกสารประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงิน เพื่อให้ตนเอง และพวกพ้องได้รับประโยชน์ เจ้าหน้าที่และผู้บริหารเข้ามีส่วนได้เสียและประโยชน์ในสัญญา หรือกิจการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถือเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือ โดยทุจริต ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย เป็นเงินจำนวน ๒,๙๘๔,๐๐๐ บาท พฤติการณ์น่าเชื่อว่าเป็น การทุจริต และประเด็นที่ ๔.๑ กรณีการสอบราคาจัดซื้อรถยนต์เพื่อการเกษตร นำเชื่อว่า มีการสมยอมเสนอราคา และร่วมกันจัดทำ/รับรองเอกสารหลักฐานอันเป็นเท็จ ปลอมลายมือชื่อ บุคคลอื่นในการทำบันทึกตกลงจ้าง/สัญญา ฎีกาและเอกสารประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงิน เพื่อให้ตนเอง และพวกพ้องได้รับประโยชน์ และเจ้าหน้าที่รวมทั้งผู้บริหารเข้ามีส่วนได้เสียและประโยชน์ในสัญญา หรือกิจการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถือเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือ โดยทุจริตทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย เป็นจำนวนเงิน ๑,๗๑๓,๐๐๐ บาท พฤติการณ์น่าเชื่อว่าเป็นการทุจริต

หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๐ ได้มีมติคัดเลือกคณะกรรมการสอบสวนเพื่อให้นายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำออกคำสั่งแต่งตั้ง ตามข้อ ๔๙ วรรคสี่ ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัย และการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ เนื่องจากนายสุระวิชญ์ ชันติญาราชภูร์ ซึ่งดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำในขณะนั้น เป็นคู่กรณีกับผู้ถูกกล่าวหาหรือถูกกล่าวหาว่า กระทำผิดร่วมกับผู้ถูกกล่าวหา จากนั้น นายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำโดยนายสุระวิชญ์ได้มีคำสั่ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๓๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย อย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีกับพวกตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าว โดยผู้ฟ้องคดีลงนามรับทราบคำสั่ง

/แต่งตั้ง...

แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ แต่ภายหลังมีกรรมการ บางรายขอลงมือจากการเป็นคณะกรรมการสอบสวนเนื่องจากมีเหตุที่ไม่สามารถทำการพิจารณา ทางปกครองได้ตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๑ จึงมีมติเปลี่ยนแปลง กรรมการรายดังกล่าว ต่อมา นายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำโดยนายสุระวิชญ์ได้มีคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๑๗๒/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ ให้ยกเลิกคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๓๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๑ และได้มีคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๑๗๖/๒๕๖๑ ที่ ๑๗๗/๒๕๖๑ ที่ ๑๗๘/๒๕๖๑ ที่ ๑๘๐/๒๕๖๑ ที่ ๑๘๑/๒๕๖๑ ที่ ๑๘๒/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๑ เปลี่ยนแปลง คณะกรรมการสอบสวนตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยให้คณะกรรมการสอบสวนชุดเดียวกัน ทำหน้าที่สอบสวนแยกเป็นรายประเด็นตามหนังสือสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๕ ส่วนที่สุด ที่ ตผ ๐๐๔๗ อบ/๐๓๘๔ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๐ ดังนี้ (๑) คำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๑๗๖/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ ให้สอบสวนตามประเด็นข้อ ๑.๘ กรณีไม่ปรากฏ เอกสารหลักฐานใบสำคัญประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงินตามเช็ค จำนวน ๖ ฉบับ รวมเป็นจำนวนเงิน ๑,๐๒๙,๐๐๐ บาท (๒) คำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๑๗๗/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ ให้สอบสวนตามประเด็นข้อ ๒.๑ กรณีการจัดซื้อจัดจ้างและทำสัญญากับบุคคลรายนางสาวกองเพชร นาสามลาด นางสาวศรีคำไผ่ สุภาพ นางสาวรุ่งนภา พ่อพันดร นางสาวจันจิรา เสนโนฤทธิ์ และนายจักรกริศน์ คำพิมพ์ (ตามรายงาน ประเด็นข้อ ๒.๑ - ๒.๕) (๓) คำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๑๗๘/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ ให้สอบสวนตามประเด็นข้อ ๒.๒ กรณีการจัดซื้อจัดจ้าง และทำสัญญากับนิติบุคคลและบุคคลคู่สัญญารายนางสาวเกษร สุขสุวรรณ นางจันทร์จิรา ถาวร และบริษัท บ้านเฟื่องฟ้ากรุ๊ป จำกัด โดยนางสาวพินสา แสนลัง (ตามรายงาน ประเด็นข้อ ๒.๖ - ๒.๘) (๔) คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๑๘๐/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ ให้สอบสวนตามประเด็น ข้อ ๒.๔ กรณีการจัดซื้อน้ำยากำจัดกลิ่นขยะของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ (๕) คำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๑๘๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ ให้สอบสวนตามประเด็นที่ ๓ การเบิกจ่ายโครงการจ้างเหมาซ่อมแซมถนนลูกรัง จำนวน ๓๓ โครงการ (ฎีกา) และ (๖) คำสั่ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๑๘๒/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ ให้สอบสวนตามประเด็นข้อ ๔.๑ กรณีการสอบราคาจัดซื้อรถยนต์เพื่อการเกษตร ทั้งนี้ นายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำได้แจ้งคำสั่ง เปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสอบสวนทั้งหมดฉบับให้ผู้ฟ้องคดีทราบแล้ว ตามบันทึกข้อความ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ โดยผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งในวันเดียวกัน ในการสอบสวนวินัย อย่างร้ายแรง คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ตามบันทึก การแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๒) ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๐ โดยข้อเท็จจริงและ พฤติการณ์การกระทำผิดที่ได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบนั้นมีเนื้อหาเป็นอย่างเดียวกันกับหนังสือ สำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๕ ส่วนที่สุด ที่ ตผ ๐๐๔๗ อบ/๐๓๘๔ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๐ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหาในวันเดียวกัน จากนั้นคณะกรรมการสอบสวนได้แจ้ง

/ข้อกล่าวหา...

ข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ตามบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๓) ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๑ โดยผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อรับทราบการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาในวันเดียวกัน ทั้งนี้ ผู้ฟ้องคดีได้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนแยกเป็นประเด็นที่ถูกกล่าวหา ดังนี้ (๑) ประเด็นที่ ๑.๘ ให้ถ้อยคำตามบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา (แบบ สว. ๔) ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๑ (๒) ประเด็นที่ ๒.๑ ให้ถ้อยคำตามบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา (แบบ สว. ๔) ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๑ (๓) ประเด็นที่ ๒.๒ ให้ถ้อยคำตามบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา (แบบ สว. ๔) ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ (๔) ประเด็นข้อ ๒.๔ ให้ถ้อยคำตามบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา (แบบ สว. ๔) ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ (๕) ประเด็นที่ ๓ ให้ถ้อยคำตามบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา (แบบ สว. ๔) ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ (๖) ประเด็นข้อ ๔.๑ ให้ถ้อยคำตามบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา (แบบ สว. ๔) ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

คณะกรรมการสอบสวนได้เสนอรายงานการสอบสวน (แบบ สว. ๖) ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ต่อนายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำ สรุปความได้ดังนี้

๑. พฤติการณ์ความผิดตามประเด็นที่ ๑.๘ เห็นว่า จากการตรวจสอบฎีกาเบิกเงินรายจ่ายจำนวน ๒ รายการ ได้แก่ ฎีกากล้งรับเลขที่ ๒๑๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๘ ที่เบิกจ่ายเงินให้แก่ร้านเพิ่มพูนทรัพย์ โดยนางสาวศรีคำไผ่ สุภาพ เป็นค่าจัดซื้อวัสดุไฟฟ้าจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท และฎีกากล้งรับเลขที่ ๒๑๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๘ ที่เบิกจ่ายเงินให้แก่ร้านเพิ่มพูนทรัพย์ โดยนางสาวศรีคำไผ่ สุภาพ เป็นค่าจัดซื้อผ้าท่มกันหนาวจำนวน ๗๕๙,๐๐๐ บาท นำเชื่อได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้ทำสัญญาซื้อขายตามรายการดังกล่าวจริง โดยเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ร่วมกันจัดทำเอกสารประกอบการจัดซื้อ เอกสารประกอบการตรวจรับพัสดุ และเอกสารประกอบการเบิกจ่ายเงินอันเป็นเท็จ โดยมีเจตนาเพื่อให้เชื่อว่าการซื้อขายกันจริงและนำไปใช้ประกอบการเบิกเงิน อันเป็นผลให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเสียหาย เมื่อผู้ฟ้องคดีซึ่งดำรงตำแหน่งนักวิชาการคลังปฏิบัติการในขณะนั้น มีหน้าที่รับผิดชอบในการเบิกจ่ายเงิน รับเงิน เก็บรักษาเงิน จัดทำบัญชี ตรวจสอบฎีกาและเอกสารประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงินรวมทั้งดำเนินการเบิกจ่ายเงินให้เป็นไปตามกฎหมาย แต่ได้ลงนามเห็นควรเบิกจ่ายเงินโดยมิได้ตรวจสอบว่าเป็นกรณีที่สามารถเบิกจ่ายได้ตามระเบียบของทางราชการหรือไม่ หรือมิได้ทักท้วงหากดำเนินการนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมาย ประกอบกับเมื่อได้ตรวจพิจารณาฎีกาและเอกสารประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แล้วพบว่า มีเอกสารประกอบการเบิกจ่ายเงินไม่ครบถ้วน เช่น ไม่มีเอกสารต้นเรื่อง ไม่มีใบส่งของ ไม่มีภาพถ่ายพัสดุที่ทำการตรวจรับ การเขียนเช็คสั่งจ่ายไม่มีการขีดคร่อมเช็ค และบางรายการไม่มีการขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” และใบสำคัญคู่จ่ายที่ไม่อาจเรียกใบเสร็จรับเงินจากผู้ชำระเงินได้ ผู้จ่ายเงินก็ไม่ได้ทำใบรับรองการจ่ายเงิน และไม่ได้ทำบันทึกชี้แจงเหตุผลที่ไม่อาจเรียกใบเสร็จรับเงินได้เพื่อประกอบการพิจารณา พฤติการณ์การกระทำ

/ของผู้ฟ้องคดี...

ของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยมีขอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มีควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๗ วรรคสาม ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัย และการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจ ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๑๐ วรรคสอง ของประกาศเดียวกัน เห็นควรมีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ ทั้งนี้ ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ ที่กำหนดให้การลงโทษผู้กระทำความผิดวินัย ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการซึ่งเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ควรลงโทษไล่ออกจากราชการ และการนำเงินที่ทุจริตไปแล้วมาคืนหรือมีเหตุอันควรปราณีอื่นใดไม่เป็นเหตุลดหย่อนโทษ ลงเป็นปลดออกจากราชการ

๒. พฤติการณ์ความผิดตามประเด็นที่ ๒.๑ เห็นว่า จากการตรวจสอบฎีกาเบิกเงิน รายจ่ายซึ่งเบิกจ่ายให้แก่นางสาวกมลเพชร นาสามลาด จำนวน ๒๘ ฎีกา รวมเป็นจำนวนเงิน ๒,๒๙๒,๕๑๐ บาท ให้แก่นางสาวศรีคำไฟ สุภาพ และร้านเพิ่มพูนทรัพย์ จำนวน ๒๙ ฎีกา รวมเป็นจำนวนเงิน ๑,๙๐๙,๙๑๘ บาท ให้แก่นางสาวรุ่งนภา พ่อพันดร จำนวน ๓๑ ฎีกา รวมเป็นจำนวนเงิน ๒,๖๔๕,๐๐๐ บาท ให้แก่นางสาวจันจิรา เสโนฤทธิ์ และร้านวัสดุภัณฑ์การพาณิชย์ จำนวน ๒๔ ฎีกา รวมเป็นจำนวนเงิน ๑,๔๙๖,๓๖๘ บาท และให้แก่นายจักรกริศน์ คำพิมพ์ และร้านแม่โขงวัสดุบริการ จำนวน ๑๑ ฎีกา รวมเป็นจำนวนเงิน ๗๙๒,๐๐๐ บาท นำเชื่อได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้ทำสัญญาซื้อขายหรือทำสัญญาจ้างตามรายการดังกล่าวจริง โดยเจ้าหน้าที่ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ร่วมกันจัดทำเอกสารประกอบการจัดซื้อหรือจัดจ้าง เอกสารประกอบการตรวจรับพัสดุหรือตรวจรับมอบงาน และเอกสารประกอบการเบิกจ่ายเงินอันเป็นเท็จ โดยมีเจตนา เพื่อให้เชื่อว่ามี การซื้อขายหรือมีการจ้างกันจริงและนำไปใช้ประกอบการเบิกเงิน อันเป็นผลให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเสียหาย เมื่อผู้ฟ้องคดีซึ่งดำรงตำแหน่งนักวิชาการคลังปฏิบัติการ ในขณะนั้น มีหน้าที่รับผิดชอบในการเบิกจ่ายเงิน รับเงิน เก็บรักษาเงิน จัดทำบัญชี ตรวจฎีกาและ เอกสารประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงิน รวมทั้งดำเนินการเบิกจ่ายเงินให้เป็นไปตามกฎหมาย แต่ได้ลงนามเห็นควรเบิกจ่ายเงินโดยมิได้ตรวจสอบว่าเป็นกรณีที่สามารถเบิกจ่ายได้ตามระเบียบ ของทางราชการหรือไม่ หรือมิได้ทักท้วงหากดำเนินการนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมาย ประกอบกับ เมื่อได้ตรวจพิจารณาฎีกาและเอกสารประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แล้วพบว่า มีเอกสารประกอบการเบิกจ่ายเงินไม่ครบถ้วน เช่น ไม่มีเอกสารต้นเรื่อง ไม่มีบันทึกตกลงซื้อตกลงจ้าง ไม่มีใบส่งของ ไม่มีเอกสารการตรวจรับหรือภาพถ่ายการตรวจรับ ในกรณีที่เป็นโครงการก่อสร้างหรือ โครงการซ่อมแซมจะไม่มีใบปริมาณงาน ปร. ๔ หรือ ปร. ๕ ไม่มีภาพถ่ายการดำเนินการก่อสร้างหรือ ซ่อมแซม พฤติการณ์การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยมีขอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มีควรได้

/เป็นการทุจริต...

เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๗ วรรคสาม ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๑๐ วรรคสอง ของประกาศเดียวกัน เห็นควรมีคำสั่งลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ทั้งนี้ ตามหนังสือ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ ที่กำหนดให้ การลงโทษผู้กระทำความผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการซึ่งเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ควรลงโทษไล่ออกจากราชการ และการนำเงินที่ทุจริตไปแล้วมาคืนหรือมีเหตุอันควรปราณีอื่นใด ไม่เป็นเหตุลดหย่อนโทษลงเป็นปลดออกจากราชการ

๓. พฤติการณ์ความผิดตามประเด็นที่ ๒.๒ เห็นว่า จากการตรวจสอบฎีกาเบิกเงิน รายจ่ายซึ่งเบิกจ่ายให้แก่นางสาวเกษร สุขสุวรรณ จำนวน ๑๘ ฎีกา เป็นจำนวนเงิน ๑,๖๑๒,๕๐๐ บาท ให้แก่นางจันทร์จิรา ถาวร จำนวน ๔๔ ฎีกา เป็นจำนวนเงิน ๒,๒๙๒,๗๕๐ บาท และให้แก่ บริษัทบ้านเฟื่องฟ้ากรุ๊ป จำกัด โดยนางสาวพิณสา แสนลัง จำนวน ๓ ฎีกา เป็นจำนวนเงิน ๒๖๕,๐๐๐ บาท นำเข้าได้ว่า ฎีกาค้างรับเลขที่ ๘๒๙/๒๕๕๗ ซึ่งเบิกจ่ายให้แก่นางสาวเกษร สุขสุวรรณ เป็นค่าน้ำยาทาฟันยุง จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ฎีกาค้างรับเลขที่ ๖๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ซึ่งเบิกจ่ายให้แก่นางจันทร์จิรา ถาวร เป็นค่าวัสดุสำนักงาน จำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท ฎีกาค้างรับเลขที่ ๘๑๐/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ซึ่งเบิกจ่ายให้แก่ นางจันทร์จิรา ถาวร เป็นค่าวัสดุสำนักงาน จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท และฎีกาที่เบิกจ่ายให้แก่ บริษัทบ้านเฟื่องฟ้ากรุ๊ป จำกัด โดยนางสาวพิณสา แสนลัง จำนวน ๓ ฎีกา เป็นจำนวนเงิน ๒๖๕,๐๐๐ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้มีการซื้อขายตามรายการดังกล่าวจริง โดยเจ้าหน้าที่ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ร่วมกันจัดทำเอกสารประกอบการจัดซื้อ เอกสารประกอบการตรวจรับพัสดุ และเอกสารประกอบการเบิกจ่ายเงินอันเป็นเท็จ โดยมีเจตนาเพื่อให้เชื่อว่ามีการซื้อขายกันจริง และนำไปใช้ประกอบการเบิกเงิน อันเป็นผลให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเสียหาย เมื่อผู้ฟ้องคดี ซึ่งดำรงตำแหน่งนักวิชาการคลังปฏิบัติการในขณะนั้น มีหน้าที่รับผิดชอบในการเบิกจ่ายเงิน รับเงิน เก็บรักษาเงิน จัดทำบัญชี ตรวจฎีกาและเอกสารประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงิน รวมทั้งดำเนินการ เบิกจ่ายเงินให้เป็นไปตามกฎหมาย แต่ได้ลงนามเห็นควรเบิกจ่ายเงินโดยมิได้ตรวจสอบว่าเป็นกรณี ที่สามารถเบิกจ่ายได้ตามระเบียบของทางราชการหรือไม่ หรือมิได้ทักท้วงหากดำเนินการนั้น ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ประกอบกับเมื่อได้ตรวจพิจารณาฎีกาและเอกสารประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงิน ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แล้วพบว่า มีเอกสารประกอบการเบิกจ่ายเงินไม่ครบถ้วน เช่น ไม่มีเอกสาร ต้นเรื่อง ไม่มีบันทึกตกลงซื้อ ไม่มีใบส่งของ ไม่มีเอกสารการตรวจรับหรือภาพถ่าย การตรวจรับ พฤติการณ์การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๗ วรรคสาม ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์

/และเงื่อนไข...

และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๑๐ วรรคสอง ของประกาศเดียวกัน จึงเห็นควรมีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ ทั้งนี้ ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ ที่กำหนดให้การลงโทษผู้กระทำความผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการซึ่งเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ควรลงโทษไล่ออกจากราชการ และการนำเงินที่ทุจริตไปแล้วมาคืนหรือมีเหตุอันควรปราณีอื่นใดไม่เป็นเหตุลดหย่อนโทษลงเป็นปลดออกจากราชการ

๔. พฤติการณ์ความผิดตามประเด็นที่ ๒.๔ เห็นว่า จากการตรวจสอบฎีกาเบิกเงินรายจ่ายซึ่งเบิกจ่ายให้แก่นางมณี เพ็ชรอินทร์ เพื่อเป็นค่าจัดซื้อน้ำยากำจัดกลิ่นขยะ จำนวน ๒ รายการ ได้แก่ ฎีกาล้างรับเลขที่ ต ๑๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ เป็นจำนวนเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท และฎีกาล้างรับเลขที่ ๕๐๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๘ เป็นจำนวนเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท นำเชื่อได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้ทำสัญญาซื้อน้ำยากำจัดกลิ่นขยะดังกล่าวจริง โดยเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ร่วมกันจัดทำเอกสารประกอบการจัดซื้อ เอกสารประกอบการตรวจรับพัสดุ และเอกสารประกอบการเบิกจ่ายเงินอันเป็นเท็จ โดยมีเจตนาเพื่อให้เชื่อว่ามีการซื้อขายกันจริง และนำไปใช้ประกอบการเบิกเงิน อันเป็นผลให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเสียหาย เมื่อผู้ฟ้องคดีซึ่งดำรงตำแหน่งนักวิชาการคลังปฏิบัติการในขณะนั้น มีหน้าที่รับผิดชอบในการเบิกจ่ายเงินรับเงิน เก็บรักษาเงิน จัดทำบัญชี ตรวจฎีกาและเอกสารประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงิน รวมทั้งดำเนินการเบิกจ่ายเงินให้เป็นไปตามกฎหมาย แต่ได้ลงนามเห็นควรเบิกจ่ายเงินโดยมิได้ตรวจสอบว่าเป็นกรณีที่สามารถเบิกจ่ายได้ตามระเบียบของทางราชการหรือไม่ หรือมิได้ทักท้วงหากดำเนินการนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมาย พฤติการณ์การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๗ วรรคสาม ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงเห็นควรมีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ ทั้งนี้ ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ ที่กำหนดให้การลงโทษผู้กระทำความผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการซึ่งเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ควรลงโทษไล่ออกจากราชการ และการนำเงินที่ทุจริตไปแล้วมาคืนหรือมีเหตุอันควรปราณีอื่นใดไม่เป็นเหตุลดหย่อนโทษลงเป็นปลดออกจากราชการ

๕. พฤติการณ์ความผิดตามประเด็นที่ ๓ เห็นว่า จากการตรวจสอบการเบิกจ่ายเงินในโครงการจ้างเหมาซ่อมแซมถนนลูกรังของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ จำนวน ๓๓ โครงการ (ฎีกา) นำเชื่อได้ว่า โครงการที่ทำสัญญากับนายพิพัฒน์ พัฒนศักดิ์ จำนวน ๓ ฎีกา เป็นจำนวนเงิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท โครงการที่ทำสัญญากับนางมณี เพ็ชรอินทร์ จำนวน ๖ ฎีกา

/เป็นจำนวน...

เป็นจำนวนเงิน ๕๖๐,๐๐๐ บาท และโครงการที่ทำสัญญากับนายสุขสรรค์ ไชยมนตรี จำนวน ๑ ฎีกา เป็นจำนวนเงิน ๙๙,๐๐๐ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้มีการทำสัญญาตามรายการดังกล่าวจริง โดยเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ร่วมกันจัดทำเอกสารประกอบการจัดจ้าง เอกสารประกอบการตรวจรับมอบงาน และเอกสารประกอบการเบิกจ่ายเงินอันเป็นเท็จ โดยมีเจตนาเพื่อให้เชื่อว่ามี การดำเนินการจ้างกันจริงและนำไปใช้ประกอบการเบิกเงิน อันเป็นผลให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเสียหาย เมื่อผู้ฟ้องคดีซึ่งดำรงตำแหน่งนักวิชาการคลังปฏิบัติการในขณะนั้น มีหน้าที่รับผิดชอบ ในการเบิกจ่ายเงิน รับเงิน เก็บรักษาเงิน จัดทำบัญชี ตรวจฎีกาและเอกสารประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงิน รวมทั้งดำเนินการเบิกจ่ายเงินให้เป็นไปตามกฎหมาย แต่ได้ลงนามเห็นควรเบิกจ่ายเงินโดยมิได้ ตรวจสอบว่าเป็นกรณีที่สามารถเบิกจ่ายได้ตามระเบียบของทางราชการหรือไม่ หรือมิได้ทักท้วง หากดำเนินการนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมาย ประกอบกับเมื่อได้ตรวจพิจารณาฎีกาและเอกสารประกอบ ฎีกาเบิกจ่ายเงินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แล้วพบว่า มีเอกสารประกอบการเบิกจ่ายเงินไม่ครบถ้วน เช่น ไม่มีเอกสารต้นเรื่อง ไม่มีภาพถ่ายการตรวจรับ พฤติการณ์การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงเป็น การกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๗ วรรคสาม ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหาย แก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๑๐ วรรคสอง ของประกาศเดียวกัน จึงเห็นควรมีคำสั่งลงโทษ ไล่ออกจากราชการ ทั้งนี้ ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ ที่กำหนดให้การลงโทษผู้กระทำความผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ซึ่งเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ควรลงโทษไล่ออกจากราชการ และการนำเงินที่ทุจริตไปแล้วมาคืน หรือมีเหตุอันควรปราณีอื่นใดไม่เป็นเหตุลดหย่อนโทษลงเป็นปลดออกจากราชการ

๖. พฤติการณ์ความผิดตามประเด็นที่ ๔.๑ เห็นว่า จากการตรวจสอบกรณีการจัดซื้อ รถยนต์เพื่อการเกษตร จำนวน ๓ คัน ตามฎีกาล้างรับเลขที่ ๕๐.๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๖ นำเชื่อได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้มีการทำสัญญาตามรายการดังกล่าวจริง โดยเจ้าหน้าที่ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ร่วมกันจัดทำเอกสารสอบราคา เอกสารประกอบการตรวจรับพัสดุ และเอกสาร ประกอบการเบิกจ่ายเงินอันเป็นเท็จ โดยมีเจตนาเพื่อให้เชื่อว่ามี การดำเนินการจ้างกันจริงและนำไปใช้ ประกอบการเบิกเงิน อันเป็นผลให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเสียหาย เมื่อผู้ฟ้องคดีซึ่งดำรงตำแหน่ง นักวิชาการคลังปฏิบัติการในขณะนั้น มีหน้าที่รับผิดชอบในการเบิกจ่ายเงิน รับเงิน เก็บรักษาเงิน จัดทำบัญชี ตรวจฎีกาและเอกสารประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงิน รวมทั้งดำเนินการเบิกจ่ายเงิน ให้เป็นไปตามกฎหมาย แต่ได้ลงนามเห็นควรเบิกจ่ายเงินโดยมิได้ตรวจสอบว่าเป็นกรณีที่สามารถ เบิกจ่ายได้ตามระเบียบของทางราชการหรือไม่ หรือมิได้ทักท้วงหากดำเนินการนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมาย ประกอบกับเมื่อได้ตรวจพิจารณาฎีกาและเอกสารประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แล้ว

/พบว่า...

พบว่า มีเอกสารประกอบการเบิกจ่ายเงินไม่ครบถ้วน พฤติการณ์การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๗ วรรคสาม ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๑๐ วรรคสอง ของประกาศเดียวกัน จึงเห็นควรมีคำสั่งลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ทั้งนี้ ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๒ ที่กำหนดให้การลงโทษผู้กระทำความผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ซึ่งเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ควรลงโทษไล่ออกจากราชการ และการนำเงินที่ทุจริตไปแล้วมาคืน หรือมีเหตุอันควรปรานีอื่นใดไม่เป็นเหตุลดหย่อนโทษลงเป็นปลดออกจากราชการ

จากนั้น นายกเทศมนตรีตำบลน้ำคำได้ส่งรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อพิจารณา ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๒ ได้มีมติให้ส่งเรื่องดังกล่าวไปให้คณะกรรมการพิจารณาดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการของพนักงานเทศบาลจังหวัดนครพนมเพื่อทำความเห็นเสนอในเบื้องต้น ในระหว่างนั้น นายสุระวิชญ์ ชันติญาราษฎร์ (อดีตนายกเทศมนตรีตำบลน้ำคำ) ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๒ เรื่อง ขอแย้งผลรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน จำนวน ๒ ฉบับ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดนครพนมหนึ่งฉบับ และถึงประธานคณะกรรมการพิจารณาดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการของพนักงานเทศบาลจังหวัดนครพนม อีกหนึ่งฉบับ ว่า ไม่เห็นด้วยกับการลงโทษทางวินัยและการให้ออกจากราชการของพนักงานทั้ง ๕ ราย เนื่องจากกรกระทำของพนักงานเทศบาลทั้ง ๕ ราย ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของตนซึ่งเป็นผู้สั่งการ และได้มอบหมายให้ดำเนินการ โดยพนักงานเทศบาลทั้ง ๕ ราย ดังกล่าว ได้ชี้แจงแย้งต่อตนว่า ขัดต่อข้อระเบียบกฎหมายในการดำเนินการและหมิ่นเหม่ต่อการปฏิบัติงานแต่ตนยังยืนยันสั่งการด้วยวาจาให้พนักงานเทศบาลทั้ง ๕ ราย ปฏิบัติตามคำสั่งของตน ดังนั้น พนักงานเทศบาลทั้ง ๕ ราย จึงต้องปฏิบัติตามคำสั่งที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย ซึ่งตนได้เคยให้ปากคำต่อคณะกรรมการสอบสวนวินัยแล้วว่าในทุกประเด็นทุกโครงการนั้นพนักงานเทศบาลทั้ง ๕ ราย ได้แย้งข้าพเจ้าด้วยวาจาแล้ว แต่ตนยังยืนยันที่จะสั่งการโดยวาจาให้พนักงานเทศบาลทั้ง ๕ ราย ปฏิบัติตามคำสั่งที่ตนยืนยันสั่งการโดยวาจา ดังนั้น เพื่อความถูกต้องและเป็นธรรม จึงขอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนครพนมสั่งการให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณานำส่งรายงานการสอบสวนกลับคืนไปยังคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยได้พิจารณาทบทวนฐานความผิดของพนักงานเทศบาลทั้ง ๕ ราย เสียใหม่ ขอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนครพนมพิจารณาสั่งการในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่องดโทษกับผู้ฟ้องคดีต่อไป และขอให้ประธานคณะกรรมการพิจารณาดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการของพนักงานเทศบาลจังหวัดนครพนมพิจารณาดำเนินการเช่นเดียวกัน ปราบกฏข้อเท็จจริงต่อมาว่า ผู้ฟ้องคดี

กับพวกรวม ๔ คน ได้มีหนังสือลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๔ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำ ว่า
กรณีการดำเนินการทางวินัยผู้ฟ้องคดีกับพวกนั้น คณะอนุกรรมการพิจารณาดำเนินการทางวินัย
และการให้ออกจากราชการของพนักงานเทศบาลจังหวัดนครพนม ได้ทำความเห็นเสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดี
ที่ ๒ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะประชุมพิจารณาโทษทางวินัยในวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๔ นั้น ในการนี้
ผู้ฟ้องคดีกับพวกมีพยานหลักฐานใหม่เพื่อประกอบการพิจารณา ได้แก่ หนังสือรับสารภาพการกระทำ
ความผิดในกรณีดังกล่าวของนายสุระวิชญ์ ชันติญาราชกูร์ ซึ่งเป็นนายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำ
ขณะเกิดเหตุ โดยรับสารภาพว่า การกระทำของพนักงานเทศบาลนั้นได้ปฏิบัติตามคำสั่งของ
นายสุระวิชญ์ที่เป็นผู้สั่งการและมอบให้ให้พนักงานเทศบาลดำเนินการ โดยนายสุระวิชญ์ยืนยันว่า
พนักงานเทศบาลได้แย้งด้วยวาจาแล้ว แต่นายสุระวิชญ์ก็ยังยืนยันสั่งการด้วยวาจาให้พนักงาน
เทศบาลปฏิบัติตามคำสั่ง ซึ่งหนังสือรับสารภาพของนายสุระวิชญ์ฉบับดังกล่าวได้จัดทำและลงนาม
ต่อหน้าผู้ฟ้องคดีกับพวก แล้วมอบสำเนาฉบับให้ผู้ฟ้องคดีกับพวก จากหลักฐานนี้แสดงได้ว่าผู้ฟ้องคดี
กับพวกไม่ได้เป็นผู้กระทำผิดตามที่ถูกกล่าวหาแต่อย่างใด จึงขอให้เสนอเรื่องต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
เพื่อพิจารณามีมติให้คณะอนุกรรมการพิจารณาดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการ
ของพนักงานเทศบาลจังหวัดนครพนม ทบทวนความเห็นการพิจารณาโทษเสียใหม่ หรือขอให้
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติพิจารณาโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดีกับพวกอย่างไม่ร้ายแรงต่อไป จากนั้น
นายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำได้มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ นพ ๗๕๒๐๑/๘๓๑ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๔
เรื่อง ขอให้พิจารณาทบทวนกรณีการพิจารณาโทษทางวินัย ถึงประธานผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยแจ้งกรณี
ที่ผู้ฟ้องคดีกับพวกรวม ๔ ราย ได้รับหนังสือรับสารภาพการกระทำความผิดของนายสุระวิชญ์
ให้ประธานผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับทราบพร้อมกับเสนอความเห็นต่อประธานผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่า
จากพยานหลักฐานข้อเท็จจริงใหม่ดังกล่าวเห็นว่าพนักงานเทศบาลผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้เป็นผู้กระทำ
ความผิดตามที่ถูกกล่าวหา โดยกระทำไปเพราะต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา
ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้แย้งด้วยวาจาแล้ว แต่ผู้บังคับบัญชายังยืนยันสั่งการ ประกอบกับผู้บังคับบัญชา
ในขณะนั้นรับสารภาพแล้วว่าตนเป็นผู้สั่งการให้ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติตาม ดังนั้น จึงเป็น
พยานหลักฐานข้อเท็จจริงใหม่ที่แสดงได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาทั้งหมดไม่ได้เป็นผู้กระทำผิด
ตามที่ถูกกล่าวหาจริง จึงได้โปรดพิจารณามีมติให้คณะอนุกรรมการพิจารณาดำเนินการทางวินัย
และการให้ออกจากราชการของพนักงานเทศบาลจังหวัดนครพนมทบทวนความเห็นการพิจารณาโทษ
เสียใหม่ หรือพิจารณาโทษผู้ถูกกล่าวหาทั้งหมดตามควรแก่กรณีให้เป็นโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ประชุมพิจารณาโทษทางวินัยรายผู้ฟ้องคดี โดยปรากฏ
ตามเอกสารสรุปมติที่ประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๔ ว่า คณะกรรมการ
สอบสวนทางวินัยและคณะอนุกรรมการพิจารณาดำเนินการทางวินัยฯ มีความเห็นดังนี้

๑. พฤติการณ์ความผิดตามประเด็นที่ ๑.๘ ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่รับผิดชอบ
ในการเบิกจ่ายเงิน รับเงิน เก็บรักษาเงิน จัดทำบัญชี ตรวจสอบและเอกสารประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงิน
รวมทั้งดำเนินการเบิกจ่ายเงินให้เป็นไปตามระเบียบ คณะกรรมการสอบสวนพบการกระทำผิด

/ตามข้อกล่าวหา...

ตามข้อกล่าวหา จำนวน ๒ รายการ ประกอบด้วย ฎีกาล้างรับเลขที่ ๒๑๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๘ เชื่อกสิ่งจ่ายเลขที่ ๑๗๙๑๔๖๓๕ รายการจัดซื้อวัสดุไฟฟ้า เป็นเงินจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ให้กับร้านเพิ่มพูนทรัพย์ โดยนางสาวสีดาไม้ สุภาพ และฎีกาล้างรับเลขที่ ๒๑๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๘ เชื่อกสิ่งจ่ายเลขที่ ๐๗๙๑๔๖๓๘ รายการจัดซื้อผ้าห่มกันหนาว เป็นเงินจำนวน ๗๕๙,๐๐๐ บาท ให้กับร้านเพิ่มพูนทรัพย์ โดยนางสาวศรีคำไม้ สุภาพ เชื่อว่าไม่ได้มีการทำสัญญาซื้อขายจริง ปลอมลายมือชื่อบุคคลซึ่งอ้างว่าเป็นคู่สัญญา เป็นการทุจริต ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย เป็นเงิน ๘๕๙,๐๐๐ บาท พฤติการณ์ถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการตามข้อ ๗ วรรคสาม และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๑๐ วรรคสอง ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๘ ประกอบหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ ควรลงโทษไล่ออกจากราชการ

๒. พฤติการณ์ความผิดตามประเด็นที่ ๒.๑ ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่รับผิดชอบ ในการควบคุมการเบิกจ่ายเงิน การตรวจฎีกาและเอกสารประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงิน ร่วมกัน ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างและทำสัญญากับบุคคล (ตามรายงานฯ ประเด็นข้อ ๒.๑ - ๒.๕) โดยคณะกรรมการสอบสวนพบการกระทำผิด ตามข้อกล่าวหาดังนี้ คือ รายงานสาวกองเพชร นาสามลาด ซึ่งประกอบอาชีพรับจ้าง จำนวน ๒๘ ฎีกา เป็นเงิน ๒,๒๙๒,๕๑๐ บาท นางสาวศรีคำไม้ สุภาพ ซึ่งประกอบอาชีพทำขนมข้าวเกรียบขาย และร้านเพิ่มพูนทรัพย์ จำนวน ๒๙ ฎีกา เป็นเงิน ๑,๙๐๙,๙๑๘ บาท นางสาวรุ่งนภา พ่อพันดร ซึ่งประกอบอาชีพขายเสื้อผ้า กระเป๋าและรองเท้า จำนวน ๓๑ ฎีกา เป็นเงิน ๒,๖๔๕,๐๐๐ บาท นางสาวจันจิรา เสโนฤทธิ และร้านวัสดุภัณฑ์ การพาณิชย์ จำนวน ๒๔ ฎีกา เป็นเงิน ๑,๔๙๖,๓๖๘ บาท และนายจักรกริศน์ คำพิมพ์ และร้านแม่โขงวัสดุบริการ จำนวน ๑๑ ฎีกา เป็นเงิน ๗๙๒,๐๐๐ บาท น่าเชื่อว่าไม่ได้มีการทำสัญญาซื้อขาย/จ้าง จริง ปลอมลายมือชื่อบุคคลซึ่งอ้างว่าเป็นคู่สัญญาจัดทำเอกสาร การจัดซื้อจัดจ้างอันเป็นเท็จ ตรวจรับพัสดุอันเป็นเท็จ ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย เป็นเงิน ๙,๑๓๕,๗๙๖ บาท พฤติการณ์เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานกระทำการปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๗ วรรคสาม และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจ ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๑๐ วรรคสอง ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘

/ลงวันที่...

ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๙ ประกอบหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ ควรลงโทษไล่ออกจากราชการ

๓. พฤติการณ์ความผิดตามประเด็นที่ ๒.๒ ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่รับผิดชอบ ในการควบคุมการเบิกจ่ายเงิน การตรวจฎีกาและเอกสารประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงิน ร่วมกัน ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างและทำสัญญากับบุคคล รายนางสาวเกษร สุขสุวรรณ ซึ่งประกอบอาชีพ เกษตรกรรม จำนวน ๑๘ ฎีกา เป็นเงินจำนวน ๑,๖๑๒,๕๐๐ บาท นางจันทร์จิรา ถาวร ซึ่งประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน ๔๔ ฎีกา เป็นเงินจำนวน ๒,๒๙๒,๗๕๐ บาท และบริษัท บ้านเฟื่องฟ้ากรุ๊ป จำกัด โดยนางสาวพิณสา แสนลิ่ง จำนวน ๓ ฎีกา เป็นเงินจำนวน ๒๖๕,๐๐๐ บาท (ตามรายงานฯ ประเด็นข้อ ๒.๖ - ๒.๘) เชื่อว่ามีการทำสัญญาซื้อขายกับผู้ไม่มีอาชีพรับจ้างโดยตรง มีการทำสัญญา/ไม่ได้มีการทำสัญญาซื้อขาย/จ้างจริง ปลอมลายมือชื่อบุคคลซึ่งอ้างว่าเป็นคู่สัญญา จัดทำเอกสารการจัดซื้อจัดจ้างอันเป็นเท็จ ตรวจรับพัสดุอันเป็นเท็จ ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย พฤติการณ์เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานกระทำการปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริต ต่อหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๗ วรรคสาม และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตาม กฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้ เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๑๐ วรรคสอง ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๙ ประกอบหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ ควรลงโทษไล่ออกจากราชการ

๔. พฤติการณ์ความผิดตามประเด็นที่ ๒.๔ ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่รับผิดชอบ ในการควบคุมการเบิกจ่ายเงิน การตรวจฎีกาและเอกสารประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงิน ร่วมกัน ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างและทำสัญญากับนางมณี เพ็ชรอินทร์ คำนายากำจัดกลิ่นขยะ จำนวน ๒ ฎีกา ได้แก่ ฎีกาเบิกจ่ายเงินเลขที่ ต ๑๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท และฎีกาเบิกจ่ายเงินเลขที่ ๕๐๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๘ จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท รวมจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท มีการทำสัญญาซื้อขายกับผู้ไม่มีอาชีพ รับจ้าง โดยตรง มีการทำสัญญา/ไม่ได้มีการทำสัญญาซื้อขาย/จ้างจริง จัดทำเอกสารการจัดซื้อจัดจ้าง อันเป็นเท็จ ตรวจรับพัสดุอันเป็นเท็จ ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย พฤติการณ์ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๗ วรรคสาม และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ อย่างร้ายแรง ตามข้อ ๑๐ วรรคสอง ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไข เกี่ยวกับวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๙ ประกอบ

หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖
ควรลงโทษไล่ออกจากราชการ

๕. พฤติการณ์ความผิดตามประเด็นที่ ๓ ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่รับผิดชอบ
ในการควบคุมการเบิกจ่ายเงิน การตรวจฎีกาและเอกสารประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงิน ร่วมกัน
ดำเนินการเบิกจ่ายเงินโครงการจ้างเหมาซ่อมแซมถนนลูกรังภายในหมู่บ้าน รวม ๓๓ โครงการ (ฎีกา)
นำเชื่อว่าโครงการที่ทำสัญญากับนายพิพัฒน์ พัฒนศักดิ์ จำนวน ๓ ฎีกา เป็นเงินจำนวน
๓๐๐,๐๐๐ บาท กับนางมณี เพ็ชรอินทร์ จำนวน ๖ ฎีกา เป็นเงินจำนวน ๕๖๐,๐๐๐ บาท
และกับนายสุขสรรค์ ไชยมนตรี จำนวน ๑ ฎีกา เป็นเงินจำนวน ๙๙,๐๐๐ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
มีการทำสัญญาซื้อขายกับผู้ไม่มีอาชีพรับจ้างโดยตรง มีการทำสัญญา/ไม่ได้มีการทำสัญญา
ซื้อขาย/จ้างจริง จัดทำเอกสารการจัดซื้อจัดจ้างอันเป็นเท็จ ตรวจรับพัสดุนั้นเป็นเท็จ ทำให้
ทางราชการได้รับความเสียหาย พฤติการณ์เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการปฏิบัติ
หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้
เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๗ วรรคสาม ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่
๒๗ มกราคม ๒๕๕๙ ประกอบหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔
ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ ควรลงโทษไล่ออกจากราชการ

๖. พฤติการณ์ความผิดตามประเด็นที่ ๔.๑ ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่รับผิดชอบ
ในการควบคุมการเบิกจ่ายเงิน การตรวจฎีกาและเอกสารประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงิน ร่วมกัน
ดำเนินการสอบราคาจัดซื้อรถยนต์เพื่อการเกษตร จำนวน ๓ คัน ตามฎีกาเบิกจ่ายเงินเลขที่
คลังรับที่ ๕๐.๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๖ เชื่อได้ว่าการสมยอมเสนอราคา
และร่วมกันจัดทำ/รับรองเอกสารหลักฐานอันเป็นเท็จ ปลอมลายมือชื่อบุคคลอื่นในการทำบันทึก
ตกลงจ้าง/สัญญา ฎีกาและประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงิน เพื่อให้ตนเองและพวกพ้องได้รับประโยชน์
ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหายเป็นเงิน ๑,๗๑๓,๐๐๐ บาท พฤติการณ์เป็นความผิดวินัย
อย่างร้ายแรง ฐานกระทำการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเอง
หรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๗ วรรคสาม
และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ
มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง
ตามข้อ ๑๐ วรรคสอง ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัย
และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๙ ประกอบหนังสือ
สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ ควรลงโทษ
ไล่ออกจากราชการ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณารายงานผลการตรวจสอบของสำนักงาน
การตรวจเงินแผ่นดิน ส่วนงานการสอบสวนทางวินัย ประกอบความเห็นคณะกรรมการพิจารณาการ
ดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการแล้ว มีมติเห็นชอบไล่ออกจากราชการ

/ตามมูลกรณี...

ตามมูลกรณีและฐานความผิดตามที่คณะกรรมการสอบสวนฯ และคณะอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยฯ เสนอ

ปรากฏต่อมาว่า ผู้ฟ้องคดีกับพวกรวม ๓ คน ได้ทำหนังสือถึงประธานผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือ ส่วนที่สุด ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๔ ว่า ผู้ฟ้องคดีกับพวกทราบว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติพิจารณาโทษพวกตนเป็นวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งพวกตนได้ทำหนังสือร้องขอความเป็นธรรมต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เนื่องจากมีพยานหลักฐานใหม่เป็นหนังสือรับสารภาพการกระทำความผิดของอดีตนายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำในขณะนั้น และนายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำได้มีหนังสือส่งเรื่องดังกล่าวให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาแล้ว แต่ในการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๔ ไม่นำพยานหลักฐานใหม่ดังกล่าวซึ่งเป็นพยานหลักฐานสำคัญไปประกอบการพิจารณา ประกอบกับมติลงโทษไม่มีความชัดเจนเนื่องจากมีผู้เห็นชอบให้ลงโทษเพียง ๔ หรือ ๕ เสียงเท่านั้น จากจำนวนคณะกรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทั้งหมด ๑๘ คน และคณะกรรมการอื่นงดออกเสียง จึงเห็นว่าพวกตนไม่ได้รับความเป็นธรรมที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่รับการพิจารณาจากพยานหลักฐานใหม่ดังกล่าว ประกอบกับเสียงในที่ประชุมงดออกเสียงมากกว่าเสียงที่พิจารณาโทษ ดังนั้น จึงขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาทบทวนการพิจารณาโทษทางวินัยใหม่ หลังจากนั้น นายอำเภอธาตุพนมมีหนังสือ ที่ นพ ๐๐๒๓.๙/๓๙ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๔ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำ แจ้งสรุปมติที่ประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ครั้งที่ ๘/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๔ ให้ทราบเพื่อดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องและให้ปฏิบัติให้เป็นไปตามมติดังกล่าวระหว่างนั้น ผู้ฟ้องคดีกับพวกได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๔ ถึงคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ซึ่งอยู่ระหว่างดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงผู้ฟ้องคดีกับพวกในมูลกรณีเดียวกัน เพื่อขอถอนตัวเป็นพยานเป็นกรณีพิเศษ ตามมาตรา ๑๓๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และต่อมาหัวหน้าพนักงานไต่สวนได้มีหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดนครพนม ส่วนที่สุดที่ ปช ๐๐๔๐ (นพ)/๐๙๗๖ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ แจ้งนายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำ ว่าสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินมีหนังสือ ส่วนที่สุด ที่ ตผ ๐๐๔๗ อบ/๐๓๘๕ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๐ ส่งเรื่องดังกล่าวมายังสำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อให้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มอบหมายคณะไต่สวนเบื้องต้นดำเนินการไต่สวน ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีกับพวกได้ยื่นหนังสือขอถอนตัวเป็นพยานกรณีพิเศษและคณะผู้ไต่สวนได้รับหนังสือไว้แล้ว เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กันผู้นั้นไว้เป็นพยานโดยไม่ดำเนินคดี และมีมติให้กันบุคคลดังกล่าวเป็นพยานแล้วห้ามมิให้ดำเนินคดีอาญาหรือดำเนินการทางวินัยกับบุคคลซึ่งกันไว้เป็นพยาน และได้รับความคุ้มครองทั้งตำแหน่งของพยานที่ดำรงอยู่และการเลื่อนเงินเดือน รวมถึงสิทธิประโยชน์อื่นด้วย ต่อมา ผู้ฟ้องคดีกับพวก รวม ๓ คน ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ ถึงหัวหน้าพนักงานไต่สวน กล่าวหา ร้องเรียนพฤติการณ์นายสุระวิชญ์ ชันติยาราษฎร์ อดีตนายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำ กรณีสั่งให้ลงนามในเช็คเพื่อส่งจ่ายเงินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว แล้วบังคับขู่脅ให้เจ้าหน้าที่

/ดำเนินการ...

ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างและทำสัญญาภายหลัง ตามโครงการประเด็นที่ ๒ กรณีดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างและทำสัญญาของผู้ผูกฟองคตีที่ ๑ ตามข้อกล่าวหาข้อ ๒.๓ ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างและทำสัญญากับบุคคลซึ่งมิได้เป็นผู้ขายหรือผู้รับจ้าง รายงานมณี เพชรอินทร์ นายณรงค์ ป้อมน้อย นายเมธี ศรีจางวาง นางสาวสมคิด สร้อยปู และนายปัญญา มิทานนท์ จำนวน ๑๕๗ ฎีกา โดยขออ้างตนเองกับพวกเป็นพยาน

ต่อมา ผู้ผูกฟองคตีที่ ๑ โดยนายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำได้มีคำสั่ง ที่ ๕๖๖/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ เรื่อง ลงโทษไล่ออกจากราชการ โดยลงโทษไล่ออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไป แจ้งคำสั่งลงโทษดังกล่าวให้ผู้ผูกคตีทราบตามหนังสือ ที่ นพ ๗๕๒๐๑/๑๑๒๐ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ผู้ผูกคตีจึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๔ อุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าวต่อประธานของผู้ผูกคตีที่ ๒ สรุปว่า ผู้ผูกคตีไม่มีเจตนาทุจริตต่อหน้าที่ เนื่องจากนายสุระวิชญ์ ชันติยาราชฎูร์ นายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำในขณะนั้น มีพฤติกรรมส่งจ่ายเช็คออกไปก่อนเพื่อนำไปใช้ส่วนตัว โดยไม่ตรวจสอบเงินรายได้และไม่สนใจว่าเงินคงเหลือในบัญชีเป็นเงินประเภทใด จนในที่สุดทำให้เงินหมดบัญชีและไม่มีเงินคงเหลือเพียงพอสำหรับเบิกจ่ายให้กับส่วนราชการที่วางฎีกาเบิกจ่ายเงินในงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ ไว้แล้วรวมเป็นเงิน ๔,๑๘๙,๔๓๓.๘๒ บาท โดยทุกบัญชีของผู้ผูกคตีที่ ๑ มีเงินคงเหลือเพียงหนึ่งแสนกว่าบาท ซึ่งในขณะที่นายสุระวิชญ์สั่งให้มีการออกเช็คส่งจ่ายก่อนโดยที่บางครั้งมีเอกสารประกอบฎีกาแค่แผ่นแรกและบางครั้งไม่มีเอกสารประกอบฎีกาใดๆ มีลักษณะการเบิกจ่ายที่เร่งรีบและเร่งรัดเป็นประจำ ทั้งที่ผิดขั้นตอนโดยสิ้นเชิง ไม่เป็นไปตามระเบียบการเบิกจ่าย ทั้งที่ผู้ผูกคตีและผู้มีอำนาจลงนามในเช็ครายอื่นได้แจ้งด้วยวาจาแล้วว่าเป็นการกระทำที่ผิดระเบียบกฎหมาย แต่นายสุระวิชญ์ในฐานะหัวหน้าหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น กลับใช้อำนาจโดยมิชอบสั่งการให้เขียนเช็คจ่ายก่อนแล้วให้เจ้าหน้าที่ไปทำเอกสารประกอบฎีกาและการตรวจรับพัสดุต่างๆ ในภายหลัง เพื่อเตรียมไว้ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบประจำปี ทั้งที่ทราบดีว่าเป็นการทุจริตต่อหน้าที่โดยชัดแจ้ง แต่ผู้ผูกคตีและผู้ที่เกี่ยวข้องก็มิอาจปฏิเสธการกระทำดังกล่าวได้ที่ผู้ผูกคตีและผู้เกี่ยวข้องมิได้เปิดเผยข้อเท็จจริงในชั้นการสอบสวนเนื่องจากถูกบังคับขู่เข็ญห้ามเปิดเผยข้อมูลข้อเท็จจริงในเหตุแห่งการกระทำในทุกรายการ ให้ตอบข้อซักถามเฉพาะตามอำนาจหน้าที่และขั้นตอนของตนในตำแหน่งนั้นๆ จึงทำให้ข้อเท็จจริงไม่ปรากฏในสำนวนการสอบสวนทางวินัยร้ายแรง ซึ่งการบังคับขู่เข็ญด้วยการกระทำและคำพูด ทั้งกรณีการใช้อาวุธปืนข่มขู่ภายในสำนักงานขณะปฏิบัติราชการปกติ ตลอดทั้งให้บริวารขับรถติดตามสอดส่องการใช้ชีวิตประจำวันคุกคามจนทำให้หวาดกลัว จึงเกิดความบกพร่องในสาระสำคัญในชั้นการสอบสวนทางวินัยร้ายแรงส่งผลกระทบต่อภารกิจและการลงมติที่ผิดเพี้ยนไปจากความเป็นจริง นอกจากนั้น ยังมีความไม่ชอบด้วยกฎหมายเกี่ยวกับขั้นตอนของการดำเนินการสอบสวนทางวินัย เนื่องจากไม่แจ้งสิทธิการโต้แย้งกรรมการสอบสวนให้ทราบ ไม่แจ้งสิทธิและหน้าที่ในการดำเนินกระบวนการพิจารณาทางปกครองให้ทราบตามความเป็นจริงและตามสมควรแก่กรณี แจ้งข้อกล่าวหาไม่ชัดเจนในเรื่องที่ถูกกล่าวหา ไม่มีพยาน

/ที่สนับสนุน...

ที่สนับสนุนข้อกล่าวหา มาแสดงให้ตรวจสอบได้ ทำให้หมดโอกาสที่จะนำพยานหลักฐานมาต่อสู้
 แก่ข้อกล่าวหาได้ถูกต้องครบถ้วนตามเรื่องที่ถูกกล่าวหา การตั้งคำถามของคณะกรรมการสอบสวน
 ไม่มีความเกี่ยวข้องหรือมีความเกี่ยวเนื่องกับเรื่องที่ตั้งข้อกล่าวหา ปรับบทความผิดและการสั่งลงโทษ
 ไม่ถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะกระทำความผิด ซึ่งหลังจากที่คณะกรรมการสอบสวนได้สรุปผล
 การสอบสวนและรายงานไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อพิจารณาแล้ว ปรากฏว่านายสุระวิชญ์
 ได้ทำหนังสือรับสารภาพความผิดในฐานะผู้สั่งการให้ผู้ฟ้องคดีและผู้ที่เกี่ยวข้อง รวม ๕ ราย
 โดยนายสุระวิชญ์ยืนยันว่า “พนักงานเทศบาลทั้ง ๕ ราย ได้ชี้แจงแย้งต่อตนด้วยวาจาแล้วว่า
 ขัดต่อระเบียบกฎหมายในการดำเนินงานและหมิ่นเหม่ต่อการปฏิบัติงาน แต่ตนกลับยืนยันสั่งการ
 ด้วยวาจาให้พนักงานเทศบาลทั้ง ๕ ราย ปฏิบัติตามคำสั่งของตน” ผู้ฟ้องคดีกับพวกได้ทำหนังสือแจ้ง
 ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดนครพนมเพื่อให้ทราบถึงหนังสือรับสารภาพความผิดของนายสุระวิชญ์
 ฉบับดังกล่าวแล้ว เพื่อขอให้มีการสอบสวนวินัยร้ายแรงใหม่ให้ถูกต้องตามความเป็นจริงที่เกิดขึ้น
 แต่หนังสือฉบับดังกล่าวหาได้เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งในการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณา
 ดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการจังหวัดนครพนมแต่อย่างใด และหลังจาก
 ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๔ มีมติไล่ผู้ฟ้องคดี
 ออกจากราชการแล้ว ผู้ฟ้องคดีทำหนังสือถึงคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
 เพื่อขอถอนตัวเป็นพยานในกรณีพิเศษ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการนำเสนอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.
 ฉะนั้น เมื่อการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยไม่ชอบด้วยกฎหมายตามที่กล่าวมา
 ประกอบกับการกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำโดยมิได้มีเจตนาทุจริต และไม่เป็นการสนับสนุน
 การกระทำของนายสุระวิชญ์ เพราะเป็นการจัดทำเอกสารประกอบฎีกาหลังจากที่นายกเทศมนตรี
 ขณะนั้นได้มีการนำเช็คส่งจ่ายไปก่อนทำเอกสารฎีกาการเบิกจ่าย มิใช่เป็นการปกปิดเอกสาร
 เพื่อทำการเบิกจ่ายให้แก่ผู้รับจ้างอีก เป็นเพียงการทำเอกสารประกอบเพื่อให้ครบถ้วนสมบูรณ์
 ในการเก็บไว้เพื่อตรวจสอบงบประมาณเท่านั้น จึงไม่เข้าข่ายความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
 ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งที่ ๕๖๖/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ไล่ผู้ฟ้องคดี
 ออกจากราชการจึงไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน ควรให้ยกเลิกคำสั่งฉบับดังกล่าว และขอให้
 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิม ทั้งขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
 มีมติชะลอการลงโทษไล่ออกจากราชการไว้ก่อน เพื่อรอมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีที่ผู้ฟ้องคดี
 ขอถอนตัวเป็นพยานกรณีพิเศษต่อไป ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๕ เมื่อวันที่
 ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๕ มีมติให้ส่งเรื่องอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีไปให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และ
 ร้องทุกข์เพื่อทำความเห็นเสนอในเบื้องต้น ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ ในการประชุม
 ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ครั้งที่ ๒/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕
 และครั้งที่ ๓/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๕ ได้พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีและทำความเห็น
 เสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๖๕ ได้พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแยกเป็นประเด็น ดังนี้ ประเด็นที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ตนเองไม่ใช่ผู้กระทำความผิด เพียงแค่กระบวนการไม่เป็นไปตามแบบแผนของทางราชการ โดยข้อเท็จจริงปรากฏว่า ได้มีการออกเช็คส่งจ่ายเงินไปแล้ว ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่ตนเองไม่สามารถปฏิเสธได้ ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่รับผิดชอบในการเบิกจ่ายเงิน รับเงิน เก็บรักษาเงิน จัดทำบัญชี ควบคุมการเบิกจ่ายเงิน ตรวจสอบและเอกสารประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงิน ผู้ฟ้องคดียอมรับว่าได้มีการลงนามย้อนหลังในเอกสารที่จัดทำขึ้นภายหลังจริง โดยเป็นการจัดทำขึ้นเพื่อการตรวจสอบ การสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้ฟ้องคดีไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากไม่มีการสอบสวนข้อเท็จจริงก่อนที่จะดำเนินการสอบสวนทางวินัย และการสอบสวนทางวินัยใช้เพียงหนังสือของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นมูลเหตุในการสอบสวนทางวินัยเท่านั้น กรณีจึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และข้อ ๒๔ วรรคห้า ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีในฐานะเป็นผู้ตรวจฎีกาและควบคุมการเบิกจ่ายเงิน ให้การยอมรับว่าได้ลงนามย้อนหลังในเอกสารที่จัดทำขึ้นภายหลังจริง สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินโดยสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๕ ได้ดำเนินการตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และมีหนังสือด่วนที่สุด ที่ ตผ ๐๐๔๗ อบ/๑๓๘๔ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๐ แจ้งให้นายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำดำเนินการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดี ตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๒ ดังนั้น การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีจึงเป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๓๙ ประกอบกับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เรื่องเสรีจที่ ๔๑๑/๒๕๕๓ ประเด็นที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การดำเนินการสอบสวนทางวินัยไม่ถูกต้อง ตามประกาศหลักเกณฑ์ รูปแบบ ขั้นตอนและวิธีการที่ระเบียบกฎหมายกำหนด เห็นว่า คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยได้ดำเนินการสอบสวนทางวินัยผู้ฟ้องคดีตามรูปแบบแนบท้ายประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ (แบบ สว. ๑ - สว. ๒) แล้ว ประเด็นที่ ๓ ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากนายสุระวิชญ์ ชันติธาราชบุรี ซึ่งเป็นคู่กรณีกับผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ออกคำสั่งแต่งตั้ง เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีมติคัดเลือกคณะกรรมการสอบสวนเพื่อให้ นายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำออกคำสั่งแต่งตั้ง ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อันเป็นการดำเนินการตามข้อ ๔๙ วรรคสี่ ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยดังกล่าวจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว ประเด็นที่ ๔ ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีไม่กล้าให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนตามความเป็นจริง เนื่องจากนายก่อษาปณ์ อุบลัมภ์ ประธานคณะกรรมการสอบสวนวินัย มีความสนิทสนมกับนายสุระวิชญ์ ชันติธาราชบุรี เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ยกประเด็นดังกล่าวขึ้นโต้แย้งตั้งแต่ในชั้นสอบสวน กรณีจึงทำให้

การดำเนินการสอบสวนทางวินัยเป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมาย ประเด็นที่ ๕ ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า นายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำไม่ได้พิจารณาโทษก่อนที่จะส่งรายงานการสอบสวนให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณา ซึ่งไม่เป็นไปตามข้อ ๗๗ ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับ วินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ เห็นว่า การที่คณะกรรมการสอบสวน ทางวินัยดำเนินการสอบสวนแล้วเสร็จและรายงานผลการสอบสวนให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทราบ เป็นการปฏิบัติตามข้อ ๔๙ วรรคห้า ของประกาศเดียวกัน ประเด็นที่ ๖ ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า คณะกรรมการสอบสวนไม่ได้ดำเนินการตามข้อ ๘๙ วรรคสอง ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยไม่ได้ปรับบทความผิดตามกฎหมายที่มีผลใช้บังคับในขณะกระทำความผิด จึงทำให้คำสั่งลงโทษ ทางวินัยตกเป็นโมฆะ เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๖ - พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นช่วง ก่อนวันที่ประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ มีผลใช้บังคับ การปรับบทความผิดตามประกาศดังกล่าว จึงทำให้คำสั่งลงโทษทางวินัยมีผลแต่ไม่สมบูรณ์ เห็นควรให้แก้ไขข้อความในคำสั่งลงโทษทางวินัย โดยปรับบทความผิดตามประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งมีผล ใช้บังคับในขณะกระทำความผิด ประเด็นที่ ๗ ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีถูกนายสุระธวิชัย ชันติธาราชภู่ บังคับและข่มขู่ให้กระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เห็นว่า นำเชื่อได้ว่ามีมูล แต่เนื่องจากผู้ฟ้องคดีไม่สามารถนำพยานหลักฐานมายืนยันข้อเท็จจริงดังกล่าวและไม่ได้แจ้งความ ไว้เป็นหลักฐานตั้งแต่ในขณะที่ถูกบังคับและข่มขู่ จึงทำให้ยังไม่มีน้ำหนักเพียงพอ และประเด็นที่ ๘ ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๔ ถึงคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เพื่อขอถอนตัวเป็นพยานกรณีพิเศษ ตามมาตรา ๑๓๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกอบกับประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขในการกันบุคคลไว้เป็นพยาน โดยไม่ดำเนินคดี พ.ศ. ๒๕๖๑ เห็นว่า คณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติยังไม่ได้มีมติกันตัวผู้ฟ้องคดีตามมาตรา ๑๓๕ แห่งพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ แต่อย่างไรก็ดี ด้วยเหตุผลดังกล่าวมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีมติให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี โดยให้ปรับบทความผิด ในคำสั่งลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการให้เป็นไปตามประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งมีผลใช้บังคับในขณะกระทำความผิด ผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวตามหนังสือจังหวัดนครพนม ที่ นพ ๐๐๒๓.๒/๕๐๐๒ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ผู้ฟ้องคดีจึงยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองเมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๕

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยรวมสามประเด็น ดังนี้ (๑) ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีในข้อหาเกี่ยวกับการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กระทำละเมิดอันเกิดจากคำสั่งทางปกครองที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ โดยมีคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี หรือไม่ (๒) การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยนายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำมีคำสั่ง ที่ ๕๖๖/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่ หากกระทำละเมิด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามฟ้องหรือไม่ เพียงใด และ (๓) การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๖๕ มีมติให้ยกอุทธรณ์ผู้ฟ้องคดีชอด้วยกฎหมายหรือไม่

ประเด็นที่หนึ่ง ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีในข้อหาเกี่ยวกับการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กระทำละเมิดอันเกิดจากคำสั่งทางปกครองที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ใดได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการกระทำ หรือการงดเว้น การกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองหรือกรณีอื่นใดที่อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครองตามมาตรา ๙ และการแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือความเสียหายหรือยุติข้อโต้แย้งนั้น ต้องมีคำบังคับตามที่กำหนดในมาตรา ๗๒ ผู้นั้นมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง และมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในการพิพากษาคดี ศาลปกครองมีอำนาจกำหนดคำบังคับอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้... (๓) สั่งให้ใช้เงินหรือให้ส่งมอบทรัพย์สินหรือให้กระทำการหรืองดเว้นกระทำการ โดยจะกำหนดระยะเวลาและเงื่อนไขอื่น ๆ ไว้ด้วยก็ได้ ในกรณีที่มีการฟ้องเกี่ยวกับการกระทำละเมิดหรือความรับผิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือการฟ้องเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง... เมื่อคดีนี้ผู้ฟ้องคดียื่นคำฟ้องโดยอ้างว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๕๖๖/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายจากการที่ไม่ได้รับเงินเดือน ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายอันเนื่องมาจากคำสั่งลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และคำขอให้ศาลมีคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชดใช้ค่าเสียหายจากการกระทำดังกล่าว เป็นคำขอที่ศาลมีอำนาจกำหนดคำบังคับให้ได้ ตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีในข้อหานี้ได้ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อ้างว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการถือว่าชอบด้วยกฎหมายตราบเท่าที่ยังไม่มีการเพิกถอนหรือสิ้นผลลงโดยเงื่อนไขหรือโดยเหตุอื่น ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิฟ้องเรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ตนได้ นั้น เห็นว่า ความมีผลของคำสั่งทางปกครองหาได้เกี่ยวข้องหรือมีความสัมพันธ์กับความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งทางปกครอง เนื่องจากคำสั่งทางปกครอง

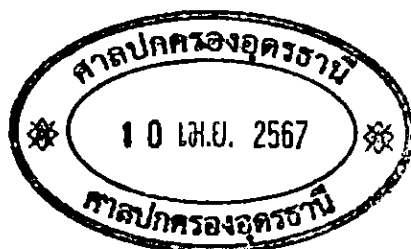

/แม้จะไม่ชอบ...

แม้จะไม่ชอบด้วยกฎหมายก็ยังมีผลใช้บังคับกับผู้รับคำสั่งทางปกครองและก่อให้เกิดผลกระทบ ต่อสิทธิและหน้าที่ของผู้รับคำสั่งทางปกครองได้เช่นเดียวกับคำสั่งทางปกครองที่ชอบ ด้วยกฎหมาย เว้นแต่คำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายนั้นจะมีลักษณะผิดพลาด อย่างชัดเจนหรือร้ายแรงถึงขนาดที่ทำให้คำสั่งทางปกครองไม่มีผลบังคับมาตั้งแต่นั้น ด้วยเหตุนี้ เมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งคำสั่งทางปกครองแล้ว หากเห็นว่าคำสั่งทางปกครองนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมาย และก่อให้เกิดความเสียหายแก่ตน ผู้ฟ้องคดีย่อมมีสิทธินำคดีมาฟ้องต่อศาลเพื่อขอให้ ศาลมีคำพิพากษาให้หน่วยงานของรัฐชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ตนได้ ข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๑ จึงไม่อาจรับฟังได้

ประเด็นที่สอง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยนายเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำมีคำสั่ง ที่ ๕๖๖/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ เป็นการกระทำ ละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่ หากกระทำละเมิด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามฟ้องหรือไม่ เพียงใด ซึ่งการจะวินิจฉัยได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กระทำละเมิด และต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามฟ้องหรือไม่ นั้น จำต้องวินิจฉัยก่อนว่า คำสั่งที่ ๕๖๖/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

โดยที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่าคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยอ้างเหตุแห่งความไม่ชอบด้วยกฎหมายหลายสาเหตุ ดังนี้ (๑) ผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๑ ไม่ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงเพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงในเบื้องต้นก่อนมีคำสั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง (๒) คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ตามคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๓๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๑ ถูกยกเลิกไปแล้วโดยคำสั่ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๑๗๒/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่อาจ เปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสอบสวนบางรายในภายหลัง (๓) ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้แจ้งสิทธิ ในการคัดค้านคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงให้ผู้ฟ้องคดีทราบ (๔) คณะกรรมการสอบสวน วินัยอย่างร้ายแรง นำข้อเท็จจริงจากหนังสือของสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๕ มาแจ้งข้อกล่าวหา โดยไม่ได้ระบุให้ชัดเจนว่า ผู้ฟ้องคดีได้กระทำความผิดตามที่กล่าวหาอย่างไร การแจ้งและรับทราบ ข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา คณะกรรมการสอบสวนไม่ได้ให้โอกาส ผู้ฟ้องคดีตรวจสอบพยานหลักฐานเพื่อแก้ข้อกล่าวหา (๕) ในรายงานการสอบสวนมีการกล่าวอ้าง พยานบุคคลเพื่อสนับสนุนข้อกล่าวหา ทั้งที่ในขั้นตอนการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและ สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาไม่มีการระบุพยานบุคคล (๖) ประธานคณะกรรมการ สอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง (นายก่อษาปณ์ อุปถัมภ์) มีความใกล้ชิดกับนายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำ (นายสุระธีชญ์ ชันติยาราษฎร์) ซึ่งเป็นตัวการสำคัญในเรื่องที่มีการกล่าวหา โดยเห็นได้จากลักษณะ การพูดจากันอย่างคุ้นเคย เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีไม่กล้าให้ถ้อยคำตามความเป็นจริง (๗) นายกเทศมนตรี ตำบลน้ำก่ำไม่ได้พิจารณาโทษก่อนที่จะส่งรายงานการสอบสวนให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณา

/ซึ่งไม่เป็น...

ซึ่งไม่เป็นไปตามข้อ ๗๗ ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัย และการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ และ (๘) คณะกรรมการสอบสวน ไม่ได้ปรับบทความผิดตามประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ. ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งมีผลใช้บังคับในขณะที่กระทำความผิด ดังนั้น ในประเด็นที่สองจึงมีกรณีที่จะต้องวินิจฉัยประการแรกว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น หรือไม่ โดยวินิจฉัยตามเหตุ ที่ผู้ฟ้องคดียกขึ้นมากล่าวอ้างตามลำดับ ดังนี้

๑. กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง เพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงในเบื้องต้นก่อนมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง นั้น

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไข เกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๒๔ วรรคสี่ กำหนดว่า เมื่อปรากฏกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าพนักงานเทศบาลผู้ใดกระทำผิดวินัย โดยมีพยานหลักฐาน ในเบื้องต้นอยู่แล้ว ให้นายกเทศมนตรีดำเนินการทางวินัยทันที วรรคห้า กำหนดว่า เมื่อมีการกล่าวหา โดยปรากฏตัวผู้กล่าวหา หรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าพนักงานเทศบาลผู้ใดกระทำผิดวินัย โดยยังไม่มี พยานหลักฐาน ให้นายกเทศมนตรีรับดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูล ที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่ วรรคหก กำหนดว่า เมื่อมีกรณีเป็นที่สงสัยว่า พนักงานเทศบาลผู้ใดกระทำผิดวินัย ให้ดำเนินการตามวรรคห้า เฉพาะกรณีดังต่อไปนี้ (๑) มีการกล่าวหาที่ไม่ได้ระบุชื่อผู้กล่าวหา ไม่ได้ลงลายมือชื่อผู้กล่าวหา แต่ระบุชื่อหรือตำแหน่ง ของผู้ถูกกล่าวหา หรือข้อเท็จจริงที่ปรากฏนั้นเพียงพอที่จะทราบว่าการกล่าวหาพนักงานเทศบาลผู้ใด และข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์นั้นเพียงพอที่จะสืบสวนต่อไปได้ (๒) มีข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ ปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาอันเป็นที่สงสัยว่าพนักงานเทศบาลผู้ใดกระทำผิดวินัย โดยมีพยานหลักฐาน เพียงพอที่จะสืบสวนต่อไปได้ วรรคแปด กำหนดว่า การสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้น ตามวรรคห้า จะกระทำโดยแต่งตั้งกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง กรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง หรือกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงก็ได้ ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน โดยสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๕ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ตผ ๐๐๔๗ อ/๐๓๘๔ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๐ เรื่อง ตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณของเทศบาลตำบลน้ำคำ อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม ถึงนายกเทศมนตรีตำบลน้ำคำ ว่า ได้ตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพียงถึง วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ แล้วพบว่า การใช้จ่ายงบประมาณไม่เป็นไปตามระเบียบ กฎหมาย และตามวัตถุประสงค์ ทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเสียหาย รวม ๔ ประเด็น ดังนี้ ประเด็นที่ ๑ การใช้จ่ายงบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไป มีเงินคงเหลือจากการดำเนินโครงการที่ต้องส่งคืน และมีการใช้จ่ายงบประมาณไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการ รวมเป็นจำนวนเงิน ๑๑,๓๕๔,๖๕๙.๑๕ บาท จากการตรวจสอบพบว่ามีเงินคงเหลือในบัญชี รวมเป็นจำนวนเงิน

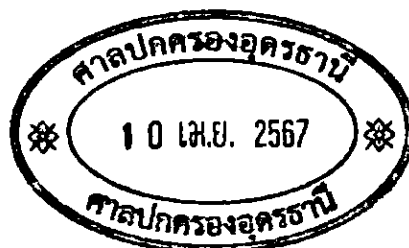

๑๑๔,๓๙๓.๓๔ บาท ซึ่งไม่พอจ่ายหรือส่งคืน ประกอบด้วย ๑.๑ การใช้จ่ายงบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไปกำหนดวัตถุประสงค์และเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ มีเงินคงเหลือต้องส่งคืน รวมเป็นจำนวนเงิน ๑,๙๐๕,๙๒๕ บาท แยกเป็นเงินอุดหนุนเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุคงเหลือต้องส่งคืน จำนวน ๑,๔๐๒,๘๐๐ บาท เงินอุดหนุนเบี้ยยังชีพผู้พิการคงเหลือต้องส่งคืน จำนวน ๑๕๕,๒๐๐ บาท เงินอุดหนุนโครงการฝึกอบรมอาชีพให้แก่ผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูและส่งเสริมการบำบัดฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดคงเหลือต้องส่งคืน จำนวน ๑๕๐,๕๐๐ บาท และเงินอุดหนุนเฉพาะกิจโครงการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลจนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๗ (เพิ่มเติม) ซึ่งไม่ได้มีการดำเนินโครงการเป็นจำนวนเงิน ๑๙๙,๔๒๕ บาท

๑.๒ ค่าปรับผิดสัญญาเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๘ เป็นจำนวนเงิน ๔๓,๕๐๐ บาท และสัญญาจ้างเลขที่ ๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๘ เป็นจำนวนเงิน ๙๐,๗๒๐ บาท มีเงินคงเหลือต้องส่งคืนสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดนครพนม รวมเป็นจำนวนเงิน ๑๓๔,๒๒๐ บาท

๑.๓ นำเงินทุนโครงการเศรษฐกิจชุมชนคงเหลือไปใช้จ่ายตามภารกิจและอำนาจหน้าที่โดยไม่นำส่งคืนอำเภอธาตุพนม เป็นจำนวนเงิน ๕๑๖,๗๔๔.๗๘ บาท ซึ่งเป็นการใช้จ่ายเงินไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการและหนังสือสั่งการ ๑.๔ เงินรับฝากประเภทเงินประกันสัญญา คงเหลือที่ยังไม่ครบจ่ายคืนให้แก่ผู้วางเงินประกันสัญญา จำนวน ๕ ราย รวมเป็นจำนวนเงิน ๑๘๖,๐๕๐ บาท และเงินหลักประกันของ จำนวน ๑ ราย เป็นจำนวนเงิน ๓๙,๘๐๐ บาท แต่มีเงินคงเหลือไม่พอจ่าย รวมเป็นจำนวนเงิน ๒๒๕,๘๕๐ บาท

๑.๕ เงินชำระหนี้สินเชื่อส่วนบุคคลของพนักงานและลูกจ้างที่ต้องหักส่งธนาคารออมสิน สาขาธาตุพนม ประจำเดือนกันยายน ๒๕๕๘ รวมเป็นจำนวนเงิน ๒๗๓,๓๓๐.๓๓ บาท แต่ไม่สามารถจ่ายเช็คให้แก่ธนาคารเจ้าหนี้ได้ เนื่องจากมีเงินคงเหลือไม่พอจ่าย ๑.๖ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะหน่วยงานผู้เบิกได้จัดทำเอกสารและหลักฐานประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงิน รวม ๗๔ ฎีกา รวมเป็นจำนวนเงิน ๔,๑๙๘,๕๓๓.๘๒ บาท โดยเป็นรายการที่ก่อนนี้ผูกพัน/ไม่ได้ก่อนนี้ผูกพันไว้ แต่ไม่มีงบประมาณคงเหลือให้เบิกจ่ายแก่เจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิรับเงินได้ รวมเป็นเงินขาดบัญชี จำนวน ๔,๑๙๘,๕๓๓.๘๒ บาท ๑.๗ นำเงินรายได้ภาษีจัดสรรและเงินรายได้ประเภทอื่นที่ได้รับระหว่างวันที่ ๑๕ - ๑๗ กันยายน ๒๕๕๘ รวมเป็นจำนวนเงิน ๓,๐๗๑,๘๐๐ บาท ซึ่งมียอดเงินที่ต้องนำไปจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุและเบี้ยยังชีพความพิการประจำเดือนกรกฎาคมถึงเดือนกันยายน ๒๕๕๘ รวมเป็นจำนวนเงิน ๑,๘๔๕,๔๐๐ บาท แต่ได้นำไปจ่ายในกิจกรรมอื่นซึ่งไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการ และ ๑.๘ ไม่ปรากฏเอกสารหลักฐานใบสำคัญประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงินตามเช็ค จำนวน ๖ ฉบับ รวมเป็นจำนวนเงิน ๑,๐๒๙,๐๐๐ บาท ประเด็นที่ ๒ การจัดซื้อจัดจ้างและทำสัญญากับบุคคลที่ไม่เคยเป็นคู่สัญญา และเป็นบุคคลที่ไม่มีอาชีพขายหรือรับจ้างทำงาน จำนวน ๑๓ ราย รวมเป็นจำนวนเงิน ๒๖,๔๒๔,๔๗๖ บาท ประเด็นที่ ๓ การเบิกจ่ายโครงการจ้างเหมาซ่อมแซมถนนลูกรัง ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ รวม ๓๓ ฎีกา (โครงการ) จำนวนเงิน ๒,๙๘๔,๐๐๐ บาท โดยจัดจ้างผู้รับจ้างซ้ำรายและไม่มีอาชีพรับจ้าง ประเด็นที่ ๔ การจัดซื้อจัดจ้างโดยวิธีสอบราคา จำนวน

๔ โครงการ โดยไม่มีการเผยแพร่ข่าวสารการสอบราคาทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (เว็บไซต์) กรมบัญชีกลาง เป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับ ระเบียบ กฎหมาย มติคณะรัฐมนตรี และหนังสือสั่งการกำหนด คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินพิจารณาแล้วมีมติเห็นชอบกับผลการตรวจสอบในเรื่องดังกล่าว และให้ดำเนินการแจ้งพนักงานสอบสวนดำเนินคดี ดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง รวมทั้งดำเนินการ ทางละเมิดเพื่อเรียกค่าความเสียหายกับเจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยในรายชื่อผู้ฟ้องคดีมีการกระทำ ร่วมกับเจ้าหน้าที่รายอื่นในกรณีดังต่อไปนี้ ประเด็นที่ ๑.๘ น่าเชื่อได้ว่าไม่ได้มีการทำสัญญาซื้อขายจริง ปลอมลายมือชื่อบุคคลซึ่งอ้างว่าเป็นคู่สัญญา เจ้าหน้าที่และผู้บริหารเข้ามีส่วนได้เสียและประโยชน์ ในสัญญาหรือกิจการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถือเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ โดยมีชอบหรือโดยทุจริต ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย เป็นเงิน ๘๕๘,๐๐๐ บาท พฤติการณ์ น่าเชื่อว่าเป็นการทุจริต ประเด็นที่ ๒.๑ กรณีการจัดซื้อจัดจ้างและทำสัญญากับบุคคล รายนางสาวกมลเพชร นาสามลาด นางสาวศรีคำไผ่ สุภาพ นางสาวรุ่งนภา พ้อพันดร นางสาวจันทิรา เสโนฤทธิ์ และนายจักรกริศน์ คำพิมพ์ (ตามรายงาน ประเด็นข้อ ๒.๑ - ๒.๕) น่าเชื่อได้ว่าไม่ได้ มีการทำสัญญาซื้อขาย/จ้างจริง มีการปลอมลายมือชื่อบุคคลซึ่งอ้างว่าเป็นคู่สัญญา และเจ้าหน้าที่ รวมทั้งผู้บริหารเข้ามีส่วนได้เสียและประโยชน์ในสัญญาหรือกิจการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทำให้ ทางราชการได้รับความเสียหาย เป็นจำนวนเงิน ๙,๑๓๕,๗๙๖ บาท พฤติการณ์น่าเชื่อว่าเป็น การทุจริต ประเด็นที่ ๒.๒ กรณีการจัดซื้อจัดจ้างและทำสัญญากับนิติบุคคลและบุคคลคู่สัญญา รายนางสาวเกษร สุขสุวรรณ นางจันทร์จิรา ถาวร และบริษัท บ้านเฟื่องฟ้ากรุ๊ป จำกัด โดยนางสาวพินสา แสนลัง (ตามรายงาน ประเด็นข้อ ๒.๖ - ๒.๘) น่าเชื่อได้ว่าไม่ได้มีการทำสัญญา ซื้อขาย/จ้างจริง มีการปลอมลายมือชื่อบุคคลซึ่งอ้างว่าเป็นคู่สัญญา เจ้าหน้าที่และผู้บริหาร เข้ามีส่วนได้เสียและประโยชน์ในสัญญาหรือกิจการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถือเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือโดยทุจริต ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย เป็นเงิน จำนวน ๓,๒๔๐,๗๕๐ บาท พฤติการณ์น่าเชื่อว่าเป็นการทุจริต ประเด็นที่ ๒.๔ กรณีการจัดซื้อน้ำยา กำจัดกลิ่นขยะของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ น่าเชื่อได้ว่าไม่ได้มีการดำเนินการจัดซื้อ และส่งมอบพัสดุตามเอกสารที่ปรากฏจริง มีการร่วมกันจัดทำและรับรองเอกสารหลักฐานอันเป็นเท็จ เพื่อใช้ประกอบการเบิกจ่ายเงิน เจ้าหน้าที่และผู้บริหารเข้ามีส่วนได้เสียและประโยชน์ในสัญญาหรือ กิจการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถือเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ หรือโดยทุจริต ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย เป็นเงินจำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท พฤติการณ์ น่าเชื่อว่าเป็นการทุจริต ประเด็นที่ ๓ กรณีการเบิกจ่ายโครงการจ้างเหมาซ่อมแซมถนนลูกรัง ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ รวม ๓๓ โครงการ (ฎีกา) น่าเชื่อได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้มีการจ้างเหมา ตามเอกสารที่ปรากฏจริง ร่วมกันจัดทำ/รับรองเอกสารหลักฐานอันเป็นเท็จ และปลอมลายมือชื่อ บุคคลอื่นในการทำบันทึกตกลงจ้าง/สัญญา ฎีกาและเอกสารประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงิน เพื่อให้ตนเอง และพวกพ้องได้รับประโยชน์เจ้าหน้าที่และผู้บริหารเข้ามีส่วนได้เสียและประโยชน์ในสัญญาหรือกิจการ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถือเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือโดยทุจริต

/ทำให้...

ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย เป็นเงินจำนวน ๒,๙๘๔,๐๐๐ บาท พฤติการณ์น่าเชื่อว่าเป็นการทุจริต และประเด็นที่ ๔.๑ กรณีการสอบราคาจัดซื้อรถยนต์เพื่อการเกษตร น่าเชื่อว่ามี การสมยอมเสนอราคา และร่วมกันจัดทำ/รับรองเอกสารหลักฐานอันเป็นที่จ ปลอมลายมือชื่อบุคคลอื่นในการทำบันทึกตกลงจ้าง/สัญญา ฎีกาและเอกสารประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงิน เพื่อให้ตนเอง และพวกพ้องได้รับประโยชน์ และเจ้าหน้าที่รวมทั้งผู้บริหารเข้ามีส่วนได้เสียและประโยชน์ในสัญญา หรือกิจการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถือเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ หรือโดยทุจริตทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย เป็นจำนวนเงิน ๑,๗๑๓,๐๐๐ บาท พฤติการณ์น่าเชื่อว่าเป็นการทุจริต พิจารณาแล้วเห็นว่า หนังสือของผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินโดยสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๕ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ตผ ๐๐๔๗๐บ/๐๓๘๔ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๐ เรื่อง ตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณของเทศบาลตำบลน้ำก่ำ อำเภอธัญพนม จังหวัดนครพนม ที่มีถึงนายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำฉบับดังกล่าว ได้ระบุข้อเท็จจริงโดยมีหัวระยะเวลาที่เกิดเหตุ มีการอ้างพยานหลักฐานสนับสนุนพฤติการณ์หรือการกระทำของผู้ฟ้องคดีและเจ้าหน้าที่แต่ละราย ไว้อย่างชัดเจนว่าผู้ฟ้องคดีและเจ้าหน้าที่แต่ละรายมีหน้าที่อย่างไร กระทำการอะไร อย่างไร ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหายอย่างไร เป็นเงินจำนวนเท่าใด การกระทำของผู้ฟ้องคดีและเจ้าหน้าที่ดังกล่าวถือเป็นความผิดวินัยฐานอะไร อย่างไร จึงเป็นกรณีที่มีพยานหลักฐานในเบื้องต้นที่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดีและเจ้าหน้าที่แต่ละรายดังกล่าวกระทำผิดวินัยที่นายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำ จะดำเนินการทางวินัยกับผู้ฟ้องคดีได้ทันที ตามข้อ ๒๔ วรรคสี่ ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงของผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินและพบการกระทำผิดโดยปรากฏตัวผู้ฟ้องคดีและเจ้าหน้าที่พนักงานเทศบาลที่เกี่ยวข้องรายอื่นว่ามีพฤติการณ์หรือการกระทำตามที่กล่าวไว้ในหนังสือฉบับดังกล่าวอยู่ด้วยแล้ว จึงมิใช่กรณีที่ยังไม่ปรากฏตัวผู้ถูกกล่าวหา หรือไม่มีหลักฐาน หรือเป็นที่สงสัยว่าผู้ฟ้องคดีและเจ้าหน้าที่พนักงานเทศบาลดังกล่าว กระทำผิดวินัยหรือไม่ ที่นายกเทศมนตรีจะต้องไปดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดีกระทำผิดวินัยหรือไม่ ตามข้อ ๒๔ วรรคห้า และวรรคหก (๑) และ (๒) แห่งประกาศฉบับดังกล่าวแต่ประการใด ดังนั้น ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีในกรณีนี้จึงไม่อาจรับฟังได้ จึงไม่มีเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงในเบื้องต้น ก่อนการมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงตามที่ผู้ฟ้องคดียกขึ้นอ้าง

๒. กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงตามคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๓๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๑ ถูกยกเลิกไปแล้วโดยคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๑๗๒/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่อาจเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสอบสวนบางรายในภายหลัง นั้น

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๔๙ วรรคสี่ กำหนดว่า

/เมื่อความปรากฏ...

เมื่อความปรากฏแก่คณะกรรมการพนักงานเทศบาลว่านายกเทศมนตรีเป็นคู่กรณีกับผู้ถูกกล่าวหา หรือถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดร่วมกับผู้ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาลตรวจสอบ หากพบว่าเป็นความจริง ให้แจ้งขอความยินยอมจากต้นสังกัดแล้วพิจารณาและมีมติคัดเลือก คณะกรรมการสอบสวนเพื่อให้นายกเทศมนตรีออกคำสั่งแต่งตั้งตามมติ ข้อ ๕๑ กำหนดว่า เมื่อมีคำสั่ง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้นายกเทศมนตรีดำเนินการ ดังต่อไปนี้ (๑) แจ้งคำสั่งให้ ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน ในการนี้ ให้มอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับด้วย... และข้อ ๕๖ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ภายใต้บังคับ ข้อ ๔๙ เมื่อได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ถ้านายกเทศมนตรีเห็นว่ามีความเหตุอันสมควร หรือจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยน เพิ่ม หรือลดจำนวนผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวน ให้ดำเนินการได้ โดยต้องแสดงเหตุแห่งการสั่งนั้นไว้ด้วย และให้นำข้อ ๕๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในการสอบสวนวินัยผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๐ ได้มีมติคัดเลือกคณะกรรมการสอบสวนเพื่อให้นายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำ ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เนื่องจากนายสุระวิชญ์ ชันติญาราชกูร์ ซึ่งดำรงตำแหน่ง นายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำในขณะนั้นเป็นคู่กรณีกับผู้ถูกกล่าวหาหรือถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดร่วมกับ ผู้ถูกกล่าวหา จากนั้นนายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำโดยนายสุระวิชญ์ ได้มีคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๓๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดี กับพวกตามมติดังกล่าว โดยผู้ฟ้องคดีลงนามรับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ แต่ภายหลังมีกรรมการบางรายขอถอนตัวจากการเป็นคณะกรรมการสอบสวน เนื่องจากมีเหตุที่ไม่สามารถทำการพิจารณาทางปกครองได้ตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๑ จึงมีมติเปลี่ยนแปลงกรรมการรายดังกล่าว ต่อมานายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำ โดยนายสุระวิชญ์ ได้มีคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๑๗๒/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ ให้ยกเลิก คำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๓๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๑ และได้มีคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๑๗๖/๒๕๖๑ ที่ ๑๗๗/๒๕๖๑ ที่ ๑๗๘/๒๕๖๑ ที่ ๑๘๐/๒๕๖๑ ที่ ๑๘๑/๒๕๖๑ และที่ ๑๘๒/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๑ เปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสอบสวน ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยให้คณะกรรมการสอบสวนชุดเดียวกันทำหน้าที่สอบสวนแยกเป็น รายประเด็นตามหนังสือสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๕ ส่วนที่สุด ที่ ตผ ๐๐๔๗ อป/๐๓๘๔ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๐ ทั้งนี้ นายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำได้แจ้งคำสั่งเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการ สอบสวนทั้งหมดให้ผู้ฟ้องคดีทราบแล้ว ตามบันทึกข้อความ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ โดยผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งในวันเดียวกัน พิจารณาแล้วเห็นว่า อำนาจในการเปลี่ยน เพิ่ม หรือลดจำนวนกรรมการสอบสวน เป็นอำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๕๖ วรรคหนึ่ง ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีอำนาจในการเปลี่ยนแปลง

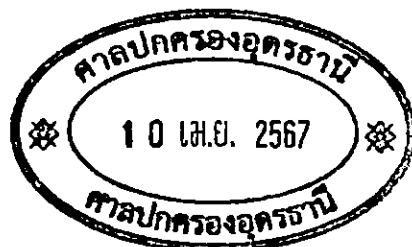

/องค์ประกอบ...

องค์ประกอบของคณะกรรมการสอบสวนได้อยู่เสมอในระหว่างการสอบสวน โดยไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว แต่การเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวนเช่นว่านั้นต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ ๔๙ ของประกาศดังกล่าว และต้องนำข้อ ๕๑ ของประกาศเดียวกันมาใช้บังคับโดยอนุโลม เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในการยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเดิม และการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสอบสวนใหม่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการโดยได้รับการตรวจสอบและเห็นชอบจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามข้อ ๔๙ วรรคสี่ ของประกาศดังกล่าว อีกทั้งยังได้แจ้งคำสั่งเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสอบสวนให้ผู้ฟ้องคดีทราบแล้ว ตามข้อ ๕๑ (๑) ของประกาศเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสอบสวนในกรณีนี้จึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีในกรณีนี้จึงไม่อาจรับฟังได้

๓. กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้แจ้งสิทธิในการคัดค้านคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงให้ผู้ฟ้องคดีทราบ นั้น

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๕๑ กำหนดว่า เมื่อมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้นายกเทศมนตรีดำเนินการ ดังต่อไปนี้ (๑) แจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน ในการนี้ให้มอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับด้วย... ข้อ ๕๔ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวน ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ (๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะที่กระทำการตามเรื่องที่ถูกกล่าวหา (๒) มีประโยชน์ได้เสียในเรื่องที่สอบสวน (๓) มีสาเหตุโกรธเคืองผู้ถูกกล่าวหา (๔) เป็นผู้กล่าวหา หรือเป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือมารดาของผู้กล่าวหา (๕) มีเหตุอื่นซึ่งอาจทำให้การสอบสวนเสียความเป็นธรรม วรรคสอง กำหนดว่า การคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวน ให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อนายกเทศมนตรีภายในเจ็ดวันนับแต่วันรับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือวันทราบเหตุแห่งการคัดค้าน... ข้อเท็จจริงปรากฏว่า นายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำ โดยนายสุระวิชญ์ได้มีคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๓๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีกับพวกตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๐ ทั้งนี้ ได้ระบุข้อความในคำสั่งด้วยว่า ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามหมวด ๗ แห่งประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๙ ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว ซึ่งผู้ฟ้องคดีลงนามรับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าวแล้ว เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ แต่ภายหลังมีกรรมการบางราย ขอลอนตัวจากการเป็นคณะกรรมการสอบสวนเนื่องจากมีเหตุที่ไม่สามารถทำการพิจารณาทางปกครองได้ตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๑ จึงมีมติเปลี่ยนแปลงกรรมการ

/รายดังกล่าว...

รายดังกล่าว ต่อมา นายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำโดยนายสุระวิชญ์ได้มีคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๑๗๒/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ ให้ยกเลิกคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๓๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๑ และได้มีคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๑๗๖/๒๕๖๑ ที่ ๑๗๗/๒๕๖๑ ที่ ๑๗๘/๒๕๖๑ ที่ ๑๘๐/๒๕๖๑ ที่ ๑๘๑/๒๕๖๑ ที่ ๑๘๒/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๑ เปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสอบสวนตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยให้คณะกรรมการสอบสวนชุดเดียวกันทำหน้าที่สอบสวนแยกเป็นรายประเด็นตามหนังสือสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๕ ด่วนที่สุด ที่ ตผ ๐๐๔๗ อป/๐๓๘๔ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๐ และได้ระบุข้อความในคำสั่งทุกฉบับในทำนองเดิมด้วยว่า ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามหมวด ๗ แห่งประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๙ ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว ทั้งนี้ นายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำได้แจ้งคำสั่งเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสอบสวนทั้งหกฉบับให้ผู้ฟ้องคดีทราบแล้ว ตามบันทึกข้อความ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ พิจารณาแล้วเห็นว่ามีสิทธิในการคัดค้านคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงเป็นสิทธิที่กำหนดไว้ในประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ หมวด ๗ การสอบสวนพิจารณา ซึ่งประกาศดังกล่าวได้ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๙ โดยให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๙ เป็นต้นไป เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ระบุข้อความลงในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง และคำสั่งเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสอบสวนไว้อย่างชัดเจนว่า ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนตามหมวด ๗ ของประกาศดังกล่าว ซึ่งหากผู้ฟ้องคดีได้ตรวจสอบบทบัญญัติในหมวดดังกล่าวโดยตลอดแล้วก็จะทราบว่าผู้ฟ้องคดีมีสิทธิในการคัดค้านคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อ ๕๔ วรรคหนึ่ง ของประกาศดังกล่าว ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้แจ้งสิทธิในการคัดค้านคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงให้ผู้ฟ้องคดีทราบโดยตรงจึงไม่ได้มีผลถึงขนาดทำให้การดำเนินการสอบสวนวินัยสูญเสียความเป็นธรรมแต่อย่างใด ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีในกรณีนี้จึงไม่อาจรับฟังได้

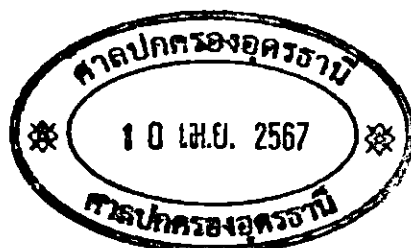
๔. กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง นำข้อเท็จจริงจากหนังสือของสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๕ มาแจ้งข้อกล่าวหา โดยไม่ได้ระบุให้ชัดเจนว่า ผู้ฟ้องคดีได้กระทำความผิดตามที่กล่าวหาอย่างไร การแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา คณะกรรมการสอบสวนไม่ได้ให้โอกาสผู้ฟ้องคดีตรวจสอบพยานหลักฐานเพื่อแก้ข้อกล่าวหา นั้น

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๖๐ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า เมื่อได้พิจารณาเรื่องที่กล่าวหาและวางแนวทางการสอบสวนตามข้อ ๕๒ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหาเพื่อแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏ

/ตามเรื่อง...

ตามเรื่องทีกล่าวหาให้ทราบว่ามีผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร ในการนี้ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งเป็นหนังสือด้วยว่าผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ตามข้อ ๖๑ วรรคสอง กำหนดว่า การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว. ๒ ท้ายหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้ โดยทำเป็นสองฉบับ เพื่อมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาหลงลายมือชื่อรับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย วรรคสาม กำหนดว่า เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง และวรรคสองแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาว่า ได้กระทำการตามที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร แล้วบันทึกถ้อยคำไว้เป็นหลักฐาน วรรคห้า กำหนดว่า ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนเพื่อรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาแล้วดำเนินการตามข้อ ๖๑ ต่อไป ข้อ ๖๑ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๖๐ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการประชุมเพื่อพิจารณาว่ามีพยานหลักฐานใดสนับสนุนข้อกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด... แล้วให้คณะกรรมการสอบสวนมีหนังสือเรียกผู้ถูกกล่าวหา มาพบเพื่อแจ้งข้อกล่าวหาโดยระบุข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามพยานหลักฐานว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด... และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ทราบ โดยระบุ วัน เวลา สถานที่ และการกระทำที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหา สำหรับพยานบุคคลจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ วรรคสอง กำหนดว่า การแจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว. ๓ ท้ายหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้ โดยทำเป็นสองฉบับ เพื่อมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาหลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย วรรคสาม กำหนดว่า เมื่อดำเนินการดังกล่าวแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาว่าจะยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือหรือไม่ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาประสงค์จะยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือ ให้คณะกรรมการสอบสวนให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาเขียนคำชี้แจงภายในเวลาอันสมควร แต่อย่างช้าไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำเพิ่มเติม รวมทั้งนำสืบแก้ข้อกล่าวหาด้วย ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาโดยเร็ว วรรคห้า กำหนดว่า เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เสร็จแล้ว ให้ดำเนินการตามข้อ ๗๕ และข้อ ๗๖ ต่อไป ข้อ ๖๖ วรรคสอง กำหนดว่า การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ให้บันทึกถ้อยคำมีสาระสำคัญตามแบบ สว. ๔ หรือแบบ สว. ๕ ท้ายหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้... ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ตามบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๒) ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๐ ว่า ด้วยสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๕ ได้ตรวจสอบ

/เฉพาะกรณี...

เฉพาะกรณีการใช้จ่ายงบประมาณของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อำเภอธัญพนม จังหวัดนครพนม เพียงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ ว่าดำเนินการไม่เป็นไปตามระเบียบ กฎหมาย และวัตถุประสงค์ ทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเสียหาย และสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๕ ได้มีหนังสือลับมาก ด่วนที่สุด ที่ ๓๗ ๐๐๔๗ อบ/๐๓๘๔ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๐ ซึ่งมูลความผิดพนักงานเทศบาลตำบลน้ำก่ำว่า ดำเนินการไม่เป็นไปตามระเบียบ กฎหมาย และวัตถุประสงค์ ทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเสียหาย กรณีจากการตรวจสอบตามประเด็นข้อ ๑.๘ น่าเชื่อได้ว่าไม่ได้มีการทำสัญญาซื้อขายจริง ปลอมลายมือชื่อบุคคลซึ่งอ้างว่าเป็นคู่สัญญา เจ้าหน้าที่และผู้บริหารเข้ามีส่วนได้เสียและประโยชน์ในสัญญาหรือกิจการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถือเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือโดยทุจริต ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย เป็นเงิน ๘๕๘,๐๐๐ บาท พฤติการณ์น่าเชื่อว่าเป็นการทุจริต ประเด็นที่ ๒.๑ กรณีการจัดซื้อจัดจ้างและทำสัญญากับบุคคล รายนางสาวทองเพชร นาสามลาด นางสาวศรีคำไผ่ สุภาพ นางสาวรุ่งนภา พ่อพันดร นางสาวจันจิรา เสโนฤทธิ์ และนายจักรกริศน์ คำพิมพ์ (ตามรายงาน ประเด็นข้อ ๒.๑ - ๒.๕) น่าเชื่อได้ว่าไม่ได้มีการทำสัญญาซื้อขาย/จ้างจริง มีการปลอมลายมือชื่อบุคคลซึ่งอ้างว่าเป็นคู่สัญญา และเจ้าหน้าที่รวมทั้งผู้บริหารเข้ามีส่วนได้เสียและประโยชน์ในสัญญาหรือกิจการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย เป็นจำนวนเงิน ๙,๑๓๕,๗๙๖ บาท พฤติการณ์น่าเชื่อว่าเป็นการทุจริต ประเด็นที่ ๒.๒ กรณีการจัดซื้อจัดจ้างและทำสัญญากับนิติบุคคลและบุคคลคู่สัญญา รายนางสาวเกษร สุขสุวรรณ นางจันทร์จิรา ถาวร และบริษัท บ้านเฟื่องฟ้ากรุ๊ป จำกัด โดยนางสาวพิณสา แสนลั้ง (ตามรายงาน ประเด็นข้อ ๒.๖ - ๒.๘) น่าเชื่อได้ว่าไม่ได้มีการทำสัญญาซื้อขาย/จ้างจริง มีการปลอมลายมือชื่อบุคคลซึ่งอ้างว่าเป็นคู่สัญญา เจ้าหน้าที่และผู้บริหารเข้ามีส่วนได้เสียและประโยชน์ในสัญญาหรือกิจการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถือเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือโดยทุจริต ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย เป็นเงินจำนวน ๓,๒๔๐,๗๕๐ บาท พฤติการณ์น่าเชื่อว่าเป็นการทุจริต ประเด็นที่ ๒.๔ กรณีการจัดซื้อน้ำยากำจัดกลิ่น ขยะของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ น่าเชื่อได้ว่าไม่ได้มีการดำเนินการจัดซื้อ และส่งมอบพัสดุตามเอกสารที่ปรากฏจริง มีการร่วมกันจัดทำและรับรองเอกสารหลักฐานอันเป็นเท็จ เพื่อใช้ประกอบการเบิกจ่ายเงิน เจ้าหน้าที่และผู้บริหารเข้ามีส่วนได้เสียและประโยชน์ในสัญญาหรือกิจการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถือเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือโดยทุจริต ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย เป็นเงินจำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท พฤติการณ์น่าเชื่อว่าเป็นการทุจริต ประเด็นที่ ๓ กรณีการเบิกจ่ายโครงการจ้างเหมาซ่อมแซมถนนลูกรัง ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ รวม ๓๓ โครงการ (ฎีกา) น่าเชื่อได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้มีการจ้างเหมาตามเอกสารที่ปรากฏจริง ร่วมกันจัดทำ/รับรองเอกสารหลักฐานอันเป็นเท็จ และปลอมลายมือชื่อบุคคลอื่นในการทำบันทึกตกลงจ้าง/สัญญา ฎีกาและเอกสารประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงิน เพื่อให้ตนเองและพวกพ้องได้รับประโยชน์เจ้าหน้าที่และผู้บริหารเข้ามีส่วนได้เสียและประโยชน์ในสัญญาหรือกิจการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถือเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือโดยทุจริต

/ทำให้...

ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย เป็นเงินจำนวน ๒,๙๘๔,๐๐๐ บาท พฤติการณ์น่าเชื่อว่าเป็นการทุจริต และประเด็นที่ ๔.๑ กรณีการสอบราคาจัดซื้อรถยนต์เพื่อการเกษตร น่าเชื่อว่ามี การสมยอมเสนอราคา และร่วมกันจัดทำ/รับรองเอกสารหลักฐานอันเป็นเท็จ ปลอมลายมือชื่อบุคคลอื่นในการทำบันทึกตกลงจ้าง/สัญญา ฎีกาและเอกสารประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงิน เพื่อให้ตนเอง และพวกพ้องได้รับประโยชน์ และเจ้าหน้าที่รวมทั้งผู้บริหารเข้ามีส่วนได้เสียและประโยชน์ในสัญญา หรือกิจการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถือเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือ โดยทุจริตทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย เป็นจำนวนเงิน ๑,๗๑๓,๐๐๐ บาท พฤติการณ์น่าเชื่อว่าเป็นการทุจริต ทั้งนี้ ผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหาในวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๐ จากนั้นคณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ตามบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๓) ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๑ โดยผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อรับทราบการแจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาในวันเดียวกัน ทั้งนี้ ผู้ฟ้องคดีได้ให้ถ้อยคำ ต่อคณะกรรมการสอบสวนแยกเป็นประเด็นที่ถูกกล่าวหา ดังนี้ ๑) ประเด็นที่ ๑.๘ ให้ถ้อยคำ ตามบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา (แบบ สว. ๔) ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๑ ๒) ประเด็นที่ ๒.๑ ให้ถ้อยคำตามบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา (แบบ สว. ๔) ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๑ ๓) ประเด็นที่ ๒.๒ ให้ถ้อยคำตามบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา (แบบ สว. ๔) ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ ๔) ประเด็นข้อ ๒.๔ ให้ถ้อยคำตามบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา (แบบ สว. ๔) ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ ๕) ประเด็นที่ ๓ ให้ถ้อยคำตามบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา (แบบ สว. ๔) ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ ๖) ประเด็นข้อ ๔.๑ ให้ถ้อยคำตามบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา (แบบ สว. ๔) ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ พิจารณาแล้วเห็นว่า ในการแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหา ข้างต้น คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อเท็จจริงและพฤติการณ์การกระทำความผิดให้ผู้ฟ้องคดีทราบ อย่างเพียงพอแล้วว่า ผู้ฟ้องคดีได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และพฤติการณ์การกระทำความผิด ของผู้ฟ้องคดีเป็นความผิดวินัยฐานใด ทั้งนี้ ในการแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาดังกล่าว หากผู้ฟ้องคดี เห็นว่าเป็นการแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาที่ไม่ชัดเจนหรือไม่อาจเข้าใจได้ หรือผู้ฟ้องคดีไม่อาจทราบ เนื้อความในหนังสือสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๕ ต่วนที่สุด ที่ ตผ ๐๐๔๗ อบ/๐๓๘๔ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๐ ผู้ฟ้องคดีก็ควรจะหยิบยกประเด็นดังกล่าวขึ้นโต้แย้งต่อคณะกรรมการสอบสวน ตั้งแต่ในขณะที่ได้รับแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหา หรือในช่วงเวลาใด ๆ ก่อนที่การดำเนินการสอบสวน จะเสร็จสิ้น เมื่อข้อเท็จจริงในคดีไม่ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้ยกข้อโต้แย้งเช่นนั้นขึ้นว่ากล่าว ในชั้นการสอบสวน ประกอบกับเมื่อได้พิจารณบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา (แบบ สว. ๔) ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๑ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ และลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ โดยตลอดแล้วจะเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเข้าใจประเด็นของเรื่องที่ถูกกล่าวหาได้เป็นอย่างดีและไม่ได้ให้การ โดยผิดหลงแต่ประการใด ตัวอย่างเช่น ตามบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา (แบบ สว. ๔) ลงวันที่

๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๑ คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ฟ้องคดีว่า “กรณีผู้ถูกกล่าวหาในเรื่องถูกกล่าวหาว่าเป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ควบคุมการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่าย ตรวจสอบเอกสารประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงินตามเอกสารฎีกาเบิกจ่ายเงินงบประมาณของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กระทำการโดยมิชอบด้วยหน้าที่ร่วมกันทำเอกสารอันเป็นเท็จ ปลอมเอกสาร ปลอมลายมือชื่อบุคคลซึ่งอ้างว่าเป็นคู่สัญญา รายงานศรีคำไพ สุภาพ (ร้านเพิ่มพูนทรัพย์) ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการจัดซื้อพัสดุดำเนินการเบิกจ่ายเงิน เช็ค รวม ๖ ฉบับ จำนวน ๑,๐๒๙,๐๐๐ บาท” ผู้ฟ้องคดีตอบว่า “ขอยืนยันว่ามีการจัดซื้อจัดจ้างจริง โดยเป็นผู้ตรวจฎีกาซึ่งเห็นว่าเอกสารประกอบฎีกาครบถ้วนถูกต้องแล้ว เสนอต่อผู้บริหารพิจารณาอนุมัติ” หรือตามบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา (แบบ สว. ๔) ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ฟ้องคดีว่า “ตามฎีกาเบิกจ่ายเงินให้แก่นางเกษร สุขสุวรรณ รวม ๑๙ ฎีกา เป็นเงินจำนวน ๑,๖๑๒,๕๐๐ บาท ทุกฎีกาเป็นการเบิกจ่ายเงินที่ถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย และหนังสือสั่งการ หรือไม่อย่างไร” ผู้ฟ้องคดีตอบว่า “ทุกฎีกาที่เบิกจ่ายเงินให้แก่นางเกษร สุขสุวรรณ รวม ๑๙ ฎีกา เป็นเงินจำนวน ๑,๖๑๒,๕๐๐ บาท ข้าพเจ้ายืนยันว่าเป็นรายการเบิกจ่ายเงินที่ถูกต้องตามระเบียบ กฎหมาย และหนังสือสั่งการแล้ว กรณีจึงต้องถือว่าคณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาโดยชอบตามข้อ ๖๐ ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ แล้วสำหรับประเด็นที่คณะกรรมการสอบสวนไม่ได้ให้โอกาสผู้ฟ้องคดีตรวจสอบพยานหลักฐานเพื่อแก้ข้อกล่าวหา นั้น เห็นว่า ประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ไม่ได้กำหนดให้คณะกรรมการสอบสวนต้องแนบพยานหลักฐานไปพร้อมกับการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา อย่างไรก็ตาม หากผู้ฟ้องคดีประสงค์จะขอตรวจสอบพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ผู้ฟ้องคดียังคงมีสิทธิตามที่กฎหมายบัญญัติรับรองไว้ในมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แต่ก็ไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้ใช้สิทธิเช่นนั้น ดังนั้น ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีในกรณีนี้จึงไม่อาจรับฟังได้

๕. กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ในรายงานการสอบสวนมีการกล่าวอ้างพยานบุคคลเพื่อสนับสนุนข้อกล่าวหา ทั้งที่ในขั้นตอนการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาไม่มีการระบุพยานบุคคล นั้น

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๖๑ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๖๐ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการประชุมเพื่อพิจารณาว่ามีพยานหลักฐานใดสนับสนุนข้อกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด... แล้วให้คณะกรรมการสอบสวนมีหนังสือเรียกผู้ถูกกล่าวหา มาพบเพื่อแจ้งข้อกล่าวหาโดยระบุข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามพยานหลักฐานว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด... และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ทราบ

โดยระบุ...

โดยระบุ วัน เวลา สถานที่ และการกระทำที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหา สำหรับพยานบุคคลจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ วรรคสอง กำหนดว่า การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว. ๓ ท้ายหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้ โดยทำเป็นสองฉบับ เพื่อมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย ข้อเท็จจริงปรากฏว่า คณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหา และได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ตามบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๓) ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๑ ว่า ผู้ฟ้องคดีได้กระทำความผิดตามประเด็นในหนังสือสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๕ ด่วนที่สุด ที่ ตผ ๐๐๔๗ อป/๐๓๘๔ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๐ ประเด็นที่ ๑.๘ กรณีไม่ปรากฏเอกสารหลักฐานใบสำคัญประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงินตามเช็คจำนวน ๖ ฉบับ น่าเชื่อได้ว่าไม่ได้มีการทำสัญญาซื้อขายจริง ปลอมลายมือชื่อบุคคลซึ่งอ้างว่าเป็นคู่สัญญา เจ้าหน้าที่และผู้บริหารเข้ามีส่วนได้เสียและประโยชน์ในสัญญาหรือกิจการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ประเด็นที่ ๒.๑ กรณีการจัดซื้อจัดจ้างและทำสัญญากับบุคคลรายนางสาวกองเพชร นาสามลาด นางสาวศรีคำไผ่ สุภาพ นางสาวรุ่งนภา พ่อพันดร นางสาวจันจิรา เสนิฤทธิ์ และนายจักรกริศน์ คำพิมพ์ น่าเชื่อได้ว่าไม่ได้มีการทำสัญญาซื้อขาย/จ้างจริง มีการปลอมลายมือชื่อบุคคลซึ่งอ้างว่าเป็นคู่สัญญา และเจ้าหน้าที่รวมทั้งผู้บริหารเข้ามีส่วนได้เสียและประโยชน์ในสัญญาหรือกิจการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย ประเด็นที่ ๒.๒ กรณีการจัดซื้อจัดจ้างและทำสัญญากับนิติบุคคลและบุคคลคู่สัญญารายนางสาวเกษร สุขสุวรรณ นางจันทร์จิรา ถาวร และบริษัท บ้านเฟื่องฟ้ากรุ๊ป จำกัด โดยนางสาวพิณสา แสนลัง น่าเชื่อได้ว่าไม่ได้มีการทำสัญญาซื้อขาย/จ้างจริง มีการปลอมลายมือชื่อบุคคลซึ่งอ้างว่าเป็นคู่สัญญา และเจ้าหน้าที่รวมทั้งผู้บริหารเข้ามีส่วนได้เสียและประโยชน์ในสัญญาหรือกิจการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย ประเด็นที่ ๒.๔ กรณีการจัดซื้อน้ำยากำจัดกลิ่นขยะของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ น่าเชื่อได้ว่าไม่ได้มีการดำเนินการจัดซื้อและส่งมอบพัสดุตามเอกสารที่ปรากฏจริง มีการร่วมกันจัดทำและรับรองเอกสารหลักฐานอันเป็นเท็จ เพื่อให้ประกอบการเบิกจ่ายเงินและเจ้าหน้าที่รวมทั้งผู้บริหารเข้ามีส่วนได้เสียและประโยชน์ในสัญญาหรือกิจการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย ประเด็นที่ ๓ กรณีการเบิกจ่ายโครงการจ้างเหมาซ่อมแซมถนนลูกรัง จำนวน ๓๓ โครงการ (ฎีกา) น่าเชื่อได้ว่าไม่ได้มีการจ้างเหมาตามเอกสารที่ปรากฏจริง มีการร่วมกันจัดทำและรับรองเอกสารหลักฐานอันเป็นเท็จ มีการปลอมลายมือชื่อบุคคลอื่นเพื่อให้ตนเองและพวกพ้องได้รับประโยชน์ และเจ้าหน้าที่รวมทั้งผู้บริหารเข้ามีส่วนได้เสียและประโยชน์ในสัญญาหรือกิจการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย และประเด็นที่ ๔.๑ กรณีการสอบราคาจัดซื้อรถยนต์เพื่อการเกษตร น่าเชื่อได้ว่ามีการสมยอมเสนอราคา ร่วมกันจัดทำ/รับรองเอกสารหลักฐานอันเป็นเท็จ ปลอมลายมือชื่อบุคคลอื่น

/เพื่อให้...

เพื่อให้ตนเองและพวกพ้องได้รับประโยชน์ และเจ้าหน้าที่รวมทั้งผู้บริหารเข้ามีส่วนได้เสีย และประโยชน์ในสัญญาหรือกิจการของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย เป็นจำนวนเงิน ๑,๗๑๓,๐๐๐ บาท ทั้งนี้ โดยมีพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ได้แก่ กฎ ระเบียบ คำสั่งมอบหมายงาน หนังสือสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๕ ส่วนที่ ๕๗ ที่ ตผ ๐๐๔๗ ๐บ/๐๓๘๔ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๐ และฎีกาเบิกเงินรายจ่ายฉบับที่ผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อเป็นผู้ตรวจฎีกา ซึ่งต่อมาผู้ฟ้องคดีได้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนมีใจความสรุปว่า ในการเบิกจ่ายเงินตามฎีกาทุกฉบับ ผู้ฟ้องคดีได้ตรวจสอบเอกสารประกอบฎีกาครบถ้วนถูกต้องตามกฎหมายทุกประการแล้วจึงได้ลงลายมือชื่อ พิจารณาแล้วเห็นว่า คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาที่เพียงพอทำให้ผู้ฟ้องคดีเข้าใจแล้วว่า ผู้ฟ้องคดีในขณะดำรงตำแหน่ง นักวิชาการคลังปฏิบัติการ ได้เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องในการเบิกจ่ายเงินที่ไม่เป็นไปตามระเบียบ กฎหมาย ทำให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเสียหาย โดยผู้ฟ้องคดีได้กระทำการทุจริตในขั้นตอนการตรวจฎีกา และเอกสารประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงิน ซึ่งแม้คณะกรรมการสอบสวนจะได้แจ้งสรุปพยานบุคคลให้ผู้ฟ้องคดีทราบหรือไม่ก็ตาม ผู้ฟ้องคดีก็คงจะให้ถ้อยคำไปในทำนองเดิมว่าตนไม่ได้กระทำการทุจริต ดังที่ถูกกล่าวหา ประกอบกับเมื่อได้พิจารณาพยานหลักฐานที่คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบนั้น จะเห็นว่าคณะกรรมการสอบสวนได้ระบุรายละเอียดของฎีกาเบิกเงินรายจ่ายไว้อย่างชัดเจน ทั้งเลขที่คลังรับและรายชื่อของผู้รับเงิน ซึ่งผู้ฟ้องคดีย่อมจะต้องคาดเห็นได้ตามสภาพของเรื่องว่า เจ้าหน้าที่ที่มีส่วนรู้เห็นกับการเบิกจ่ายเงินดังกล่าวและบุคคลที่มีชื่อเป็นผู้รับเงินตามฎีกา อาจถูกเรียกมาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนเพื่อประกอบการพิจารณาได้เสมอ ดังนั้น การที่คณะกรรมการสอบสวนไม่ได้ระบุพยานบุคคลให้ผู้ฟ้องคดีทราบตั้งแต่ในชั้นการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา จึงไม่ได้มีผลถึงขนาดที่จะทำให้กระบวนการสอบสวนวินัยและการรับฟังพยานหลักฐานไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือเกิดความไม่เป็นธรรมต่อผู้ฟ้องคดี ดังนั้น ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีในกรณีนี้จึงไม่อาจรับฟังได้

๖. กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ประธานคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง (นายก่อกษาปณ์ อุปถัมภ์) มีความใกล้ชิดกับนายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่า (นายสุระชัย ชันติยาราษฎร์) ซึ่งเป็นตัวการสำคัญในเรื่องที่มีการกล่าวหา โดยเห็นได้จากลักษณะการพูดจากันอย่างคุ้นเคย เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีไม่กล้าให้ถ้อยคำตามความเป็นจริง นั้น

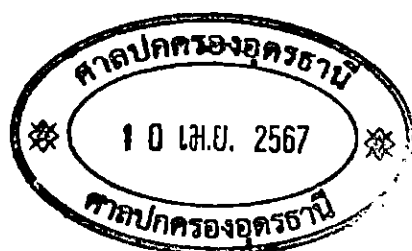
พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ความใกล้ชิดระหว่างนายก่อกษาปณ์ อุปถัมภ์ และนายสุระชัย ชันติยาราษฎร์ ไม่ใช่ข้อเท็จจริงที่รู้จักกันอยู่ทั่วไปหรือเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่อาจโต้แย้งได้ กรณีจึงเป็นหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีที่ต้องนำพยานหลักฐานมาพิสูจน์ให้ศาลเห็นว่า การให้นายก่อกษาปณ์ ทำการสอบสวนต่อไปจะทำให้การสอบสวนไม่ได้รับความจริงและสูญเสียความเป็นธรรมอย่างไรหาใช่เพียงแต่กล่าวอ้างลอย ๆ ว่าบุคคลดังกล่าวพูดจาคุ้นเคย นอกจากนั้น หากผู้ฟ้องคดีเห็นว่านายก่อกษาปณ์มีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดที่ทำให้การสอบสวนไม่เป็นกลาง ผู้ฟ้องคดีก็ควรจะต้องใช้สิทธิคัดค้านนายก่อกษาปณ์ตั้งแต่วันรับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือวันทราบเหตุ

แห่งการคัดค้าน หรืออาจกระทำด้วยประการใด ๆ ที่แสดงให้เห็นว่าผู้ฟ้องคดีไม่ประสงค์จะให้ถ้อยคำ ต่อหน้านายกอกษาปณ์ เมื่อข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้กระทำการดังกล่าว อีกทั้งยังปล่อยให้ นายกอกษาปณ์เข้าร่วมการสอบสวนจนเสร็จสิ้นกระบวนการ กรณีจึงต้องถือว่าผู้ฟ้องคดียินยอม โดยปริยายให้นายกอกษาปณ์สามารถดำเนินการสอบสวนต่อไปได้ ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีในกรณีนี้ จึงไม่อาจรับฟังได้

๗. กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า นายกเทศมนตรีตำบลน้ำคำไม่ได้พิจารณาโทษก่อนที่จะส่ง รายงานการสอบสวนให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณา ซึ่งไม่เป็นไปตามข้อ ๗๗ ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ นั้น

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไข เกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๗๖ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า เมื่อได้ประชุมพิจารณาลงมติตามข้อ ๗๕ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนทำรายงาน การสอบสวนซึ่งมีสาระสำคัญตามแบบ สว. ๖ ท้ายหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้ เสนอต่อนายกเทศมนตรี... ข้อ ๗๗ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้เสนอสำนวนการสอบสวนมาแล้ว ให้นายกเทศมนตรีตรวจสอบความถูกต้องของสำนวนการสอบสวนตามข้อ ๗๙ ข้อ ๘๐ ข้อ ๘๑ และข้อ ๘๒ แล้วดำเนินการดังต่อไปนี้... (๒) ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหา กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้นายกเทศมนตรีพิจารณาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือไม่ และไม่ว่านายกเทศมนตรีจะเห็นด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนหรือไม่ก็ตาม นายกเทศมนตรีต้องส่งเรื่องให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาลเพื่อพิจารณาตามข้อ ๘๕ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้... ภายในสามสิบวันนับแต่ได้รับสำนวนการสอบสวนจากคณะกรรมการ สอบสวน วรรคสอง กำหนดว่า การพิจารณาดำเนินการของนายกเทศมนตรีตามวรรคหนึ่ง ต้องแสดง ความเห็นเป็นหนังสือ กรณีเห็นแย้งให้อ้างเหตุผลประกอบด้วย ข้อ ๘๕ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ในกรณี คณะกรรมการสอบสวนที่แต่งตั้งตามข้อ ๒๖ วรรคหก หรือนายกเทศมนตรี แล้วแต่กรณี เห็นว่า พนักงานเทศบาลผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง สมควรลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ให้นายกเทศมนตรีเสนอคณะกรรมการพนักงานเทศบาลเพื่อส่งเรื่องให้คณะอนุกรรมการพิจารณา ดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการซึ่งผู้นั้นสังกัดอยู่พิจารณาทำความเห็นเสนอ ถ้ามีเหตุ อันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลงโทษต่ำกว่าปลดออกจาก ราชการ และเมื่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลมีมติเป็นประการใด ให้นายกเทศมนตรีสั่งหรือปฏิบัติ ให้เป็นไปตามนั้น ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ภายหลังจากการสอบสวนเสร็จสิ้น คณะกรรมการสอบสวนได้เสนอ รายงานการสอบสวน (แบบ สว. ๖) ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ต่อนายกเทศมนตรีตำบลน้ำคำ ซึ่งภายหลังจากได้รับสำนวนการสอบสวนจากคณะกรรมการสอบสวน นายกเทศมนตรีตำบลน้ำคำ ได้ส่งรายงานการสอบสวนให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อพิจารณา ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุม ครั้งที่ ๖/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๒ ได้มีมติให้ส่งเรื่องดังกล่าวไปให้คณะอนุกรรมการ

พิจารณาดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการของพนักงานเทศบาลจังหวัดนครพนมเพื่อทำ
ความเห็นเสนอในเบื้องต้น ภายหลังจากคณะกรรมการพิจารณาดำเนินการทางวินัย ฯ ได้ทำความเห็น
เสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน
๒๕๖๔ พิจารณาแล้วเห็นพ้องด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนและคณะกรรมการ
พิจารณาดำเนินการทางวินัยฯ จึงมีมติเห็นชอบให้ไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จากนั้นนายกเทศมนตรี
ตำบลน้ำก่ำโดยนายทองสอน ระทะนาม ได้มีคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๕๖๖/๒๕๖๔ ลงวันที่
๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ พิจารณาแล้วเห็นว่า การแสดงความเห็น
เป็นหนังสือของนายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำว่าผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่ ตามข้อ ๗๗
ของประกาศดังกล่าว ไม่ใช่ขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่หากไม่ปฏิบัติตามแล้วจะทำให้
ผลการสอบสวนเปลี่ยนแปลงไป ทั้งนี้ เนื่องจากไม่ว่านายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำจะเห็นด้วย
กับความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนหรือไม่ก็ตาม นายกเทศมนตรีก็ต้องส่งเรื่องให้ผู้ถูกฟ้องคดี
ที่ ๒ เพื่อพิจารณา และเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติเป็นประการใดแล้ว นายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำ
ก็ต้องสั่งหรือปฏิบัติไปตามนั้น ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงเห็นว่า การที่นายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำ
ไม่ได้พิจารณาโทษก่อนที่จะส่งรายงานการสอบสวนให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาเป็นเพียงข้อบกพร่อง
ในการสอบสวนที่ไม่มีผลถึงขนาดทำให้การดำเนินการสอบสวนในครั้งนี้อาจต้องเสียไป ดังนั้น ข้ออ้าง
ของผู้ฟ้องคดีในกรณีนี้จึงไม่อาจรับฟังได้

๘. กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า คณะกรรมการสอบสวนไม่ได้ปรับบทความผิดตามประกาศ
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจาก
ราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งมีผลใช้บังคับในขณะกระทำความผิด นั้น

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไข
เกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๒ กำหนดว่า ประกาศนี้
ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นต้นไป ข้อ ๗ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า พนักงาน
เทศบาลต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม วรรคสอง กำหนดว่า
ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม
หาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น วรรคสาม กำหนดว่า การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่
ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ
เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ข้อ ๑๐ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า พนักงานเทศบาลต้องปฏิบัติหน้าที่
ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาล
โดยไม่ให้เสียหายแก่ราชการ วรรคสอง กำหนดว่า การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติ
ตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้
เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ข้อ ๘๙ วรรคสอง กำหนดว่า
พนักงานเทศบาลผู้ใดมีกรณีกระทำความผิดวินัยอยู่ก่อนวันที่หลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้ใช้บังคับ...
ให้นายกเทศมนตรีดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้ ส่วนการดำเนินการ

/เพื่อปรับบท...

เพื่อปรับบทความผิดและการส่งลงโทษ ให้ดำเนินการตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะกระทำ ความผิด และประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษ ทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า พนักงานเทศบาลต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม วรรคสอง กำหนดว่า ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือ ทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น วรรคสาม กำหนดว่า การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ หน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มีควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ข้อ ๖ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า พนักงานเทศบาลต้องปฏิบัติหน้าที่ ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาล โดยไม่ให้เกิดเสียหายแก่ราชการ วรรคสอง กำหนดว่า การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตาม กฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เกิดเสียหาย แก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิด ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๖ - พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นช่วงก่อนวันที่ประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ มีผลใช้บังคับ ดังนั้น ในการปรับบทความผิดและการส่งลงโทษผู้ฟ้องคดีจึงต้องดำเนินการตามประกาศ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออก จากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะ กระทำความผิด ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยนายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำได้มีคำสั่ง ที่ ๕๖๖/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ลงโทษไล่ออกจากราชการ โดยอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๗ วรรคสาม และตามข้อ ๑๐ วรรคสอง ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยข้อ ๘๙ วรรคสอง ของประกาศเดียวกัน แต่ความไม่ชอบดังกล่าวก็หาใช่เรื่องที่ร้ายแรงถึงขนาดที่จะนำมาใช้เป็นเหตุ ในการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองหรือทำให้ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิเรียกร้องให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชดใช้ ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ตน เนื่องจากองค์ประกอบความผิดตามที่กำหนดในประกาศผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๔๔ หรือที่กำหนดในประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ มีองค์ประกอบความผิดเป็นอย่างเดียวกัน ดังนั้น ไม่ว่านายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำจะปรับบทความผิด ตามประกาศฉบับใด ผู้ฟ้องคดีก็ยังคงเป็นผู้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ตามเดิม

เมื่อได้วินิจฉัยข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีทั้ง ๘ กรณีแล้วว่า คณะกรรมการสอบสวน และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว ข้ออ้างดังกล่าวจึงไม่อาจรับฟังได้

/ดังนั้น...

ดังนั้น จึงเห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้นแล้ว

ในประเด็นที่สองมีกรณีที่จะต้องวินิจฉัยประการที่สองว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๔ มีมติลงโทษไล่ออกจากราชการ เป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๔๘ กำหนดว่า เว้นแต่กรณีที่กำหนดไว้ในข้อ ๕๑ และข้อ ๕๒ การเบิกเงินเพื่อจ่ายเป็นค่าซื้อทรัพย์สินหรือจ้างทำของ ให้มีเอกสารประกอบฎีกา ดังนี้ (๑) สัญญาซื้อทรัพย์สินหรือจ้างทำของหรือเอกสารอื่นอันเป็นหลักฐานแห่งหนี้ เช่น หลักฐานการสั่งซื้อ หรือสั่งจ้าง (๒) ใบแจ้งหนี้หรือใบส่งมอบทรัพย์สินหรือมอบงาน (๓) เอกสารแสดงการตรวจรับทรัพย์สินหรือตรวจรับงาน เอกสารหลักฐานดังกล่าวจะใช้ภาพถ่ายหรือสำเนาซึ่งผู้เบิกลงลายมือชื่อรับรองก็ได้ ข้อ ๖๐ กำหนดว่า ให้หัวหน้าหน่วยงานคลังหรือเจ้าหน้าที่การเงิน ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้ตรวจฎีกา การตรวจฎีกาตามวรรคหนึ่ง เมื่อถูกต้องในสาระสำคัญต่อไปแล้ว ให้เสนอผู้มีอำนาจเพื่ออนุมัติฎีกา (๑) มีลายมือชื่อของผู้เบิกเงินถูกต้องตามตัวอย่าง (๒) มีหนี้ผูกพันหรือมีความจำเป็นที่จะต้องจ่ายเงิน กับถึงกำหนดหรือใกล้จะถึงกำหนดที่จะต้องจ่ายเงิน (๓) มีเงินงบประมาณเพียงพอรายการถูกต้องตรงกับหมวดและประเภทในงบประมาณ (๔) มีเอกสารประกอบฎีกาครบถ้วน และประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓ วรรคสาม กำหนดว่า การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ข้อ ๖ วรรคสอง กำหนดว่า การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ประกอบกับประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๒ กำหนดว่า ประกาศนี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นต้นไป ข้อ ๓ กำหนดว่า ให้ยกเลิก (๑) ประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ หมวด ๑ และหมวด ๒... ข้อ ๘๙ วรรคสอง กำหนดว่า พนักงานเทศบาลผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยอยู่ก่อนวันที่หลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้ใช้บังคับ... ให้นายกเทศมนตรีดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้ ส่วนการดำเนินการเพื่อปรับบทความผิดและการลงโทษ ให้ดำเนินการตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะกระทำผิด

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ประชุมพิจารณาโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดี

ในการประชุม...

ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๔ โดยมีความเห็นชอบตามรายงานของ คณะกรรมการสอบสวนและตามความเห็นและข้อเสนอของคณะอนุกรรมการพิจารณาดำเนินการ ทางวินัยและการให้ออกจากราชการของพนักงานเทศบาลจังหวัดนครพนม แล้วมีมติให้ลงโทษ ไล่ออกผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตามพฤติการณ์ในการกระทำความผิดทั้ง ๖ กรณี ดังนี้

๑. พฤติการณ์ความผิดตามประเด็นที่ ๑.๘ ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่รับผิดชอบ ในการเบิกจ่ายเงิน รับเงิน เก็บรักษาเงิน จัดทำบัญชี ตรวจสอบและเอกสารประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงิน รวมทั้งดำเนินการเบิกจ่ายเงินให้เป็นไปตามระเบียบ คณะกรรมการสอบสวนพบการกระทำความผิด ตามข้อกล่าวหา จำนวน ๒ รายการ ประกอบด้วย ฎีกาค้างรับเลขที่ ๒๑๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๘ เช็คลงจ่ายเลขที่ ๑๗๙๑๔๖๓๕ รายการจัดซื้อวัสดุไฟฟ้า เป็นเงินจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ให้กับร้านเพิ่มพูนทรัพย์ โดยนางสาวศรีคำไผ่ สุภาพ และฎีกาค้างรับเลขที่ ๒๑๑๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๘ เช็คลงจ่ายเลขที่ ๐๗๙๑๔๖๓๘ รายการจัดซื้อ ผ้าห่มกันหนาว เป็นเงินจำนวน ๗๕๙,๐๐๐ บาท ให้กับร้านเพิ่มพูนทรัพย์ โดยนางสาวศรีคำไผ่ สุภาพ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ รับฟังตามความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนและของคณะอนุกรรมการ พิจารณาดำเนินการทางวินัยฯ ว่า ไม่ได้มีการทำสัญญาซื้อขายจริง ปลอมลายมือชื่อบุคคลซึ่งอ้างว่า เป็นคู่สัญญา เป็นการทุจริต ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย เป็นเงิน ๘๕๙,๐๐๐ บาท พฤติการณ์ถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่ ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๗ วรรคสาม และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ อย่างร้ายแรง ตามข้อ ๑๐ วรรคสอง ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไข เกี่ยวกับวินัยและการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๙ ประกอบ หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ ให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ ศาลพิจารณาแล้วเห็นว่า ในการเบิกจ่ายเงินตามฎีกาเบิกเงินรายจ่าย เลขที่ค้างรับ ๒๑๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๘ และเลขที่ค้างรับ ๒๑๑๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๘ ซึ่งจ่ายให้แก่นางสาวศรีคำไผ่ สุภาพ นั้น นางสาวศรีคำไผ่ได้ให้ถ้อยคำไว้ ต่อคณะกรรมการสอบสวนว่า “...ตนประกอบอาชีพทำขนมข้าวเกรียบขาย และรับจ้างห่อขนม กาลละแมที่ร้านกาลละแมทูลใจ กรณีปรากฏหลักฐานว่าตนเป็นคู่สัญญากับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นั้น ขอชี้แจงว่าไม่เคยเป็นคู่สัญญาในการตกลงซื้อขายหรือรับจ้างผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่อย่างใด และไม่เคย ไปยื่นขอจดทะเบียนพาณิชย์ที่สำนักงานเทศบาลตำบลธาตุพนม และไม่เคยประกอบการค้า ตามรายการที่ปรากฏในใบทะเบียนพาณิชย์ เอกสารประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑... ขอชี้แจงว่า ลายมือชื่อที่ปรากฏในฎีกานั้นไม่ใช่ลายมือชื่อตน และไม่เคยได้รับเงินจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่มีเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คือ นายอภิชาติ รามางกูร ขอให้ไปเปิดบัญชีธนาคารออมสิน สาขาธาตุพนม พร้อมกับให้ทำบัตรเอทีเอ็มไว้ หลังจากเปิดบัญชีและทำบัตรเอทีเอ็มแล้ว

/ก็ได้มอบ...

ก็ได้มอบสมุดบัญชีเงินฝากและบัตรเอทีเอ็มพร้อมรหัสบัตรให้กับนายอภิชาติ รามางกูร และเหตุที่ต้องไปเปิดบัญชีเงินฝากธนาคารให้มัน เนื่องจากได้อาศัยบ้านของป้านายอภิชาติ รามางกูร จึงให้ความไว้วางใจและเกรงใจ ประกอบกับนายอภิชาติ รามางกูร ได้ให้คำมั่นว่าจะไม่ทำให้ตนได้รับความเดือดร้อน หลังจากที่ตนได้มอบบัญชีและบัตรเอทีเอ็มไปแล้ว ตนก็ไม่รับรู้และไม่ทราบความเคลื่อนไหวของบัญชีเงินฝากธนาคารดังกล่าวเลย กรณีเช็คส่งจ่ายในนามของตนตามฎีกาเบิกจ่ายเงินที่กล่าวอ้างนั้น ขอชี้แจงว่าเคยไปเบิกเงินที่ธนาคารเพียงครั้งเดียว โดยไปกับนายอภิชาติ รามางกูร แต่ไม่ทราบจำนวนเงินเท่าใด และไม่ทราบว่าเป็นการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายอะไร หลังจากเบิกเงินจากธนาคารแล้วก็มอบเงินให้กับนายอภิชาติ รามางกูร ซึ่งในครั้งนั้นได้รับค่าตอบแทนในการไปเบิกเงินจำนวน ๑,๐๐๐ บาท และก็ไม่เคยไปเบิกเงินให้อีกเลย ส่วนเช็คจำนวนหลาย ๆ ฉบับ ตนไม่เคยไปเบิกถอนเงินที่ธนาคารเลย และมาทราบเรื่องภายหลังเมื่อครั้งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินมาสอบปากคำตนว่าเป็นผู้ได้รับเงินตามฎีกา... ซึ่งตนไม่เคยรับเงินแต่อย่างใด และไม่เคยออกบิลเงินสดให้กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑...” ส่วนนายอภิชาติ รามางกูร ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานปลัด และรองปลัดเทศบาล สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนว่า “...จากกรณีที่สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินชี้มูลความผิด... เข้ามาตรวจสอบเอกสารการเบิกจ่ายเงินนั้น ปรากฏว่าบางเอกสารบางฎีกา มีเอกสารให้ตรวจ บางฎีกาอาจจะมิให้ตรวจไม่ครบ ซึ่งตนเชื่อว่ามีกรกลั่นแกล้งโดยการนำเอกสารบางส่วนออก หรือเอาเอกสารออก ซึ่งในการนำเอกสารออกไปนี้ ตนไม่ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำ... การที่เจ้าหน้าที่สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเข้ามาตรวจสอบแล้วอ้างว่าไม่มีเอกสารให้ตรวจโดยครบถ้วนนั้น ยกตัวอย่าง บางโครงการไม่มีภาพถ่ายการดำเนินงาน ขณะนั้น ตนขอยืนยันว่าเคยเห็นภาพถ่ายประกอบเอกสารเบิกจ่ายและการจัดทำเอกสารเบิกจ่ายเงิน...ตนก็รู้จักนางสาวศรีคำไผ่ สุภาพ เป็นคนในพื้นที่อยู่หมู่บ้านใกล้เคียงกัน ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป เช่น รับจ้างประกอบอาหารให้แก่ส่วนราชการ ตามที่นางสาวศรีคำไผ่ สุภาพ กล่าวอ้างว่าเคยมอบเอกสารที่เป็นสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้านแก่ตนนั้นไม่เป็นความจริง ตนไม่เคยได้รับเอกสารที่เป็นสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้านจากนางสาวศรีคำไผ่ สุภาพ แต่อย่างใด ในขณะที่ตนดำรงตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานปลัด ได้ทราบว่านางสาวศรีคำไผ่ สุภาพ เคยเข้ามาเป็นคู่สัญญาในการตกลงซื้อ ตกลงจ้าง กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เนื่องจากว่าตนเคยเป็นคณะกรรมการตรวจรับงานจ้างของนางสาวศรีคำไผ่ สุภาพ...” เมื่อพิจารณาจากข้อเท็จจริงและการให้ถ้อยคำนางสาวศรีคำไผ่และนายอภิชาติดังกล่าวแล้วเห็นว่า ในการจัดซื้อพัสดุและเบิกจ่ายเงินของหน่วยงานราชการ หากเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการตามกฎหมายอย่างเคร่งครัดแล้ว ย่อมจะต้องปรากฏพยานหลักฐานเกี่ยวกับกระบวนการจัดซื้อไว้ตรวจสอบอย่างครบถ้วน เช่น หลักฐานการตกลงราคา/การสอบราคา รายงานขอซื้อ หลักฐานการตรวจรับพัสดุ ฯลฯ อย่างไรก็ตาม จากการตรวจสอบของคณะกรรมการสอบสวนกลับพบว่า เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มักจะไม่สามารถนำเอกสารที่สำคัญเกี่ยวกับการจัดซื้อมาแสดงต่อเจ้าหน้าที่ของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือคณะกรรมการสอบสวน โดยอ้างว่าเอกสารสูญหาย

/ซึ่งนายอภิชาติ...

ซึ่งนายอภิชาติได้ให้ถ้อยคำในประเด็นนี้ว่า มีการกลั่นแกล้งโดยการนำเอกสารบางส่วนออกหรือเอาเอกสารออก ในการนำเอกสารออกไปนี้ ตนไม่ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำ ซึ่งเมื่อพิจารณาข้ออ้างดังกล่าวจะเห็นว่า เป็นการกล่าวอ้างลอย ๆ ที่ปราศจากพยานหลักฐาน อีกทั้งยังเป็นข้ออ้างที่ไม่สมเหตุสมผล กล่าวคือ หากเป็นกรณีที่เอกสารนั้นสูญหาย เหตุใดจึงไม่มีพยานหลักฐานเกี่ยวกับการแจ้งความดำเนินคดีหรือการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเอกสารที่สูญหายหรือในกรณีที่ปรากฏเอกสารสำคัญก็มักจะมีความบกพร่องของเอกสาร เช่น การจัดซื้อผ้าห่มไม่มีรายชื่อผู้ประสบภัยที่ผ่านกระบวนการพิจารณาให้ความสงเคราะห์ การเขียนเช็คส่งจ่ายไม่ได้ขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” และไม่ได้ขีดคร่อม หรือการใช้บิลเงินสดเป็นหลักฐานในการจ่ายเงินแทนใบเสร็จรับเงิน ในประการต่อมา เมื่อได้พิจารณาถึงอาชีพและฐานะของนางสาวศรีคำไผ่ เห็นว่า นางสาวศรีคำไผ่ประกอบอาชีพขายอาหารและรับจ้างทำอาหารให้แก่ส่วนราชการ หากได้เป็นผู้ประกอบอาชีพขายวัสดุไฟฟ้าหรือผ้าห่มกันหนาว ทั้งนี้ ข้อเท็จจริงยังปรากฏตามรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนที่แต่งตั้งตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๑๗๗/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ ด้วยว่า นางสาวศรีคำไผ่มีฐานะยากจนและสภาพบ้านไม่มีลักษณะของการประกอบการรับเหมาก่อสร้างหรือประกอบการค้า กรณีจึงเป็นเรื่องที่ผิดปกติอย่างมากที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะเข้าทำสัญญาซื้อวัสดุไฟฟ้าและผ้าห่มกันหนาวที่มีราคาสูงถึง ๘๕๙,๐๐๐ บาท กับนางสาวศรีคำไผ่ และประการสุดท้ายเมื่อพิจารณาการให้ถ้อยคำของนางสาวศรีคำไผ่และนายอภิชาติจะเห็นได้ว่า บุคคลทั้งสองรู้จักกันและไม่น่าจะมีเหตุบาดหมางใจกันมาก่อน กรณีจึงเป็นเรื่องที่ไม่สมเหตุสมผลที่นางสาวศรีคำไผ่จะสร้างเรื่องอันเป็นเท็จเพื่อใส่ความนายอภิชาติว่า นายอภิชาติเป็นผู้ร้องขอให้ตนไปเปิดบัญชีและทำบัตรเอทีเอ็ม ดังนั้น เรื่องที่นายอภิชาติร้องขอให้นางสาวศรีคำไผ่ไปเปิดบัญชีให้แก่ตนจึงรับฟังว่าเป็นเรื่องจริง ไม่เช่นนั้นนางสาวศรีคำไผ่คงจะไม่กล้ายืนยันข้อเท็จจริงอันเป็นการหมิ่นประมาทให้นายอภิชาติได้รับความเสียหาย จากพยานหลักฐานและสมมุติฐานดังกล่าวมา จึงเชื่อได้ว่า การเบิกจ่ายเงินตามฎีกาเบิกเงินรายจ่าย เลขที่คลังรับ ๒๑๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๘ และเลขที่คลังรับ ๒๑๑๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๘ ซึ่งจ่ายให้แก่นางสาวศรีคำไผ่สุภาพ เป็นการดำเนินการเบิกจ่ายเงินอันเป็นเท็จ โดยเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แอบอ้างชื่อของนางสาวศรีคำไผ่มาเพื่อใช้ทำสัญญาและเบิกเงินจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ส่วนพฤติการณ์การกระทำ ความผิดของผู้ฟ้องคดีนั้น เห็นว่า ในขณะที่เกิดเหตุดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนักวิชาการคลังปฏิบัติการและได้รับมอบหมายจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้มีหน้าที่ตรวจฎีกาและเอกสารประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงิน ผู้ฟ้องคดีจึงมีหน้าที่ตามข้อ ๔๘ และข้อ ๖๐ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ในการตรวจสอบการเบิกเงินรายจ่ายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า มีลายมือชื่อของผู้เบิกเงินถูกต้องตามตัวอย่าง มีหนี้ผูกพัน หรือมีความจำเป็นที่จะต้องจ่ายกับถึงกำหนดหรือใกล้จะถึงกำหนดที่จะต้องจ่ายเงิน มีงบประมาณเพียงพอ มีรายการถูกต้องตรงกับหมวดและประเภทในงบประมาณ และมีเอกสารประกอบฎีกาครบถ้วนถูกต้อง ได้แก่ (๑) สัญญาซื้อทรัพย์สิน หรือจ้าง

/ทำของ...

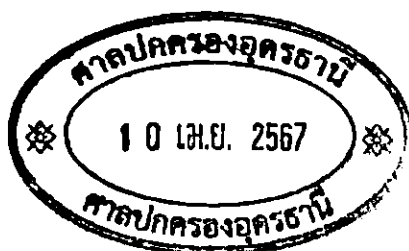
ทำของหรือเอกสารอื่นอันเป็นหลักฐานแห่งหนี้ เช่น หลักฐานการสั่งซื้อ หรือสั่งจ้าง (๒) ใบแจ้งหนี้ หรือใบส่งมอบทรัพย์สินหรือมอບงาน (๓) เอกสารแสดงการตรวจรับทรัพย์สิน หรือตรวจรับงาน หรือไม่ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า การเบิกจ่ายเงินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามฎีกาเบิกเงินรายจ่ายข้างต้น เป็นการเบิกจ่ายเงินให้แก่บุคคลที่ไม่ใช่คู่สัญญาที่แท้จริง ซึ่งตามสภาพของเรื่องย่อมเห็นได้ว่า เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะต้องมีการจัดทำเอกสารสำคัญประกอบฎีกาอันเป็นเท็จหรือ จะต้องงดเว้นไม่นำเอกสารบางฉบับมาใช้ประกอบการเบิกจ่ายเงิน มิฉะนั้นการเบิกจ่ายดังกล่าว ย่อมไม่อาจสำเร็จผล ซึ่งตามหน้าที่และมาตรฐานวิชาชีพของผู้ฟ้องคดีน่าจะต้องสังเกตเห็นได้ว่าการเบิกจ่ายเงินในกรณีเหล่านี้มีความผิดปกติและมีพฤติการณ์ส่อไปในแนวทางทุจริต โดยหากผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับการกระทำดังกล่าวก็ชอบที่จะทักท้วงหรือรายงานปัญหาต่อผู้บังคับบัญชา หรือแสดงพฤติการณ์ใด ๆ ให้ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นชอบกับการเบิกจ่ายเงินในครั้งนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีเพิกเฉยต่อปัญหาที่เกิดขึ้นและลงนามในฎีกาเบิกเงินรายจ่ายว่า มีเอกสารประกอบฎีกาครบถ้วนถูกต้องแล้ว จึงเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการตามข้อ ๓ วรรคสาม ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๔๔ โดยมีพักต้องพิจารณาว่าผู้ฟ้องคดีจะได้ลงลายมือชื่อในเอกสารเบิกจ่ายเงินก่อนหรือหลังการเบิกจ่ายเงิน และเมื่อการกระทำดังกล่าวเป็นผลให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเสียหายจากการต้องสูญเสียงบประมาณหรือจากการที่ไม่สามารถติดตามนำเงินที่เบิกจ่ายโดยทุจริตกลับคืนมาได้ จึงเป็นการกระทำความผิดฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล ตามที่ถูกล่ามอา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๖ วรรคสอง ของประกาศดังกล่าว ประกอบข้อ ๘๙ วรรคสอง ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติให้ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการจากการกระทำความผิดในกรณีนี้ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบด้วยกฎหมาย

๒. พฤติการณ์ความผิดตามประเด็นที่ ๒.๑ ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่รับผิดชอบในการควบคุมการเบิกจ่ายเงิน การตรวจฎีกาและเอกสารประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงิน ร่วมกันดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างและทำสัญญากับบุคคล (ตามรายงานฯ ประเด็นข้อ ๒.๑ - ๒.๕) โดยคณะกรรมการสอบสวนพบการกระทำความผิด ตามข้อกล่าวหาดังนี้ คือ รายงานสาวกองเพชร นาสามลาด ซึ่งประกอบอาชีพรับจ้าง จำนวน ๒๘ ฎีกา เป็นเงิน ๒,๒๙๒,๕๑๐ บาท นางสาวศรี คำไผ่ สุภาพ ซึ่งประกอบอาชีพทำขนมข้าวเกรียบขาย และร้านเพิ่มพูนทรัพย์ จำนวน ๒๙ ฎีกา เป็นเงิน ๑,๙๐๙,๙๑๘ บาท นางสาวรุ่งนภา พ้อพันดร ซึ่งประกอบอาชีพขายเสื้อผ้า กระเป๋าและรองเท้า จำนวน ๓๑ ฎีกา เป็นเงิน ๒,๖๔๕,๐๐๐ บาท นางสาวจันจิรา เสนอฤทธิ และร้านวัสดุภัณฑ์การพาณิชย์ จำนวน ๒๔ ฎีกา เป็นเงิน ๑,๔๙๖,๓๖๘ บาท

/และนาย...

และนายจักรกริศน์ คำพิมพ์ และร้านแม่โขงวัสดุบริการ จำนวน ๑๑ ฎีกา เป็นเงิน ๗๙๒,๐๐๐ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ รับฟังตามความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนและของคณะกรรมการพิจารณา ดำเนินการทางวินัยฯ ว่า ไม่ได้มีการทำสัญญาซื้อขาย/จ้าง จริง ปลอมลายมือชื่อบุคคลซึ่งอ้างว่าเป็นคู่สัญญาจัดทำเอกสารการจัดซื้อจัดจ้างอันเป็นเท็จ ตรวจรับพัสดุอันเป็นเท็จ ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย เป็นเงิน ๙,๑๓๕,๗๙๖ บาท พฤติการณ์เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานกระทำการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๗ วรรคสาม และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๑๐ วรรคสอง ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๙ ประกอบหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ ให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ ศาลพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามข้อกล่าวหาในประเด็นที่ ๒.๑ นี้ คณะกรรมการสอบสวนได้เรียกผู้มีชื่อรับเงินตามฎีกาเบิกเงินรายจ่ายข้างต้นมาให้ถ้อยคำ ได้แก่ นางสาวกองเพชร นาสามลาด ซึ่งให้ถ้อยคำว่า “...ตนไม่ใช่เจ้าของร้านมหาทวีทรัพย์ตามที่ปรากฏในทะเบียนพาณิชย์ ซึ่งตนไม่ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้ไปขอจดทะเบียนพาณิชย์ ตนประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ทำงานบ้าน และรับจ้างตามร้านค้าทั่วไป ตนไม่เคยเป็นคู่สัญญาในการตกลงซื้อขาย หรือรับจ้างกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่อย่างใด กรณีปรากฏเอกสารของตนในเอกสารเบิกจ่ายเงินของเทศบาล เพราะมีเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รายนายอภิชาติ รามางกูร ได้ขอเอกสารจากตนไป ลายมือชื่อที่ปรากฏในฎีกา และเอกสารประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงิน ไม่ใช่ลายมือชื่อที่แท้จริงของตน และไม่เคยรับเงินตามฎีกาเบิกจ่ายเงินเลย แต่เคยไปที่ธนาคารเพื่อเบิกเงินให้แก่เจ้าหน้าที่ของเทศบาลจำนวน ๑ ครั้ง ซึ่งตนก็ไม่ได้รับเงินจำนวนดังกล่าวแต่อย่างใด ซึ่งได้รับค่าตอบแทน ๑๐๐ - ๒๐๐ บาท เท่านั้น...” นางสาวศรีคำไผ่ สุภาพ ซึ่งให้ถ้อยคำเช่นเดียวกับในข้อกล่าวหาที่หนึ่ง นางสาวรุ่งนภา พ่อพันดร ซึ่งให้ถ้อยคำว่า “...ตนประกอบอาชีพค้าขายเสื้อผ้า กระเป๋า และรองเท้า... ตนขอให้การว่าไม่เคยเป็นคู่สัญญาในการตกลงซื้อขาย หรือรับจ้างกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่อย่างใด และไม่เคยมาที่เทศบาล ตำบลน้ำก่ำเลย ลายมือชื่อที่ปรากฏในฎีกาและเอกสารประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงินไม่ใช่ลายมือชื่อที่แท้จริงของตน และตนไม่เคยได้รับเงินจำนวนดังกล่าวจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่ตนจำได้ว่า เคยให้สำเนาบัตรประชาชนและทะเบียนบ้าน กับนางสาวอภินันท์ พัฒนศักดิ์ ซึ่งเป็นเพื่อนกันทำงานที่เทศบาลตำบลน้ำก่ำ ไปประกอบการทำสัญญาค้าประกันเงินกู้กับธนาคาร ตนไม่เคยมอบเอกสารให้ทางผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นเพื่อนกันขอร้องให้ไปเบิกให้โดยแจ้งกับตนว่าไม่ทำให้ตนเดือดร้อน ซึ่งตนก็ไม่รู้ว่าเบิกเป็นค่าอะไรและไม่ได้รับเงินจำนวนดังกล่าวแต่อย่างใด เพียงแต่มีการเลี้ยงข้าวเป็นการตอบแทนเท่านั้น กรณีที่กรมสรรพากรพื้นที่ธาตุพนมได้มีหนังสือแจ้งให้ตนไปเสียภาษี ประมาณ ๘๐,๐๐๐ บาท ตนได้ติดต่อมาที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเพื่อนที่ชื่อนางสาวอภินันท์ พัฒนศักดิ์

/ได้แจ้ง...

ได้แจ้งกับตนว่าจะจัดการให้ ต่อมาทางผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้นำเงินมาให้ตนเพื่อนำไปจ่ายสรรพากร ตนจึงได้นำเงินจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไปเสียภาษีสรรพากรพื้นที่ธาตุพนม” ส่วนนางสาวจันจิรา เสโนฤทธิ์ และนายจักรกริศน์ คำพิมพ์ ไม่ได้มาให้ถ้อยคำ คณะกรรมการสอบสวนจึงรับฟังข้อเท็จจริงจากรายงานของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งให้ถ้อยคำต่อสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๕ ว่าไม่เคยเป็นคู่สัญญาซื้อขายหรือรับจ้างใด ๆ กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และลายมือชื่อที่ปรากฏในฎีกาที่กล่าวอ้างไม่ใช่ลายมือชื่อตน เมื่อพิจารณาจากถ้อยคำของบุคคลดังกล่าวแล้วเห็นได้ว่า มีพยานบุคคลรายนางสาวกองเพชร นางสาวศรีคำไผ่ และนางสาวรุ่งนภา กล่าวอ้างข้อเท็จจริงไปในทำนองเดียวกันว่าไม่เคยเป็นคู่สัญญากับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และไม่เคยรับเงินตามฎีกาเบิกเงินรายจ่ายตามที่กล่าวอ้าง โดยบุคคลทั้งสามรายจะถูกเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ร้องขอให้ไปเปิดบัญชีธนาคารและให้เบิกเงินให้กับเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทั้งนี้ นางสาวกองเพชรและนางสาวศรีคำไผ่ต่างระบุชื่อเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ร้องขอให้ตนไปเปิดบัญชีธนาคารได้ตรงกันคือ นายอภิชาติ รามางกูร ดังนั้น กรณีจึงรับว่าการเบิกจ่ายเงินให้แก่นางสาวกองเพชร จำนวน ๒๘ ฎีกา นางสาวศรีคำไผ่ จำนวน ๒๘ ฎีกา นางสาวรุ่งนภา จำนวน ๓๑ ฎีกา นางสาวจันจิรา จำนวน ๒๔ ฎีกา และนายจักรกริศน์ จำนวน ๑๑ ฎีกา เป็นการดำเนินการเบิกจ่ายเงินอันเป็นเท็จโดยเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แอบอ้างชื่อของบุคคลดังกล่าวมาเพื่อใช้ทำสัญญาและเบิกเงินจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ส่วนพฤติการณ์การกระทำความผิดของผู้ฟ้องคดีตามข้อกล่าวหาในประเด็นนี้ เห็นว่า เป็นไปในลักษณะเดียวกันกับพฤติการณ์การกระทำความผิดของผู้ฟ้องคดีในกรณีข้อ (๑) (ประเด็นที่ ๑.๘) กล่าวคือ ในขณะที่เกิดเหตุดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนักวิชาการคลังปฏิบัติการและได้รับมอบหมายจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้มีหน้าที่ตรวจฎีกาและเอกสารประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงิน ผู้ฟ้องคดีจึงมีหน้าที่ตามข้อ ๔๘ และข้อ ๖๐ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ในการตรวจสอบการเบิกเงินรายจ่ายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า มีลายมือชื่อของผู้เบิกเงินถูกต้องตามตัวอย่าง มีหนี้ผูกพัน หรือมีความจำเป็นที่จะต้องจ่ายเงินกับถึงกำหนดหรือใกล้จะถึงกำหนดที่จะต้องจ่ายเงิน มีงบประมาณเพียงพอ มีรายการถูกต้องตรงกับหมวดและประเภทในงบประมาณ และมีเอกสารประกอบฎีกาครบถ้วนถูกต้อง ได้แก่ (๑) สัญญาซื้อทรัพย์สิน หรือจ้างทำของหรือเอกสารอื่นอันเป็นหลักฐานแห่งหนี้ เช่น หลักฐานการสั่งซื้อ หรือสั่งจ้าง (๒) ใบแจ้งหนี้หรือใบส่งมอบทรัพย์สินหรือมอบงาน (๓) เอกสารแสดงการตรวจรับทรัพย์สิน หรือตรวจรับงานหรือไม่ ซึ่งตามหน้าที่และมาตรฐานวิชาชีพของผู้ฟ้องคดีน่าจะต้องสังเกตเห็นได้ว่าการเบิกจ่ายเงินในกรณีเหล่านี้มีความผิดปกติและมีพฤติการณ์ส่อไปในแนวทางทุจริต โดยหากผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับการกระทำดังกล่าวก็ชอบที่จะทักท้วงหรือรายงานปัญหาต่อผู้บังคับบัญชา หรือแสดงพฤติการณ์ใด ๆ ให้ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นชอบกับการเบิกจ่ายเงินในครั้งนั้นๆ การที่ผู้ฟ้องคดีเพิกเฉยต่อปัญหาที่เกิดขึ้นและลงนามในฎีกาเบิกเงินรายจ่ายว่ามีเอกสารประกอบฎีกาครบถ้วนถูกต้องแล้ว จึงเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ

/โดยมิชอบ...

โดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๓ วรรคสาม ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะกระทำความผิด โดยมีพิกัดต้องพิจารณาว่าผู้ฟ้องคดีจะได้ลงลายมือชื่อ ในเอกสารเบิกจ่ายเงินก่อนหรือหลังการเบิกจ่ายเงิน และเมื่อการกระทำดังกล่าวเป็นผลให้ผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๑ ได้รับความเสียหายจากการต้องสูญเสียงบประมาณหรือจากการที่ไม่สามารถติดตามนำเงิน ที่เบิกจ่ายโดยทุจริตกลับคืนมาได้ จึงเป็นการกระทำความผิดฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจ ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล ตามที่ถูกล่ามำหา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๖ วรรคสอง ของประกาศ ดังกล่าว ประกอบข้อ ๘๙ วรรคสอง ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไข เกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติให้ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการจากการกระทำความผิดในกรณีนี้ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจ โดยชอบด้วยกฎหมาย

๓. พฤติการณ์ความผิดตามประเด็นที่ ๒.๒ ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่รับผิดชอบ ในการควบคุมการเบิกจ่ายเงิน การตรวจฎีกาและเอกสารประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงิน ร่วมกัน ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างและทำสัญญากับบุคคล รายนางสาวเกษร สุขสุวรรณ ซึ่งประกอบอาชีพ เกษตรกรรม จำนวน ๑๘ ฎีกา เป็นเงินจำนวน ๑,๖๑๒,๕๐๐ บาท นางจันทร์จิรา ถาวร ซึ่งประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน ๔๔ ฎีกา เป็นเงินจำนวน ๒,๒๙๒,๗๕๐ บาท และบริษัท บ้านเฟื่องฟ้ากรุ๊ป จำกัด โดยนางสาวพิณสา แสนลัง จำนวน ๓ ฎีกา เป็นเงิน จำนวน ๒๖๕,๐๐๐ บาท (ตามรายงานฯ ประเด็นข้อ ๒.๖ - ๒.๘) ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ รับฟังตามความเห็นของ คณะกรรมการสอบสวนและคณะอนุกรรมการพิจารณาดำเนินการทางวินัยฯ ว่า มีการทำสัญญา ซื้อขายกับผู้ไม่มีอาชีพรับจ้างโดยตรง มีการทำสัญญา ไม่ได้มีการทำสัญญาซื้อขาย/จ้างจริง ปลอมลายมือชื่อบุคคลซึ่งอ้างว่าเป็นคู่สัญญา จัดทำเอกสารการจัดซื้อจัดจ้างอันเป็นเท็จ ตรวจรับ พัสดุอันเป็นเท็จ ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย พฤติการณ์เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่น ได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๗ วรรคสาม และฐานปฏิบัติหน้าที่ ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบาย ของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๑๐ วรรคสอง ของประกาศ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๙ ประกอบหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ ให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ ศาลพิจารณาแล้ว เห็นว่า ตามข้อกล่าวหาในประเด็นที่ ๒.๒ นี้ คณะกรรมการสอบสวนได้เรียกผู้มีชื่อรับเงินตามฎีกา เบิกเงินรายจ่ายข้างต้นมาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวน ได้แก่ นางเกษร สุขสุวรรณ

/ซึ่งให้ถ้อยคำ...

ซึ่งให้ถ้อยคำว่า “...ตนประกอบอาชีพเกษตรกรรม ปลูกผัก ปลูกมัน และให้เช่าเครื่องเสียง หานักร้อง นักแสดง นักดนตรี ศิลปินพร้อมเวที กับส่วนราชการต่าง ๆ เคยเป็นคู่สัญญาในการตกลงซื้อขายรับจ้าง กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในโครงการต่าง ๆ เช่น ให้เช่าเครื่องเสียง หานักร้อง นักแสดง นักดนตรี ศิลปินพร้อมเวที ตามที่ปรากฏชื่อเป็นคู่สัญญาซื้อ/จ้าง ตามฎีกาเบิกจ่ายเงินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่วางฎีกาเบิกจ่ายเงินประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้ตนจำนวน ๑๘ ฎีกา รวมเป็น ๑,๖๑๒,๕๐๐ บาท ตนขอยืนยันว่าได้เป็นผู้ยื่นเสนอราคา ทำสัญญา ส่งมอบงานหรือสิ่งของหรืองานจ้าง ออกบิลเงินสด และเป็นผู้ลงลายมือชื่อในฎีกาและเอกสารประกอบฎีกาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จริง โดยเป็นผู้ดำเนินการตามสัญญาซื้อ จ้าง และได้รับเงินจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามที่มีการเบิกจ่ายจริง ส่วนฎีกาที่เบิกจ่ายเงินเป็นค่าจัดซื้อน้ำยาทากันยุง จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ฎีกาเลขที่คลังรับที่ ๘๒๗/๒๕๕๗ ตนไม่ได้เป็นผู้ยื่นเสนอราคา ทำสัญญา หรือส่งมอบงาน สิ่งของ และไม่ได้รับเงินจำนวนดังกล่าวแต่อย่างใด แต่ลายมือชื่อที่ปรากฏในฎีกาเป็นลายมือชื่อตน บิลเงินสดที่ออกให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นบิลเงินสดที่ออกจากร้านจริง และตนเคยจำหน่ายพลุ สารส้ม คลอรีน และวัสดุประปาให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามบันทึกตกลงซื้อ สัญญา จ้าง ซึ่งได้มีการส่งมอบสิ่งของตามสัญญาซื้อจ้างจริง...” นางจันทร์จิราถาวร ซึ่งให้ถ้อยคำว่า “...ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป และรับจ้างประกอบอาหารกับหน่วยงานราชการ เคยเป็นคู่สัญญาในการตกลงซื้อขาย จ้างกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งส่วนมากจะรับจ้างประกอบอาหารในโครงการต่าง ๆ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามฎีกาเบิกจ่ายเงินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่วางฎีกาเบิกจ่ายเงินประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้แก่ตน จำนวน ๔๔ ฎีกา รวมเป็นจำนวน ๒,๒๙๒,๗๕๐ บาท ซึ่งปรากฏลายมือชื่อของตนในฎีกาและเอกสารประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตนเป็นผู้ลงลายมือชื่อในฎีกาและเอกสารประกอบฎีกาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จริง และเป็นผู้ดำเนินการตามสัญญาซื้อ จ้าง จริง แต่มีเอกสารบางฎีกาที่ไม่ใช่ลายมือชื่อแท้จริงของตนจำนวน ๒ ฎีกา ซึ่งตนไม่ได้ลงลายมือชื่อเป็นคู่สัญญาและไม่ได้เป็นผู้ดำเนินการตามสัญญาและไม่ได้รับเงินจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คือ ฎีกาเบิกจ่ายค่าวัสดุสำนักงาน ตามฎีกาที่ ๖๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ จำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท และฎีกาเบิกจ่ายค่าวัสดุสำนักงาน ฎีกาที่ ๘๑๐/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ตนไม่ได้เป็นคู่สัญญาในการจัดซื้อวัสดุสำนักงาน ตามฎีกาเบิกจ่ายเงินทั้ง ๒ ฎีกา กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่อย่างใด ลายมือชื่อในฎีกาและเอกสารประกอบฎีกาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ใช่ลายมือชื่อของตน และไม่ได้รับเงินจำนวนดังกล่าวแต่อย่างใด...” นางสาวพิณสา แสนลัง ซึ่งให้ถ้อยคำในครั้งแรกว่า “...ประกอบอาชีพแม่บ้าน... เป็นคู่สัญญาการตกลงซื้อ ขาย หรือรับจ้างกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในนามของบริษัท บ้านเฟื่องฟ้า กรู๊ป จำกัด เป็นกรรมการผู้จัดการบริษัท บ้านเฟื่องฟ้า กรู๊ป จำกัด แต่เป็นไม่นานก็ได้ลาออก... เนื่องจากไม่มีความพร้อม และมีนางปัทมา ชมพุกุล เป็นกรรมการผู้จัดการแทน ตามฎีกาเบิกจ่ายเงินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่วางฎีกาเบิกจ่ายเงินประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ให้แก่ตน จำนวน ๓ ฎีกา รวมเป็นเงิน ๒๖๕,๐๐๐ บาท นั้น ตนให้การยืนยันว่า ได้เป็นผู้ยื่นเสนอราคา ทำสัญญา ส่งมอบงานหรือสิ่งของหรืองานจ้าง ออกบิลเงินสดและรับเงินในหน้าฎีกาและเป็นผู้ลงลายมือชื่อในฎีกาและ

เอกสารประกอบฎีกาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยเป็นผู้ดำเนินการตามสัญญา ชื่อ จ้าง และได้รับเงินจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จริง แต่ต่อมาได้ให้ถ้อยคำเป็นครั้งที่สองว่า “...ตนไม่ได้เป็นผู้ยื่นเสนอราคา ทำสัญญาส่งมอบงานตามโครงการ ตามที่มีการวางฎีกาเบิกจ่ายเงินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ลายมือชื่อในฎีกาและเอกสารประกอบฎีกาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ใช่ลายมือชื่อตน โดยตนไม่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือรู้เห็นหรือรับเงินตามที่มีการเบิกจ่ายแต่อย่างใด และตนเคยไปเบิกเงินที่ธนาคารจำนวน ๒ ครั้ง ๆ ละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ขึ้นไป โดยนายอภิชาติ รามมางกูร (ที่ถูกคือ นายอภิชาติ รามมางกูร) ได้แจ้งให้ทราบว่ามีเงินเข้าบัญชีและขอให้ตนไปเบิกให้ ซึ่งตนไม่รู้ว่า เป็นค่าอะไร และก็ไม่ได้สอบถามเนื่องจากเชื่อใจหลานก็ไม่คิดว่าหลานจะทำในสิ่งที่ผิดกฎหมาย จึงได้ไปเบิกเงินที่ธนาคารและมอบเงินที่ได้เบิกให้กับนายอภิชาติ รามมางกูร” และนางปัทมา ชมภูกุล ซึ่งให้ถ้อยคำว่า “...ประกอบอาชีพแม่บ้าน ได้เข้ามาเป็นกรรมการผู้จัดการบริษัท บ้านเฟื่องฟ้า กรู๊ป จำกัด เมื่อปี ๒๕๕๘ และได้ถอนตัวจากการเป็นกรรมการผู้จัดการ เมื่อปี ๒๕๖๐ ตนเคยเป็นคู่สัญญาในการตกลงซื้อขาย หรือจ้างกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในนามบริษัท บ้านเฟื่องฟ้า กรู๊ป จำกัด ในปี ๒๕๕๘ และตามฎีกาเบิกจ่ายเงินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่วางฎีกาเบิกจ่ายเงินประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้แก่ตน จำนวน ๘ ฎีการวมเป็นเงิน ๑,๔๗๔,๐๐๐ บาท ซึ่งปรากฏลายมือชื่อตนในฎีกาและเอกสารประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้ยื่นเสนอราคา ทำสัญญา ส่งมอบงานหรือสิ่งของหรืองานจ้าง ออกบิลเงินสด และรับเงินหน้าฎีกานั้น ตนรับว่าได้เป็นผู้ยื่นเสนอราคา ทำสัญญา ส่งมอบงานหรือสิ่งของหรืองานจ้าง ออกบิลเงินสดและรับเงินในหน้าฎีกาและเป็นผู้ลงลายมือชื่อในฎีกาและเอกสารประกอบฎีกาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จริง โดยเป็นผู้ดำเนินการตามสัญญา ชื่อ จ้าง ตามเอกสารจริง...” เมื่อพิจารณาจากถ้อยคำดังกล่าวข้างต้นแล้วเห็นว่า นางเกษรประกอบอาชีพเกษตรกร ปลูกผัก ปลูกมัน และให้เช่าเครื่องเสียง นักร้องนักแสดง นักดนตรี ศิลปินพร้อมเวที นางจันทร์จิราประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป และรับจ้างประกอบอาหารกับหน่วยงานราชการ ส่วนนางสาวพิณสาประกอบอาชีพแม่บ้าน กรณีจึงเป็นเรื่องที่ผิดปกติดังกล่าวที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เลือกเข้าทำสัญญาชื้อน้ำยาทากันยุงกับนางเกษร และเข้าทำสัญญาชื้อวัสดุสำนักงานกับนางจันทร์จิรา หรือแม้แต่กระทั่งการที่นางสาวพิณสาดำรงตำแหน่งกรรมการผู้จัดการบริษัท บ้านเฟื่องฟ้า กรู๊ป จำกัด ก็เป็นเรื่องที่ขัดกับสามัญสำนึกโดยทั่วไป ในประการต่อมา หากนางเกษรและนางจันทร์จิราเจตนาจะให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จเพื่อปกปิดความผิดให้กับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการเบิกจ่ายเงินดังกล่าว หรือในอีกทางหนึ่งเพื่อปกป้องตนเองว่าไม่มีส่วนรู้เห็นกับการกระทำความผิด นางเกษรและนางจันทร์จิราก็ควรให้ถ้อยคำไปในทางใดทางหนึ่งว่า ตนเป็นผู้รับเงินตามฎีกาเบิกเงินรายจ่ายทุกฉบับ หรือไม่เคยเป็นผู้รับเงินตามฎีกาเบิกเงินรายจ่ายทุกฉบับ ดังนั้น การให้ถ้อยคำในลักษณะยอมรับว่าตนเป็นผู้รับเงินตามฎีกาเบิกเงินรายจ่ายเพียงบางฉบับ จึงรับฟังได้ว่าเป็นการให้ถ้อยคำตามความเป็นจริง ในประการสุดท้าย นางสาวพิณสาได้กล่าวอ้างถึงพฤติการณ์การกระทำของนายอภิชาติ ซึ่งตรงกันกับการให้ถ้อยคำของนางสาวศรีคำไผ่สุภาพ ที่ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนที่แต่งตั้งตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๑๗๖/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ และตรงกันกับการให้ถ้อยคำของนางสาวกองเพชร นาสามลาด

/ที่ให้ถ้อยคำ...

ที่ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนที่แต่งตั้งตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๑๗๗/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ ซึ่งหากไม่ใช่เรื่องจริงแล้วก็ย่อมเป็นเรื่องที่นางสาวพิณสา นางสาวศรีคำไผ่ นางสาวกองเพชร จะไม่สามารถระบุชื่อและการกระทำของนายอภิชาติให้ตรงกันได้ ด้วยเหตุผลดังกล่าวมาจึงเห็นว่า การเบิกจ่ายเงินตามฎีกาล้างรับเลขที่ ๘๒๙/๒๕๕๗ ซึ่งเบิกจ่ายให้แก่ นางสาวเกษร เป็นค่าน้ำยาทาฟันยุง จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ฎีกาล้างรับเลขที่ ๖๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ซึ่งเบิกจ่ายให้แก่ นางจันทร์จิรา เป็นค่าวัสดุสำนักงาน จำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท ฎีกาล้างรับเลขที่ ๘๑๐/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ซึ่งเบิกจ่ายให้แก่ นางจันทร์จิรา เป็นค่าวัสดุสำนักงาน จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท และฎีกาที่เบิกจ่ายให้แก่บริษัทบ้านเฟื่องฟ้ากรุ๊ป จำกัด โดยนางสาวพิณสา จำนวน ๓ ฎีกา เป็นจำนวนเงิน ๒๖๕,๐๐๐ บาท เป็นการดำเนินการเบิกจ่ายเงิน อันเป็นเท็จ โดยเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แอบอ้างชื่อของนางสาวเกษร นางจันทร์จิรา และนางสาวพิณสา มาใช้ทำสัญญาและเบิกเงินจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ส่วนพฤติการณ์การกระทำความผิดของผู้ฟ้องคดีตามข้อกล่าวหาในประเด็นนี้ เห็นว่า เป็นไปในลักษณะเดียวกันกับพฤติการณ์ การกระทำความผิดของผู้ฟ้องคดีในกรณีข้อ (๑) (ประเด็นที่ ๑.๘) กล่าวคือ ในขณะที่เกิดเหตุดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนักวิชาการคลังปฏิบัติการและได้รับมอบหมายจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้มีหน้าที่ ตรวจสอบฎีกาและเอกสารประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงิน ผู้ฟ้องคดีจึงมีหน้าที่ตามข้อ ๔๘ และข้อ ๖๐ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๗ ในการตรวจสอบการเบิกเงินรายจ่าย ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า มีลายมือชื่อของผู้เบิกเงินถูกต้องตามตัวอย่าง มีหนังสือผูกพัน หรือมีความจำเป็น ที่จะต้องจ่ายเงินกับถึงกำหนดหรือใกล้จะถึงกำหนดที่จะต้องจ่ายเงิน มีงบประมาณเพียงพอ มีรายการ ถูกต้องตรงกับหมวดและประเภทในงบประมาณ และมีเอกสารประกอบฎีกาครบถ้วนถูกต้อง ได้แก่ (๑) สัญญาซื้อทรัพย์สิน หรือจ้างทำของหรือเอกสารอื่นอันเป็นหลักฐานแห่งหนี้ เช่น หลักฐาน การสั่งซื้อ หรือสั่งจ้าง (๒) ใบแจ้งหนี้ หรือใบส่งมอบทรัพย์สินหรือมอบงาน (๓) เอกสารแสดง การตรวจรับทรัพย์สิน หรือตรวจรับงาน หรือไม่ ซึ่งตามหน้าที่และมาตรฐานวิชาชีพของผู้ฟ้องคดี น่าจะต้องสังเกตเห็นได้ว่าการเบิกจ่ายเงินในกรณีเหล่านี้มีความผิดปกติและมีพฤติการณ์ส่อไป ในแนวทางทุจริต โดยหากผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยการกระทำดังกล่าวก็ชอบที่จะทักท้วงหรือรายงาน ปัญหาต่อผู้บังคับบัญชา หรือแสดงพฤติการณ์ใด ๆ ให้ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นชอบกับการ เบิกจ่ายเงินในครั้งนั้นๆ การที่ผู้ฟ้องคดีเพิกเฉยต่อปัญหาที่เกิดขึ้นและลงนามในฎีกาเบิกเงิน รายจ่ายว่ามีเอกสารประกอบฎีกาครบถ้วนถูกต้องแล้ว จึงเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๓ วรรคสาม ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะกระทำความผิด โดยมีพิกัดต้องพิจารณาว่าผู้ฟ้องคดี จะได้ลงลายมือชื่อในเอกสารเบิกจ่ายเงินก่อนหรือหลังการเบิกจ่ายเงิน และเมื่อการกระทำดังกล่าว

/เป็นผลให้...

เป็นผลให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเสียหายจากการต้องสูญเสียบประมาณหรือจากการที่ไม่สามารถติดตามนำเงินที่เบิกจ่ายโดยทุจริตกลับคืนมาได้ จึงเป็นการกระทำความผิดฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล ตามที่อุทกกล่าวหา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๖ วรรคสอง ของประกาศดังกล่าว ประกอบข้อ ๘๙ วรรคสอง ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติให้ลงโทษไล่ออกจากราชการจากการกระทำความผิดในกรณีนี้ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบด้วยกฎหมาย

๔. พฤติการณ์ความผิดตามประเด็นที่ ๒.๔ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ รับฟังตามความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนและคณะกรรมการพิจารณาดำเนินการทางวินัยฯ ว่า ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่รับผิดชอบในการควบคุมการเบิกจ่ายเงิน การตรวจฎีกาและเอกสารประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงิน ร่วมกันดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างและทำสัญญากับนางมณี เพ็ชรอินทร์ คำนายากำจัดกลิ่นขยะ จำนวน ๒ ฎีกา ได้แก่ ฎีกาเบิกจ่ายเงินเลขที่ ต ๑๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท และฎีกาเบิกจ่ายเงินเลขที่ ๕๐๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๘ จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท รวมจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท มีการทำสัญญาซื้อขายกับผู้ไม่มีอาชีพ รับจ้าง โดยตรง มีการทำสัญญา/ไม่ได้มีการทำสัญญาซื้อขาย/จ้างจริง จัดทำเอกสารการจัดซื้อจัดจ้าง อันเป็นเท็จ ตรวจรับพัสดุอันเป็นเท็จ ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย พฤติการณ์เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๗ วรรคสาม และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๑๐ วรรคสอง ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๙ ประกอบหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ ให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ ศาลพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามข้อกล่าวหาในประเด็นที่ ๒.๔ นี้ คณะกรรมการสอบสวนได้ตรวจสอบพยานเอกสาร ถ้อยคำของผู้มีชื่อรับเงินตามฎีกาเบิกเงินรายจ่าย และถ้อยคำของพยานบุคคลแล้วคณะกรรมการสอบสวนมีความเห็นว่า กรณีการจัดซื้อน้ำยากำจัดกลิ่นขยะที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ทำสัญญากับนางจันทร์จิรา ถาวร นายณรงค์ ป้อมน้อย บริษัทบ้านเฟื่องฟ้า กรุ๊ป จำกัด โดยนางปัทมา ชมพุกุล และร้านปัญญา พาณิชย์ โดยนายปัญญา มิทานนท์ นั้น แม้จะเป็นการจัดหาพัสดุกับบุคคลทั่วไปซึ่งไม่ได้มีอาชีพขายน้ำยากำจัดกลิ่นขยะโดยตรง อันเป็นการขัดต่อข้อ ๓๒ วรรคหนึ่ง ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ทำสัญญาจัดซื้อน้ำยากำจัดกลิ่นขยะตามที่กล่าวอ้างจริง และบุคคลดังกล่าวได้ส่งมอบพัสดุและได้รับเงินจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แล้ว ส่วนกรณีการจัดซื้อ

น้ายากำจัดกลิ่นขยะที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ทำสัญญากับนางมณี เพ็ชรอินทร์ นั้น นางมณีได้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนว่า "...ประกอบอาชีพแม่บ้าน เป็นเจ้าของร้านรุ่งเรืองทรัพย์ และเป็นผู้จดทะเบียนพาณิชย์แต่ไม่ได้เป็นผู้บริหารจัดการร้าน นายวีระชัย อุทุมมาลา เป็นผู้บริหารจัดการร้านทั้งหมด ตนไม่เคยเป็นคู่สัญญาในการตกลงซื้อขาย หรือรับจ้างกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในนามของร้านรุ่งเรืองทรัพย์ ตามฎีกาเบิกจ่ายเงินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่วางฎีกาเบิกจ่ายเงินประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นค่าจัดซื้อน้ายากำจัดกลิ่นเหม็นในบ่อขยะให้แก่ตนจำนวน ๑ ฎีการวมเป็นเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ลายมือชื่อที่ปรากฏในฎีกาและเอกสารประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ใช่ลายมือชื่อของตน โดยตนไม่มีส่วนเกี่ยวข้องเกี่ยวกับการจัดหาน้ายากำจัดกลิ่นขยะ ไม่ได้เป็นคู่สัญญากับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นายวีระชัย อุทุมมาลา เป็นผู้ดำเนินการจัดหาในนามของร้านรุ่งเรืองทรัพย์ โดยในการจัดหาดังกล่าวตนไม่ได้มอบอำนาจหรือว่าจ้างช่วงให้เป็นผู้ดำเนินการแทนแต่อย่างใด ตนไม่ได้ส่งมอบน้ายากำจัดกลิ่นขยะให้กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามที่ปรากฏในเอกสารประกอบฎีกาแต่อย่างใด..." ส่วนนายวีระชัย อุทุมมาลา ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนว่า "...ตนได้นำร้านรุ่งเรืองทรัพย์ของนางมณี เพ็ชรอินทร์ ไปทำสัญญากับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งนางมณี เพ็ชรอินทร์ ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องรู้เห็นแต่อย่างใด และการลงลายมือชื่อของนางมณี เพ็ชรอินทร์ ตนเป็นคนให้ลูกน้องที่บริษัทลงลายมือชื่อของนางมณี เพ็ชรอินทร์ ส่วนการเบิกเงินในนามของร้านรุ่งเรืองทรัพย์บางครั้งได้นำเจ้าตัวไปเบิกที่ธนาคารแต่ก็มีบางส่วนที่ใช้หลักฐานการมอบอำนาจ และทุกฎีกาที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีการเบิกจ่ายให้กับนางมณี เพ็ชรอินทร์ ตนเป็นคนดำเนินการเองทั้งหมด..." เมื่อพิจารณาจากถ้อยคำดังกล่าวนางมณีซึ่งมีชื่อเป็นผู้รับเงินตามฎีกาเลขที่คลังรับ ๑๖๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๗ ได้ยืนยันต่อคณะกรรมการสอบสวนว่าตนไม่ได้ทำสัญญาซื้อขายน้ายากำจัดกลิ่นขยะกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และไม่ได้รับเงินตามฎีกาดังกล่าวซึ่งเมื่อพิจารณาจากประโยชน์ได้เสียกับเรื่องที่ทำกรสอบสวนจะเห็นว่า นางมณีไม่มีความจำเป็นใด ๆ ที่ต้องให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จต่อคณะกรรมการสอบสวน นอกจากนั้น การให้ถ้อยคำของนางมณีในส่วนที่เกี่ยวข้องกับฎีกาเลขที่คลังรับ ๕๐๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๘ ก็สอดคล้องกับการให้ถ้อยคำของนายวีระชัย ที่ว่านางมณี เพ็ชรอินทร์ ไม่มีส่วนรู้เห็นเกี่ยวกับการทำสัญญาซื้อขายน้ายากำจัดกลิ่นขยะที่กระทำในนามร้านรุ่งเรืองทรัพย์ แต่เป็นกรณีที่นายวีระชัยได้แอบอ้างชื่อของนางมณีเพื่อไปทำสัญญากับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และรับเงินตามฎีกาดังกล่าว ดังนั้น กรณีจึงรับฟังได้ว่าการเบิกจ่ายเงินให้แก่นางมณีและร้านรุ่งเรืองทรัพย์ ตามฎีกาเลขที่คลังรับ ๑๖๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๗ และฎีกาเลขที่คลังรับ ๕๐๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๘ เป็นการดำเนินการเบิกจ่ายเงินอันเป็นเท็จ โดยเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แอบอ้างชื่อของนางมณีมาเพื่อใช้ทำสัญญาและเบิกเงินจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สำหรับพฤติการณ์การกระทำความผิดของผู้ฟ้องคดีตามข้อกล่าวหาในประเด็นนี้ เห็นว่า เป็นไปในลักษณะเดียวกันกับพฤติการณ์การกระทำความผิดของผู้ฟ้องคดีในกรณีข้อ (๑) (ประเด็นที่ ๑.๘) กล่าวคือ ในขณะที่เกิดเหตุดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนักวิชาการคลังปฏิบัติการและได้รับมอบหมายจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้มีหน้าที่

ตรวจฎีกาและเอกสารประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงิน ผู้ฟ้องคดีจึงมีหน้าที่ตามข้อ ๔๘ และข้อ ๖๐ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ในการตรวจสอบการเบิกเงินรายจ่ายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า มีลายมือชื่อของผู้เบิกเงินถูกต้องตามตัวอย่าง มีหนี้ผูกพัน หรือมีความจำเป็นที่จะต้องจ่ายเงินกับถึงกำหนดหรือใกล้จะถึงกำหนดที่จะต้องจ่ายเงิน มีงบประมาณเพียงพอ มีรายการถูกต้องตรงกับหมวดและประเภทในงบประมาณ และมีเอกสารประกอบฎีกาครบถ้วนถูกต้อง ได้แก่ (๑) สัญญาซื้อทรัพย์สิน หรือจ้างทำหรือเอกสารอื่นอันเป็นหลักฐานแห่งหนี้ เช่น หลักฐานการสั่งซื้อ หรือสั่งจ้าง (๒) ใบแจ้งหนี้ หรือใบส่งมอบทรัพย์สินหรือมอบงาน (๓) เอกสารแสดงการตรวจรับทรัพย์สิน หรือตรวจรับงาน หรือไม่ ซึ่งตามหน้าที่และมาตรฐานวิชาชีพของผู้ฟ้องคดีน่าจะต้องสังเกตเห็นได้ว่าการเบิกจ่ายเงินในกรณีเหล่านี้มีความผิดปกติและมีพฤติการณ์ส่อไปในแนวทางทุจริต โดยหากผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับการกระทำดังกล่าวก็ชอบที่จะทักท้วงหรือรายงานปัญหาต่อผู้บังคับบัญชา หรือแสดงพฤติการณ์ใด ๆ ให้ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นชอบกับการเบิกจ่ายเงินในครั้งนั้นๆ การที่ผู้ฟ้องคดีเพิกเฉยต่อปัญหาที่เกิดขึ้นและลงนามในฎีกาเบิกเงินรายจ่ายว่ามีเอกสารประกอบฎีกาครบถ้วนถูกต้องแล้ว จึงเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๓ วรรคสาม ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะกระทำความผิด โดยมีพิกัดต้องพิจารณาว่าผู้ฟ้องคดีจะได้ลงลายมือชื่อในเอกสารเบิกจ่ายเงินก่อนหรือหลังการเบิกจ่ายเงิน และเมื่อการกระทำดังกล่าวเป็นผลให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเสียหายจากการต้องสูญเสียงบประมาณหรือจากการที่ไม่สามารถติดตามนำเงินที่เบิกจ่ายโดยทุจริตกลับคืนมาได้ จึงเป็นการกระทำความผิดฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาลตามที่ถูกล่ามทา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๖ วรรคสอง ของประกาศดังกล่าว ประกอบข้อ ๘๘ วรรคสอง ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติให้ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการจากการกระทำความผิดในกรณีนี้ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบด้วยกฎหมาย

๕. พฤติการณ์ความผิดตามประเด็นที่ ๓ ว่า ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่รับผิดชอบในการควบคุมการเบิกจ่ายเงิน การตรวจฎีกาและเอกสารประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงิน ร่วมกันดำเนินการเบิกจ่ายเงินโครงการจ้างเหมาซ่อมแซมถนนลูกรังภายในหมู่บ้าน รวม ๓๓ โครงการ (ฎีกา) ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ รับฟังตามความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนและคณะอนุกรรมการพิจารณาดำเนินการทางวินัยฯ ว่า โครงการที่ทำสัญญากับนายพิพัฒน์ พัฒนศักดิ์ จำนวน ๓ ฎีกา เป็นเงินจำนวน ๓๐๐,๐๐๐ บาท กับนางมณี เพ็ชรอินทร์ จำนวน ๒ ฎีกา เป็นเงินจำนวน

/๕๖๐,๐๐๐ บาท...

๕๖๐,๐๐๐ บาท และกับนายสุขสรรค์ ไชยมนตรี จำนวน ๑ ฎีกา เป็นเงินจำนวน ๙๙,๐๐๐ บาท เทศบาลตำบลน้ำคำมีการทำสัญญาซื้อขายกับผู้ไม่มีอาชีพรับจ้างโดยตรง มีการทำสัญญา/ไม่ได้มีการทำสัญญาซื้อขาย/จ้างจริง จัดทำเอกสารการจัดซื้อจัดจ้างอันเป็นเท็จ ตรวจรับพัสดุอันเป็นเท็จ ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย พฤติการณ์เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๗ วรรคสาม ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัย และการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๙ ประกอบหนังสือสำนักเลขาธิการ คณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ ให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ ศาลพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามข้อกล่าวหาในประเด็นที่ ๓ นี้ คณะกรรมการสอบสวนได้รับฟังถ้อยคำของผู้มีชื่อรับเงินตามฎีกาเบิกเงินรายจ่ายข้างต้นและถ้อยคำของพยานบุคคล ตลอดจนได้ตรวจสอบสถานที่ที่อ้างว่ามีการซ่อมแซมถนนลูกรังแล้ว คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า โครงการจ้างเหมาซ่อมแซมถนนลูกรังจำนวน ๒๓ โครงการ น่าจะมีการดำเนินการและมีการเบิกจ่ายเงินกันจริง แต่สำหรับกรณีโครงการจ้างเหมาซ่อมแซมถนนลูกรัง จำนวน ๑๐ โครงการ ได้แก่ ๑. โครงการซ่อมแซมถนนลูกรัง หมู่ที่ ๙ บ้านดอนข้าวหลาม และหมู่ที่ ๑๖ บ้านดอนข้าวหลามเหนือ ซึ่งเบิกจ่ายเงินตามฎีกาเบิกเงินรายจ่าย เลขที่คลังรับ ต. ๔๓/๕๘ เป็นจำนวนเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่นายพิพัฒน์ พัฒนศักดิ์ ๒. โครงการซ่อมแซมถนนลูกรัง หมู่ที่ ๒ บ้านแก่งโพธิ์ ซึ่งเบิกจ่ายเงินตามฎีกาเบิกเงินรายจ่าย เลขที่คลังรับ ต. ๔๔/๕๘ เป็นจำนวนเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่นายพิพัฒน์ พัฒนศักดิ์ ๓. โครงการซ่อมแซมถนนลูกรัง หมู่ที่ ๑๕ - ๑๙ ซึ่งเบิกจ่ายเงินตามฎีกาเบิกเงินรายจ่าย เลขที่คลังรับ ต. ๔๕/๕๘ เป็นจำนวนเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่นายพิพัฒน์ พัฒนศักดิ์ ๔. โครงการซ่อมแซมถนนลูกรัง หมู่ที่ ๔ บ้านคับพวง ซึ่งเบิกจ่ายเงินตามฎีกาเบิกเงินรายจ่าย เลขที่คลังรับ ต. ๑๐๕/๕๘ เป็นจำนวนเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่นางมณี เพ็ชรอินทร์ ๕. โครงการซ่อมแซมถนนลูกรัง หมู่ที่ ๑๔ ซึ่งเบิกจ่ายเงินตามฎีกาเบิกเงินรายจ่าย เลขที่คลังรับ ต. ๑๐๖/๕๘ เป็นจำนวนเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่นางมณี เพ็ชรอินทร์ ๖. โครงการซ่อมแซมถนนลูกรัง หมู่ที่ ๗ บ้านทรายมูล หมู่ที่ ๘ บ้านคำฝักแพว ซึ่งเบิกจ่ายเงินตามฎีกาเบิกเงินรายจ่าย เลขที่คลังรับ ต. ๑๑๗/๕๘ เป็นจำนวนเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่นางมณี เพ็ชรอินทร์ ๗. โครงการซ่อมแซมถนนลูกรัง หมู่ที่ ๕ บ้านนาคำ หมู่ที่ ๑๓ บ้านนาคำเจริญ ซึ่งเบิกจ่ายเงินตามฎีกาเบิกเงินรายจ่าย เลขที่คลังรับ ต. ๑๑๘/๕๘ เป็นจำนวนเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่นางมณี เพ็ชรอินทร์ ๘. โครงการซ่อมแซมถนนลูกรัง หมู่ที่ ๑๗ บ้านน้ำก่าน้อย ซึ่งเบิกจ่ายเงินตามฎีกาเบิกเงินรายจ่าย เลขที่คลังรับ ต. ๒๘๐.๓/๕๘ เป็นจำนวนเงิน ๖๐,๐๐๐ บาท ให้แก่นางมณี เพ็ชรอินทร์ ๙. โครงการซ่อมแซมถนนลูกรัง หมู่ที่ ๑ บ้านน้ำคำ หมู่ที่ ๓ บ้านน้ำคำใต้ หมู่ที่ ๑๐ บ้านน้ำคำเหนือ ซึ่งเบิกจ่ายเงินตามฎีกาเบิกเงินรายจ่าย เลขที่คลังรับ ต. ๒๘๐.๔/๕๘ เป็นจำนวนเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่นางมณี เพ็ชรอินทร์ และ ๑๐. โครงการซ่อมแซมถนนลูกรัง หมู่ที่ ๙ บ้านดอนข้าวหลาม ซึ่งเบิกจ่ายเงิน

ตามฎีกา...

ตามฎีกาเบิกเงินรายจ่าย เลขที่คลังรับ ๘๐๒/๕๘ เป็นจำนวนเงิน ๙๙,๐๐๐ บาท ให้แก่นายสุขสรรค์ ไชยมนตรี นั้น คณะกรรมการสอบสวนได้ตรวจสอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏว่า ไม่มีเอกสารต้นเรื่องและไม่มีภาพถ่ายการตรวจรับงาน ประกอบกับคณะกรรมการสอบสวนได้เรียกผู้มีชื่อรับเงินตามฎีกาเบิกเงินรายจ่ายข้างต้นมาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวน ได้แก่ นายพิพัฒน์ พัฒนศักดิ์ ซึ่งให้ถ้อยคำว่า “...ตนไม่ได้เป็นผู้ยื่นเสนอราคา ทำสัญญา ส่งมอบงานตามโครงการซ่อมแซมถนนลูกรังตามที่มีการวางฎีกาเบิกจ่ายเงินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ลายมือชื่อในฎีกาและเอกสารประกอบฎีกาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ใช่ลายมือชื่อของตนและไม่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือรู้เห็นหรือได้รับเงินตามที่มีการเบิกจ่ายแต่อย่างใด อีกทั้งกรณีที่มีการกล่าวอ้างว่ามีการโอนสิทธิเรียกร้องให้แก่นางสาวรุ่งนภา พ้อพันดร ก็มีได้รับรู้ถึงการโอนสิทธิดังกล่าวแต่อย่างใด ไม่ทราบว่าเป็นผู้ดำเนินการจำได้ว่าตนเคยมอบสำเนาบัตรประชาชนให้น้องสาวชื่อนางสาวประวีณา พัฒนศักดิ์ ซึ่งทำงานอยู่ที่เทศบาลตำบลน้ำคำโดยไม่ได้บอกว่าเอาไปทำอะไรและก็ได้สอบถาม จนกระทั่งมีเจ้าหน้าที่ของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภาค ๕ มาสอบสวนและแจ้งให้ทราบว่าเป็นคู่สัญญากับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้รู้ความจริงตนไม่เคยเป็นคู่สัญญาในการตกลงซื้อขาย หรือรับจ้างกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่อย่างใด ตนได้ไปทำงานที่จังหวัดชลบุรีตั้งแต่ปลายปี ๒๕๕๘...” นางมณี เพ็ชรอินทร์ ซึ่งให้ถ้อยคำว่า “... ตนมิได้เป็นผู้ยื่นเสนอราคา ทำสัญญา ส่งมอบงานหรือสิ่งของหรืองานจ้าง ออกบิลเงินสดและรับเงินในหน้าฎีกาและผู้ลงลายมือชื่อในฎีกาและเอกสารประกอบฎีกาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หรือเป็นผู้ดำเนินการตามสัญญาซื้อ จ้าง กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่อย่างใด ซึ่งบุคคลที่เป็นผู้ยื่นเสนอราคา ทำสัญญา ส่งมอบงานหรือสิ่งของหรืองานจ้าง ออกบิลเงินสดและรับเงินในหน้าฎีกาและผู้ลงลายมือชื่อในฎีกาและเอกสารประกอบฎีกาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในนามของตนหรือในนามของร้านรุ่งเรืองทรัพย์ คือ นายวีระชัย อุทุมมาลา หลานชาย เป็นผู้ดำเนินการทั้งหมด ตนมิได้มีส่วนรู้เห็นแต่อย่างใด อีกทั้งไม่ได้รับเงินตามที่มีการเบิกจ่ายแต่อย่างใด...” และนายสุขสรรค์ ไชยมนตรี ซึ่งให้ถ้อยคำในครั้งที่หนึ่งว่า “...ตามฎีกาเบิกจ่ายเงินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่วางฎีกาเบิกจ่ายเงินประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๘ ให้แก่ตนจำนวน ๑ ฎีกา รวมเป็นเงิน ๙๙,๐๐๐ บาท ซึ่งปรากฏลายมือชื่อของตน ในฎีกาและเอกสารประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้ยื่นเสนอราคา ทำสัญญา ส่งมอบงานหรือสิ่งของหรืองานจ้าง ออกบิลเงินสด และรับเงินในหน้าฎีกา เป็นค่าซ่อมแซมถนนลูกรังบ้านดอนข้าวหลาม หมู่ที่ ๙ นั้น ตนไม่ได้เป็นผู้ยื่นเสนอราคา ทำสัญญา ส่งมอบงานหรือสิ่งของหรืองานจ้าง ออกบิลเงินสด และรับเงินในหน้าฎีกา และไม่ได้เป็นผู้ลงลายมือชื่อในฎีกาและเอกสารประกอบฎีกาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่อย่างใด ลายมือชื่อดังกล่าวไม่ใช่ลายมือชื่อของตน เป็นลายมือชื่อปลอม ตนมิได้เป็นผู้ดำเนินการตามสัญญาจ้างซ่อมแซมถนนลูกรังบ้านดอนข้าวหลาม หมู่ที่ ๙ กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่อย่างใด ซึ่งตนมิได้มีส่วนเกี่ยวข้องรู้เห็นเกี่ยวกับการทำนิติกรรมสัญญาใด ๆ กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อีกทั้งไม่เคยได้รับเงินตามฎีกาเบิกจ่ายแต่อย่างใด และตนเคยให้การต่อเจ้าหน้าที่ของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ที่อำเภอธาตุพนม” และได้ให้ถ้อยคำในครั้งที่สองว่า “... ที่ได้ให้การเมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๒ ไม่ถูกต้องตรงตามความเป็นจริง เนื่องจากตนสำคัญผิดในข้อเท็จจริง และสับสน

ไม่สามารถ...

ไม่สามารถจดจำข้อเท็จจริงได้ ซึ่งความจริงแล้ว ตนเป็นผู้ยื่นเสนอราคา ทำสัญญา ส่งมอบงานตามโครงการซ่อมแซมถนนลูกรังสายบ้านดอนข้าวหลาม หมู่ที่ ๙ ตามที่มีการวางฎีกาเบิกจ่ายเงินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ลายมือชื่อในฎีกาและเอกสารประกอบฎีกาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นลายมือชื่อของตน...” เมื่อพิจารณาจากข้อเท็จจริงและถ้อยคำดังกล่าวข้างต้นแล้วเห็นได้ว่า ในการจัดจ้างและเบิกจ่ายเงินของหน่วยงานราชการ หากเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการตามกฎหมายอย่างเคร่งครัดแล้ว ย่อมจะต้องปรากฏพยานหลักฐานที่ยืนยันถึงกระบวนการจัดจ้างให้ตรวจสอบอย่างครบถ้วน เช่น หลักฐานการตกลงราคา/การสอบราคา รายงานขอจ้าง หลักฐานการตรวจรับงานจ้าง ฯลฯ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บุคคลที่เป็นคู่สัญญากับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หากได้ทำสัญญาจ้างและรับเงินค่าจ้างไปโดยสุจริตแล้วก็ต้องยอมรับว่าตนได้ทำสัญญาจ้างและรับเงินจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อย่างไรก็ตาม จากการตรวจสอบของคณะกรรมการสอบสวนวินัยกลับพบว่า เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มักจะไม่สามารถนำเอกสารที่สำคัญเกี่ยวกับการจ้างมาแสดงต่อเจ้าหน้าที่ของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือคณะกรรมการสอบสวนได้ โดยอ้างว่าเอกสารสูญหาย เช่น กรณีไม่ปรากฏภาพถ่ายการปฏิบัติงานหรือภาพถ่ายการตรวจรับงาน นั้น นายอภิชาติ รามางกูร และผู้ฟ้องคดี ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนว่า เอกสารดังกล่าวมีอยู่อย่างครบถ้วนในขณะที่ทำการเบิกจ่ายเงิน แต่ภายหลังได้เบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้รับจ้างแล้วได้มีการนำเอาเอกสารบางส่วนออกจากฎีกาเพื่อจัดเก็บไว้เอง เนื่องจากที่ผ่านมามีฎีกาเกิดการสูญหาย ซึ่งเมื่อพิจารณาข้ออ้างดังกล่าวจะเห็นว่า เป็นการกล่าวอ้างลอย ๆ ที่ปราศจากพยานหลักฐาน อีกทั้งยังเป็นข้ออ้างที่ไม่สมเหตุผล กล่าวคือ หากมีการแยกเก็บเอกสารไว้ที่อื่นจริง เหตุใดสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินจึงไม่สามารถตรวจพบเอกสารดังกล่าว หรือหากเป็นกรณีที่เอกสารนั้นสูญหาย เหตุใดจึงไม่มีพยานหลักฐานเกี่ยวกับการแจ้งความดำเนินคดีหรือการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเอกสารที่สูญหาย นอกจากนั้น นายพิพัฒน์และนางมณี ซึ่งเป็นบุคคลที่มีชื่อเป็นคู่สัญญาจ้างซ่อมแซมถนนลูกรังกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังให้ถ้อยคำยืนยันว่า ตนไม่ได้ทำสัญญาจ้างและรับเงินจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยนายพิพัฒน์สามารถระบุพฤติการณ์ของเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ตรงกับผู้มีชื่อรับเงินรายอื่น ๆ ว่า เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ขอสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของตน โดยไม่ได้แจ้งว่าจะนำไปใช้ทำอะไร ส่วนกรณีที่นายสุขสรรค์กลับคำให้การของตนที่ให้ไว้ต่อคณะกรรมการสอบสวนจากเดิมที่ว่าไม่เคยทำสัญญาจ้างซ่อมแซมถนนลูกรังและรับเงินจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นว่า เคยทำสัญญาจ้างซ่อมแซมถนนลูกรังและรับเงินจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นั้น เห็นว่า ก่อนให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวน นายสุขสรรค์ได้เคยให้ถ้อยคำต่อเจ้าหน้าที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินมาแล้วว่า ตนไม่เคยทำสัญญาจ้างซ่อมแซมถนนลูกรังและรับเงินจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งการให้ถ้อยคำดังกล่าวเป็นการให้ถ้อยคำที่ในช่วงเวลาที่ใกล้ชิดกับเหตุการณ์พิพาทและยังไม่มีเจ้าหน้าที่รายใดถูกกล่าวหาว่าได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ดังนั้น การที่นายสุขสรรค์ได้ให้ถ้อยคำว่า ไม่เคยทำสัญญาจ้างซ่อมแซมถนนลูกรังและรับเงินจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงน่าจะเป็นการให้ถ้อยคำในขณะที่นายสุขสรรค์จดจำรายละเอียดของเหตุการณ์ได้ดีกว่าและเป็นการให้ถ้อยคำโดยสุจริตมากกว่าการให้ถ้อยคำในภายหลัง

ที่ผ่านเหตุการณ์พิพาทมาเป็นเวลานาน อีกทั้งเป็นการให้ถ้อยคำภายหลังจากที่มีการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แล้ว จากเหตุผลดังกล่าวมาจึงรับฟังได้ว่า การเบิกจ่ายเงินตามโครงการจ้างเหมาซ่อมแซมถนนลูกรัง จำนวน ๑๐ โครงการ ซึ่งเบิกจ่ายให้แก่นายพิพัฒน์ นางมณี และนายสุขสรรค์ เป็นการดำเนินการเบิกจ่ายเงินอันเป็นเท็จ โดยเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แอบอ้างชื่อของนายพิพัฒน์ นางมณี และนายสุขสรรค์ มาใช้ทำสัญญาและเบิกเงินจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สำหรับพฤติการณ์การกระทำความผิดของผู้ฟ้องคดีตามข้อกล่าวหาในประเด็นนี้ เห็นว่า เป็นไปในลักษณะเดียวกันกับพฤติการณ์การกระทำความผิดของผู้ฟ้องคดีในกรณีข้อ (๑) (ประเด็นที่ ๑.๘) กล่าวคือ ในขณะที่เกิดเหตุดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนักวิชาการคลังปฏิบัติการและได้รับมอบหมายจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้มีหน้าที่ตรวจฎีกาและเอกสารประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงิน ผู้ฟ้องคดีจึงมีหน้าที่ตามข้อ ๔๘ และข้อ ๖๐ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ในการตรวจสอบการเบิกเงินรายจ่ายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า มีลายมือชื่อของผู้เบิกเงินถูกต้องตามตัวอย่าง มีหนังสือผูกพันหรือมีความจำเป็นที่จะต้องจ่ายเงินกับถึงกำหนดหรือใกล้จะถึงกำหนดที่จะต้องจ่ายเงิน มีงบประมาณเพียงพอ มีรายการถูกต้องตรงกับหมวดและประเภทในงบประมาณ และมีเอกสารประกอบฎีกาครบถ้วนถูกต้อง ได้แก่ (๑) สัญญาซื้อทรัพย์สิน หรือจ้างทำหรือเอกสารอื่นอันเป็นหลักฐานแห่งหนี้ เช่น หลักฐานการสั่งซื้อ หรือสั่งจ้าง (๒) ใบแจ้งหนี้ หรือใบส่งมอบทรัพย์สินหรือมอบงาน (๓) เอกสารแสดงการตรวจรับทรัพย์สิน หรือตรวจรับงาน หรือไม่ ซึ่งตามหน้าที่และมาตรฐานวิชาชีพของผู้ฟ้องคดี น่าจะต้องสังเกตเห็นได้ว่าการเบิกจ่ายเงินในกรณีเหล่านี้มีความผิดปกติและมีพฤติการณ์ส่อไปในแนวทางทุจริต โดยหากผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับการกระทำดังกล่าวก็ชอบที่จะทักท้วงหรือรายงานปัญหาต่อผู้บังคับบัญชา หรือแสดงพฤติการณ์ใด ๆ ให้ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นชอบกับการเบิกจ่ายเงินในครั้งนั้นๆ การที่ผู้ฟ้องคดีเพิกเฉยต่อปัญหาที่เกิดขึ้นและลงนามในฎีกาเบิกเงินรายจ่ายว่ามีเอกสารประกอบฎีกาครบถ้วนถูกต้องแล้ว จึงเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๓ วรรคสาม ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะกระทำความผิด โดยมีพิกัดต้องพิจารณาว่าผู้ฟ้องคดีจะได้ลงลายมือชื่อในเอกสารเบิกจ่ายเงินก่อนหรือหลังการเบิกจ่ายเงิน และเมื่อการกระทำดังกล่าวเป็นผลให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเสียหายจากการต้องสูญเสียงบประมาณหรือจากการที่ไม่สามารถติดตามนำเงินที่เบิกจ่ายโดยทุจริตกลับคืนมาได้ จึงเป็นการกระทำความผิดฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล ตามที่ถูกกล่าวหา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๖ วรรคสอง ของประกาศดังกล่าว ประกอบข้อ ๘๙ วรรคสอง ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ การที่ผู้ถูกฟ้องคดี

ที่ ๒ มีมติให้ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการจากการกระทำความผิดในกรณีนี้ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบด้วยกฎหมาย

๖. พฤติการณ์ความผิดตามประเด็นที่ ๔.๑ ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่รับผิดชอบในการควบคุมการเบิกจ่ายเงิน การตรวจฎีกาและเอกสารประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงิน ร่วมกันดำเนินการสอบราคาจัดซื้อรถยนต์เพื่อการเกษตร จำนวน ๓ คัน ตามฎีกาเบิกจ่ายเงินเลขที่คลังรับที่ ๕๐.๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๖ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ รับฟังตามความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนและคณะกรรมการพิจารณาดำเนินการทางวินัยฯ ว่า มีการสมยอมเสนอราคา และร่วมกันจัดทำ/รับรองเอกสารหลักฐานอันเป็นเท็จ ปลอมลายมือชื่อบุคคลอื่นในการทำบันทึกตกลงจ้าง/สัญญา ฎีกาและประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงิน เพื่อให้ตนเองและพวกพ้องได้รับประโยชน์ ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหายเป็นเงิน ๑,๗๑๓,๐๐๐ บาท พฤติการณ์เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่ มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการตามข้อ ๗ วรรคสาม และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๑๐ วรรคสอง ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๙ ประกอบหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ ให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ ศาลพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามข้อกล่าวหาในประเด็นที่ ๔.๑ นี้ คณะกรรมการสอบสวนได้พบว่า สภาพเทศบาลตำบลน้ำคำได้อนุมัติจ่ายขาดเงินสะสมเพื่อจัดซื้อรถยนต์เพื่อการเกษตร ขนาด ๖ ล้อ ช่วงใหญ่ เครื่องยนต์อิซูซุ (ISUZU) ไม่น้อยกว่า ๓,๐๐๐ ซีซี สามารถยกตัมเทท้ายได้ จำนวน ๓ คัน คันละ ๕๘๐,๐๐๐ บาท วงเงิน ๑,๗๔๐,๐๐๐ บาท ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีประกาศสอบราคาเพื่อซื้อรถยนต์เพื่อการเกษตร ขนาด ๖ ล้อ ช่วงใหญ่ ครุภัณฑ์เครื่องยนต์ดีเซลเก่า ปริมาณกระบอกสูบไม่ต่ำกว่า ๒,๘๐๐ ซีซี ขนาดกระบะสูงไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ เมตร ความยาวกระบะไม่น้อยกว่า ๓.๖๕ เมตร ความยาวหัวรถถึงท้ายรถไม่น้อยกว่า ๕.๘๐ เมตร สามารถยกตัมเทท้ายได้ จำนวน ๓ คัน กำหนดยื่นซองสอบราคา ตั้งแต่วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๖ และในวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ ณ ห้องประชุมศูนย์รวมข้อมูลข่าวสารการจัดซื้อจัดจ้างระดับอำเภอ สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอธาตุพนม ตั้งแต่เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๑.๐๐ นาฬิกา กำหนดเปิดซองสอบราคาในวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ ตั้งแต่เวลา ๑๔.๐๐ - ๑๕.๐๐ นาฬิกา ทั้งนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้จัดส่งประกาศเผยแพร่การสอบราคาทางไปรษณีย์ลงทะเบียนด่วนพิเศษ (EMS) ไปยังผู้มีอาชีพจำนวน ๕ ราย และผู้ว่าราชการจังหวัดนครพนม ตลอดจนได้จัดส่งประกาศสอบราคาไปยังนายอำเภอธาตุพนมโดยตรง แต่ไม่ได้ปิดประกาศเผยแพร่การสอบราคาไว้ ณ ที่ทำการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หรือที่ศูนย์รวมข่าวสารการจัดซื้อจัดจ้างระดับอำเภอ และไม่ได้จัดส่งประกาศ

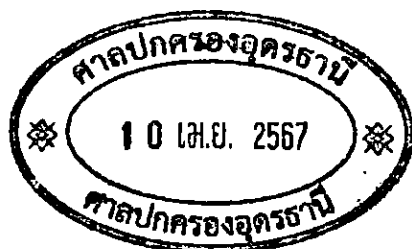

การสอบราคาไปเผยแพร่ที่เว็บไซต์ของกรมบัญชีกลาง ของจังหวัดนครพนม และของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในวันเสนอราคา มีผู้ยื่นเสนอราคาจำนวน ๒ ราย ได้แก่ ร้านมหาทวีทรัพย์ โดยนางสาวกองเพชร นาสามลาด และร้านทรัพย์ยิ่งเจริญ โดยนายณรงค์ ป้อมน้อย ผลการสอบราคาปรากฏว่า ร้านมหาทวีทรัพย์เป็นผู้ชนะการสอบราคา ในราคา ๑,๗๓๑,๐๐๐ บาท จากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และนางสาวกองเพชรได้ตกลงทำสัญญาซื้อขายรถยนต์เพื่อการเกษตร เมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๖ ได้ส่งมอบรถยนต์เมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๖ และได้มีการเบิกจ่ายเงินตามฎีกาเบิกเงิน รายจ่ายคลังรับเลขที่ ๕๐.๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๖ ให้แก่ร้านมหาทวีทรัพย์ โดยนางสาวกองเพชร นาสามลาด เป็นจำนวนเงิน ๑,๗๓๑,๐๐๐ บาท อย่างไรก็ตาม นางสาวกองเพชรได้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนว่า “...ตนไม่ใช่เจ้าของร้านมหาทวีทรัพย์ ตามที่มีการจดทะเบียนพาณิชย์และไม่ทราบว่าคุณคนใดเป็นผู้จดทะเบียน ตนประกอบอาชีพ รับจ้างทั่วไป ทำงานบ้าน และรับจ้างตามร้านค้าทั่วไป ไม่เคยเข้าเป็นคู่สัญญาในการตกลงซื้อขาย หรือรับจ้างกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่อย่างใด กรณีที่ปรากฏเอกสารของตนในเอกสารเบิกจ่ายของ เทศบาล เพราะมีเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รายนายอภิชาติ รามางกูร ได้ขอเอกสารจากตนไป ลายมือชื่อที่ปรากฏในฎีกาและเอกสารประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงิน ไม่ใช่ลายมือชื่อของตน และตนไม่เคยได้รับเงินตามฎีกาเบิกจ่ายเงินแต่อย่างใด ซึ่งตนเคยไปที่ธนาคารเพื่อเบิกเงินให้แก่ เจ้าหน้าที่ของเทศบาลจำนวน ๑ ครั้ง แต่ตนก็ไม่ได้รับเงินจำนวนดังกล่าวแต่อย่างใด ซึ่งได้รับ ค่าตอบแทน ๑๐๐ - ๒๐๐ บาท เท่านั้น ตามที่มีฎีกาเบิกจ่ายเงิน ฎีกาคลังรับเลขที่ ๕๐.๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๖... ตนไม่เคยเข้าเป็นคู่สัญญาในการจัดซื้อรถยนต์เพื่อการเกษตร ขนาด ๖ ล้อ ช่วงใหญ่ และไม่ได้เป็นผู้ยื่นซองเสนอราคา... เอกสารและลายมือชื่อของตนที่ปรากฏ ในฎีกาและเอกสารสอบราคามีผู้ปลอมลายมือชื่อของตน” เมื่อพิจารณาจากข้อเท็จจริงและการให้ถ้อยคำดังกล่าวข้างต้นแล้วเห็นได้ว่า การจัดซื้อรถยนต์เพื่อการเกษตรของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในกรณีนี้มีข้อพิรุธหลายประการ เช่น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เลือกจัดซื้อรถยนต์เพื่อการเกษตร ในสภาพที่ใช้งานแล้วอันขัดต่อมติของสภาเทศบาลตำบลน้ำก่ำ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่เผยแพร่ ประกาศสอบราคาให้บุคคลทั่วไปได้รับรู้ในวงกว้างอันเป็นการกีดกันผู้เสนอราคามีให้มีโอกาส เข้าแข่งขันในการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม หรือการที่นางสาวกองเพชร นาสามลาด ไม่ใช่ผู้มีอาชีพ ขายรถยนต์เพื่อการเกษตร แต่กลับได้รับการคัดเลือกให้เป็นผู้ชนะการสอบราคา นอกจากนั้น หากพิจารณารายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนซึ่งแต่งตั้งตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๑๗๗/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ ประกอบด้วยแล้ว จะเห็นว่า เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๑ ได้เคยแอบอ้างชื่อนางสาวกองเพชรมาใช้ทำสัญญาและรับเงินจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มาแล้ว ซึ่งในกรณีการสอบราคาจัดซื้อรถยนต์เพื่อการเกษตร นางสาวกองเพชรยังคงให้ถ้อยคำยืนยัน ตามเดิมว่า ตนไม่เคยทำสัญญากับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และไม่เคยได้รับเงินตามฎีกาเบิกเงินรายจ่าย ตามที่กล่าวอ้าง แต่การที่ปรากฏชื่อตนในเอกสารเบิกจ่ายเงินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ น่าจะเกิดจาก นายอภิชาติ รามางกูร เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ขอเอกสารจากตนไป ดังนั้น กรณีจึงรับฟัง

ได้ว่า...

ได้ว่า การสอบราคาจัดซื้อรถยนต์เพื่อการเกษตรและการเบิกจ่ายเงินให้แก่นางสาวกองเพชร ตามฎีกาล้างรับเลขที่ ๕๐.๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๖ เป็นการดำเนินการอันเป็นเท็จ โดยเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้อบบ้างชื่อของนางสาวกองเพชรมาเพื่อใช้ทำสัญญาและเบิกเงิน จากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ส่วนพฤติการณ์การกระทำความผิดของผู้ฟ้องคดีตามข้อกล่าวหาในประเด็นนี้ เห็นว่า เป็นไปในลักษณะเดียวกันกับพฤติการณ์การกระทำความผิดของผู้ฟ้องคดีในกรณี ข้อ (๑) (ประเด็นที่ ๑.๘) กล่าวคือ ในขณะที่เกิดเหตุดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนักวิชาการคลัง ปฏิบัติการและได้รับมอบหมายจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้มีหน้าที่ตรวจฎีกาและเอกสารประกอบฎีกา เบิกจ่ายเงิน ผู้ฟ้องคดีจึงมีหน้าที่ตามข้อ ๔๘ และข้อ ๖๐ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ในการตรวจสอบการเบิกเงินรายจ่ายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า มีลายมือชื่อ ของผู้เบิกเงินถูกต้องตามตัวอย่าง มีหนี้ผูกพัน หรือมีความจำเป็นที่จะต้องจ่ายกับถึงกำหนดหรือ ใกล้จะถึงกำหนดที่จะต้องจ่ายเงิน มีงบประมาณเพียงพอ มีรายการถูกต้องตรงกับหมวดและประเภท ในงบประมาณ และมีเอกสารประกอบฎีกาครบถ้วนถูกต้อง ได้แก่ (๑) สัญญาซื้อขายทรัพย์สิน หรือจ้าง ทำของหรือเอกสารอื่นอันเป็นหลักฐานแห่งหนี้ เช่น หลักฐานการสั่งซื้อ หรือสั่งจ้าง (๒) ใบแจ้งหนี้ หรือใบส่งมอบทรัพย์สินหรือมอบงาน (๓) เอกสารแสดงการตรวจรับทรัพย์สิน หรือตรวจรับงาน หรือไม่ ซึ่งตามหน้าที่และมาตรฐานวิชาชีพของผู้ฟ้องคดีน่าจะต้องสังเกตเห็นได้ว่าการเบิกจ่ายเงิน ในกรณีเหล่านี้มีความผิดปกติและมีพฤติการณ์ส่อไปในแนวทางทุจริต โดยหากผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับ การกระทำดังกล่าวก็ชอบที่จะทักท้วงหรือรายงานปัญหาต่อผู้บังคับบัญชา หรือแสดงพฤติการณ์ใด ๆ ให้ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นชอบกับการเบิกจ่ายเงินในครั้งนั้นๆ การที่ผู้ฟ้องคดีเพิกเฉยต่อปัญหา ที่เกิดขึ้นและลงนามในฎีกาเบิกเงินรายจ่ายว่ามีเอกสารประกอบฎีกาครบถ้วนถูกต้องแล้ว จึงเป็น การกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๓ วรรคสาม ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับ ในขณะที่กระทำความผิด โดยมีพักต้องพิจารณาว่าผู้ฟ้องคดีจะได้ลงลายมือชื่อในเอกสารเบิกจ่ายเงิน ก่อนหรือหลังการเบิกจ่ายเงิน และเมื่อการกระทำดังกล่าวเป็นผลให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเสียหายจากการต้องสูญเสียงบประมาณหรือจากการที่ไม่สามารถติดตามนำเงินที่เบิกจ่าย โดยทุจริตกลับคืนมาได้ จึงเป็นการกระทำความผิดฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล ตามที่ถูกล่ามหลอก อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๖ วรรคสอง ของประกาศดังกล่าว ประกอบ ข้อ ๘๙ วรรคสอง ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัย และการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติให้ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการจากการกระทำความผิดในกรณีนี้ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจ

โดยชอบ...

โดยชอบด้วยกฎหมาย

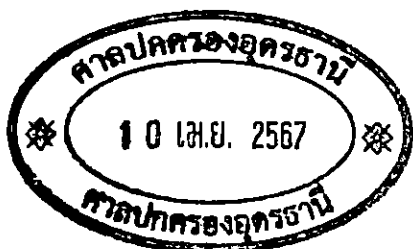
ในประเด็นที่สองมีกรณีที่จะต้องวินิจฉัยประการที่สามว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยนายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำมีคำสั่ง ที่ ๕๖๖/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ นั้น เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๘๕ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนที่แต่งตั้งตามข้อ ๒๖ วรรคหก หรือนายกเทศมนตรี แล้วแต่กรณี เห็นว่าพนักงานเทศบาลผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง สมควรลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ให้นายกเทศมนตรีเสนอคณะกรรมการพนักงานเทศบาลเพื่อส่งเรื่องให้อนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการซึ่งผู้นั้นสังกัดอยู่พิจารณาให้ความเห็นเสนอ ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลงโทษต่ำกว่าปลดออกจากราชการ และเมื่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลมีมติเป็นประการใด ให้นายกเทศมนตรีสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น ข้อ ๘๗ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า เมื่อนายกเทศมนตรีได้ดำเนินการทางวินัยแก่พนักงานเทศบาล โดยสั่งลงโทษ หรือลดโทษตามข้อ ๘๔ หรือสั่งยุติเรื่องแก่พนักงานเทศบาลผู้ใดแล้ว ให้รายงานไปยังคณะกรรมการพนักงานเทศบาลเพื่อส่งเรื่องให้คณะอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการตามข้อ ๘๕ วรรคสาม ให้ความเห็นเสนอ... และประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๒๐ บัญญัติว่า ผู้ใดจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ทำต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมายให้เขาเสียหายถึงแก่ชีวิตก็ดี แก่ร่างกายก็ดี อนามัยก็ดี เสรีภาพก็ดี ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ท่านว่าผู้นั้นกระทำละเมิดจำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น ประกอบกับพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดต่อผู้เสียหายในผลแห่งละเมิดที่เจ้าหน้าที่ของตนได้กระทำในการปฏิบัติหน้าที่... ข้อเท็จจริงปรากฏว่า คณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงได้ดำเนินการสอบสวนตามข้อกล่าวหาทั้ง ๖ กรณี ที่ปรากฏตามหนังสือสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๕ หนังสือด่วนที่สุด ที่ ตผ ๐๐๔๗ อบ/๐๓๘๔ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๔ แล้ว คณะกรรมการสอบสวนได้เสนอรายงานการสอบสวน (แบบ สว.๖) ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ต่อนายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำ ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนมีความเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๗ วรรคสาม และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล ตามที่ถูกลงกล่าวหาอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๑๐ วรรคสอง ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ทั้งนี้ ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ ที่กำหนดให้การลงโทษผู้กระทำความผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการซึ่งเป็นความผิดวินัย

/อย่างร้ายแรง...

อย่างร้ายแรง ควรลงโทษไล่ออกจากราชการ จากนั้น นายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำได้ส่งรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อพิจารณา ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีมติให้ส่งเรื่องไปให้คณะกรรมการพิจารณาดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการของพนักงานเทศบาลจังหวัดนครพนมเพื่อทำความเห็นเสนอในเบื้องต้น ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๔ ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นชอบตามคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยและตามที่คณะกรรมการพิจารณาดำเนินการทางวินัยเสนอว่า ผู้ฟ้องคดีมีพฤติการณ์กระทำผิดทั้ง ๖ กรณี ตามที่ปรากฏในหนังสือสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๕ หนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ตผ ๐๐๔๗ อบ/๐๓๘๔ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๔ อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามฐานความผิดดังกล่าว จึงมีมติไล่ออกจากราชการ หลังจากนั้น นายอำเภอธาตุพนมมีหนังสือ ที่ นพ ๐๐๒๓.๙ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๔ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำแจ้งสรุปมติที่ประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ครั้งที่ ๘/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๔ ให้ทราบเพื่อดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องและให้ปฏิบัติให้เป็นไปตามมติดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยนายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำจึงได้มีคำสั่ง ที่ ๕๖๖/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ลงโทษไล่ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไป เมื่อพิจารณาจากข้อกฎหมายและข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้นแล้วจะเห็นได้ว่า เมื่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงได้รายงานผลการสอบสวนต่อนายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำแล้ว นายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำจะพิจารณาและมีความเห็นว่าผู้ฟ้องคดีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่และสมควรลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ จากนั้นนายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำจะเสนอสำนวนการสอบสวนและความเห็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาดำเนินการต่อไป เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติเป็นประการใดแล้ว นายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำมีหน้าที่ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น ทั้งนี้ เป็นไปตามข้อ ๘๕ วรรคหนึ่ง ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๙ และเมื่อนายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำได้ดำเนินการออกคำสั่งลงโทษผู้ฟ้องคดีตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แล้ว นายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำมีหน้าที่รายงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทราบเพื่อดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป ตามข้อ ๘๗ วรรคหนึ่ง ของประกาศฉบับดังกล่าว จึงเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นผู้มีความผิดและใช้ดุลพินิจพิจารณาว่าผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหาและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่และฐานความผิดใด สมควรกำหนดระดับโทษระดับใดเพื่อให้เหมาะสมกับความร้ายแรงแห่งการกระทำความผิด ส่วนนายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำเป็นเพียงผู้ที่เสนอความเห็นเบื้องต้นเท่านั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยนายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำมีคำสั่งที่ ๕๖๖/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ลงโทษไล่ออกจากราชการจึงเป็นการปฏิบัติให้เป็นไปตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังนั้น การกระทำของนายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำที่ออกคำสั่งให้ลงโทษไล่ออกจากราชการจึงมิได้เป็นการกระทำต่อผู้ฟ้องคดีโดยผิดกฎหมาย ไม่อาจรับฟังว่าเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

/เมื่อนายก...

เมื่อนายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำไม่ได้กระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะหน่วยงานของรัฐที่นายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำสังกัด จึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดี ตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

ประเด็นที่สาม การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๖๕ มีมติให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีได้รับไว้ในคำฟ้องแล้วว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหา ด้วยเหตุจำเป็น เนื่องจากถูกข่มขู่จากนายสุระวิชญ์ ชันติญาราชภูร์ ที่ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำในขณะนั้น ซึ่งต่อมานายสุระวิชญ์ได้ทำหนังสือยอมรับแล้วว่าเป็นผู้สั่งการให้เจ้าหน้าที่กระทำการตามคำสั่งของตน ในประเด็นที่สามนี้จึงมีกรณีที่จะต้องวินิจฉัยก่อนว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดด้วยเหตุจำเป็นเพราะถูกข่มขู่จากนายสุระวิชญ์ ชันติญาราชภูร์ ผู้ที่ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำในขณะนั้นหรือไม่ อย่างไร โดยที่ปรากฏข้อเท็จจริงในสำนวนคดีว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานเทศบาล ตำแหน่งนักวิชาการคลังชำนาญการ สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีได้ลงชื่อเป็นพยานไว้ในบันทึกเหตุการณ์ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ ของนายเจนณรงค์ คล้ายกิ่ง ตำแหน่งผู้อำนวยการกองช่าง สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งบันทึกเหตุการณ์ไว้ สรุปความว่า นายสุระวิชญ์ ชันติญาราชภูร์ นายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำ ได้เรียกนายเจนณรงค์ไปขึ้นรถยนต์ส่วนตัวในวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ เวลาประมาณ ๑๐.๐๐ นาฬิกา เมื่อนายเจนณรงค์เดินไปขึ้นรถที่จอดบริเวณด้านข้างสำนักงานเทศบาลตำบลน้ำก่ำ รถยี่ห้อเซฟโรเล็ต รุ่นโคโรราโด สีดำ กระจกติดฟิล์มมืดสนิท จำทะเบียนรถไม่ได้ นายสุระวิชญ์ได้ชักอาวุธปืนประจำกาย ประเภทพกสั้น ขนาด ๙ มม. พร้อมขึ้นลากลับแล้วเล็งไปที่บริเวณศีรษะของนายเจนณรงค์ พร้อมกับพูดว่า “มีงจะเบิกหรือไม่เบิก กูรีบใช้เงิน” หลังจากนั้นนายเจนณรงค์ลงจากรถได้ไปที่ห้องทำงานนายกแล้วลงนามในเช็ค ขอใช้บันทึกฉบับนี้เป็นเอกสารเพื่อนำไปแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ต่อมาอีกประมาณ ๘ ปีเศษ นายเจนณรงค์ได้ไปแจ้งลงบันทึกประจำวันไว้เป็นหลักฐาน ตามรายงานประจำวันรับแจ้งเป็นหลักฐาน ข้อที่ ๒ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๕ ของสถานีตำรวจภูธรธาตุนวม จังหวัดนครพนม พิจารณาแล้วเห็นว่าตามบันทึกเหตุการณ์ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ และบันทึกรายงานประจำวันรับแจ้งเป็นหลักฐาน ข้อที่ ๒ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๕ ของสถานีตำรวจภูธรธาตุนวม จังหวัดนครพนม ดังกล่าวเป็นกรณีที่เหตุเกิดขึ้นกับนายเจนณรงค์พนักงานเทศบาลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้เกิดขึ้นกับผู้ฟ้องคดี แต่ประการใด ส่วนผู้ฟ้องคดีเป็นแต่เพียงผู้รับการบอกกล่าวและทราบเหตุที่เกิดขึ้นตามที่นายเจนณรงค์เล่าเหตุการณ์ให้ฟังแล้วให้ผู้ฟ้องคดีลงชื่อเป็นพยานไว้ในบันทึกเท่านั้น และหากนายสุระวิชญ์จะได้มีการบังคับข่มขู่นายเจนณรงค์ตามที่นายเจนณรงค์บันทึกไว้หรือไม่ก็ตาม ผู้ฟ้องคดีก็ได้ได้อยู่ในเหตุการณ์ดังกล่าวหรือถูกนายสุระวิชญ์ข่มขู่บังคับด้วยแต่อย่างใดอีกทั้ง ผู้ฟ้องคดีเพิ่งมาเป็นพนักงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เพียง ๑๐ วันเศษ โดยไม่ปรากฏข้อเท็จจริง

/ในระหว่างนั้น...

ในระหว่างนั้นว่ามีเหตุขัดข้องหรือปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ราชการเกิดขึ้นแก่ตนจนถึงขนาดที่ทำให้ถูกบังคับข่มขู่จากนายสุระธวัชชัยนายกเทศมนตรีในขณะนั้น ประกอบกับกรณีการทุจริตตามหนังสือของสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๕ ส่วนที่สุด ที่ ตผ ๐๐๔๗๐๖/๐๓๘๔ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๔ นั้น ส่วนใหญ่เป็นกรณีที่เกิดขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ เช่น กรณีค่าปรับผิดสัญญาเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๘ เลขที่ ๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๘ กรณีเงินชำระหนี้สินเชื่อส่วนบุคคลของพนักงานและลูกจ้างที่ต้องหักส่งธนาคารประจำเดือนกันยายน ๒๕๕๘ กรณีการเบิกจ่ายโครงการจ้างเหมาซ่อมแซมถนนลูกรัง ปิงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ รวม ๓๓ ฎีกา กรณีการจัดซื้อน้ำยากำจัดกลิ่นขยะปิงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นต้น ซึ่งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงในสำนวนคดีว่าผู้ฟ้องคดีถูกบังคับข่มขู่จากนายสุระธวัชชัยให้กระทำความผิดในการเบิกจ่ายเงินโครงการจ้างเหมาซ่อมแซมถนนลูกรัง ปิงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ ทั้ง ๓๓ ฎีกา หรือตามฎีกาใด หรือฎีกาเบิกจ่ายเงินในโครงการใด ดังนั้น จึงเห็นว่า ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีที่ว่ากระทำความผิดด้วยเหตุจำเป็นเพราะถูกข่มขู่จากนายสุระธวัชชัย ขันติยาราษฎร์ ผู้ที่ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำในขณะนั้น ไม่มีน้ำหนักให้รับฟังได้

จึงมีกรณีวินิจฉัยในประเด็นที่สามประการต่อไปว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ให้ยกอุทธรณ์ผู้ฟ้องคดีขอด้วยกฎหมายหรือไม่ พิจารณาดูแล้วเห็นว่า ประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ หมวด ๔ สิทธิการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ ข้อ ๑๑๓ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า พนักงานเทศบาลผู้ใดถูกสั่งลงโทษทางวินัยตามที่กำหนดในหลักเกณฑ์นี้ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง... ข้อ ๑๑๕ กำหนดว่า การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลเพื่อส่งเรื่องให้คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ตามข้อ ๑๑๔ ทำความเห็นเพื่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลพิจารณา และเมื่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลมีมติประการใดแล้ว ให้นายกเทศมนตรีสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น วรรคสอง กำหนดว่า ในกรณีที่คณะกรรมการพนักงานเทศบาลมีมติตามวรรคหนึ่ง หากผู้อุทธรณ์เห็นว่ามติดังกล่าวขัดแย้งกับมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ หรือมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ให้มีสิทธิร้องต่อคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เพื่อดำเนินการตามมาตรา ๑๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ข้อ ๑๓๔ กำหนดว่า การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการพนักงานเทศบาลตามข้อ ๑๑๕ ให้นำข้อ ๑๒๙ ข้อ ๑๓๐ และข้อ ๑๓๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ข้อ ๑๒๙ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า การพิจารณาอุทธรณ์ตามข้อ ๑๑๔ ให้คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการพนักงานเทศบาล แล้วแต่กรณี พิจารณาจากสำนวนการสืบสวน หรือการพิจารณาในเบื้องต้นตามข้อ ๒๐ และสำนวนการดำเนินการทางวินัยตามข้อ ๒๓ และในกรณีจำเป็นและสมควรอาจขอเอกสารและ

หลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมทั้งคำชี้แจงจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือบุคคลใดๆ หรือขอให้ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท ข้าราชการ หรือบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาได้ วรรคสี่ กำหนดว่า ในการพิจารณา อุทธรณ์ คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการพนักงานเทศบาล เห็นสมควรที่จะต้องสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติม เพื่อประโยชน์แห่งความถูกต้อง และเหมาะสม ตามความเป็นธรรม ให้มีมติแจ้งนายกเทศมนตรีดำเนินการสอบสวนใหม่ หรือสอบสวนเพิ่มเติม ในเรื่องนั้นได้ตามความจำเป็น ข้อ ๑๓๐ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า เมื่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาล ได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามข้อ ๑๑๔ แล้ว (๑) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษถูกต้องและเหมาะสมกับความผิดแล้ว ให้มีมติยกอุทธรณ์... (๒) ถ้าเห็นว่าข้อความในคำสั่งลงโทษไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสม ให้มีมติให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความให้เป็นการถูกต้องเหมาะสม และประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๘๙ วรรคสอง กำหนดว่า พนักงานเทศบาลผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยอยู่ก่อนวันที่หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขนี้ใช้บังคับ... ให้นายกเทศมนตรีดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้ ส่วนการดำเนินการเพื่อปรับบทความผิดและการสั่งลงโทษ ให้ดำเนินการตามกฎหมายที่ใช้บังคับ อยู่ในขณะกระทำความผิด ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีกับพวกรวม ๓ คน ได้ทำหนังสือถึงประธาน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือ ด่วนที่สุด ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๔ ว่า ผู้ฟ้องคดีกับพวกทราบว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติพิจารณาโทษพวกตนเป็นวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งพวกตนได้ทำหนังสือร้องขอ ความเป็นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เนื่องจากมีพยานหลักฐานใหม่เป็นหนังสือรับสารภาพการกระทำ ความผิดของนายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำในขณะนั้น และนายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำได้มีหนังสือ ที่ส่งเรื่องดังกล่าวให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาแล้ว แต่ในการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๔ ไม่นำพยานหลักฐานใหม่ดังกล่าวซึ่งเป็นพยานหลักฐานสำคัญไปประกอบการ พิจารณาเลย ประกอบกับมติลงโทษไม่มีความชัดเจนเนื่องจากมีผู้เห็นชอบให้ลงโทษเพียง ๔ หรือ ๕ เสียงเท่านั้น จากจำนวนคณะกรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทั้งหมด ๑๘ คน และคณะกรรมการอื่นงดออกเสียง พวกตนจึงไม่ได้รับความเป็นธรรมที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่รับ การพิจารณาจากพยานหลักฐานใหม่ดังกล่าว ประกอบกับเสียงในที่ประชุมงดออกเสียงมากกว่า เสียงที่พิจารณาโทษ จึงขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาทบทวนการพิจารณาโทษทางวินัยใหม่ พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีจะมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยได้ก็ต่อเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดีไปแล้วโดยยื่นหนังสืออุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง ตามข้อ ๑๑๓ วรรคหนึ่ง ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดี (กับพวกรวม ๓ คน) ได้ทำหนังสือ ด่วนที่สุด ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๔ ถึงประธานผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาทบทวนการพิจารณา

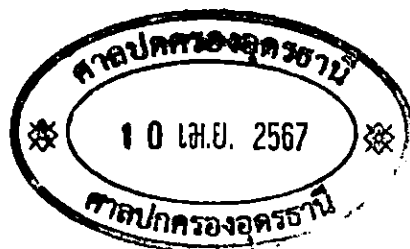
/โทษทางวินัย...

โทษทางวินัยใหม่ หนังสือฉบับดังกล่าวจึงมิใช่เป็นการยื่นอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดี
 ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะต้องดำเนินการส่งให้คณะกรรมการพิจารณาดำเนินการทางวินัย
 และการให้ออกจากราชการของพนักงานเทศบาลจังหวัดนครพนมเพื่อทำความเข้าใจเห็นชอบ หรือจะต้อง
 ดำเนินการสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมตามข้อ ๑๑๕ และข้อ ๑๒๙ วรรคสี่ ของประกาศ
 ฉบับดังกล่าว แต่ประการใด ต่อมา เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยนายเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำได้มีคำสั่ง
 ที่ ๕๖๖/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ เรื่อง ลงโทษไล่ออกจากราชการ โดยลงโทษ
 ไล่อผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไป ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ
 ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๔ อุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าวต่อประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ สรุปว่า
 ผู้ฟ้องคดีไม่มีเจตนาทุจริตต่อหน้าที่ เนื่องจากนายสุระวิชญ์ ชันติยาราษฎร์ นายเทศมนตรีตำบล
 น้ำก่ำในขณะนั้น มีพฤติกรรมสั่งจ่ายเช็คออกไปก่อนเพื่อนำไปใช้ส่วนตัว โดยไม่ตรวจสอบเงินรายได้
 และไม่สนใจว่าเงินคงเหลือในบัญชีเป็นเงินประเภทใด จนในที่สุดทำให้เงินหมดบัญชีและไม่มีเงิน
 คงเหลือเพียงพอสำหรับเบิกจ่ายให้กับส่วนราชการที่วางฎีกาเบิกจ่ายเงินในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘
 ไว้แล้วรวมเป็นเงิน ๔,๑๘๙,๔๓๓.๘๒ บาท โดยทุกบัญชีของเทศบาลมีเงินคงเหลือเพียง
 หนึ่งแสนกว่าบาท ซึ่งในขณะนี้นายสุระวิชญ์สั่งให้มีการออกเช็คสั่งจ่ายก่อนโดยที่บางครั้ง
 มีเอกสารประกอบฎีกาแค่แผ่นแรกและบางครั้งไม่มีเอกสารประกอบฎีกาใดๆ มีลักษณะการเบิกจ่าย
 ที่เร่งรีบและเร่งรัดเป็นประจำ ทั้งที่ผิดขั้นตอนโดยสิ้นเชิง ไม่เป็นไปตามระเบียบการเบิกจ่าย
 ทั้งที่ผู้ฟ้องคดีและผู้มีอำนาจลงนามในเช็ครายอื่นได้แจ้งด้วยวาจาแล้วว่าเป็นการกระทำที่ผิดระเบียบ
 กฎหมาย แต่นายสุระวิชญ์ในฐานะหัวหน้าหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น กลับใช้อำนาจ
 โดยมีขอคำสั่งการให้เขียนเช็คจ่ายก่อนแล้วให้เจ้าหน้าที่ไปทำเอกสารประกอบฎีกาและการตรวจรับ
 พัสดุนั้นๆ ในภายหลัง เพื่อเตรียมไว้ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบประจำปี ทั้งที่
 ทราบดีว่าเป็นการทุจริตต่อหน้าที่โดยชัดแจ้ง แต่ผู้ฟ้องคดีและผู้ที่เกี่ยวข้องก็มีอาจปฏิเสธการกระทำ
 ดังกล่าวได้ ที่ผู้ฟ้องคดีและผู้เกี่ยวข้องมิได้เปิดเผยข้อเท็จจริงในชั้นการสอบสวนเนื่องจากถูกบังคับ
 ชู้เชิญห้ามเปิดเผยข้อมูลข้อเท็จจริงในเหตุแห่งการกระทำในทุกรายการ ให้ตอบข้อซักถามเฉพาะ
 ตามอำนาจหน้าที่และขั้นตอนของตนในตำแหน่งนั้นๆ จึงทำให้ข้อเท็จจริงไม่ปรากฏในสำนวน
 การสอบสวนทางวินัยร้ายแรง ซึ่งการบังคับชู้เชิญด้วยกระทำและคำพูด ทั้งกรณีการใช้อาวุธรูป
 ช่มชู้ภายในสำนักงานขณะปฏิบัติราชการปกติ ตลอดทั้งให้บริวารขับรถติดตามสอดส่อง
 การใช้ชีวิตประจำวัน คุณความจนทำให้หวาดกลัว จึงเกิดความบกพร่องในสาระสำคัญ
 ในชั้นการสอบสวนทางวินัยร้ายแรง ส่งผลต่อการวินิจฉัยและการลงมติที่ผิดเพี้ยนไปจากความเป็นจริง
 นอกจากนั้น ยังมีความไม่ชอบด้วยกฎหมายเกี่ยวกับขั้นตอนของการดำเนินการสอบสวนทางวินัย
 เนื่องจากไม่แจ้งสิทธิการโต้แย้งกรรมการสอบสวนให้ทราบ ไม่แจ้งสิทธิและหน้าที่ในการดำเนิน
 กระบวนพิจารณาทางปกครองให้ทราบตามความเป็นจริงและตามสมควรแก่กรณี แจ้งข้อกล่าวหา
 ไม่ชัดเจนในเรื่องที่ถูกกล่าวหา ไม่มีพยานที่สนับสนุนข้อกล่าวหามาแสดงให้ตรวจสอบได้ ทำให้
 หมดโอกาสที่จะนำพยานหลักฐานมาต่อสู้แก้ข้อกล่าวหาได้ถูกต้องครบถ้วนตามเรื่องที่ถูกกล่าวหา

/การตั้งคำถาม...

การตั้งคำถามของคณะกรรมการสอบสวนไม่มีความเกี่ยวข้องหรือมีความเกี่ยวเนื่องกับเรื่องที่ตั้งข้อกล่าวหา ปรับบทความผิดและการส่งลงโทษไม่ถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะกระทำความผิด ซึ่งหลังจากที่คณะกรรมการสอบสวนได้สรุปผลการสอบสวนและรายงานไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อพิจารณาแล้ว ปรากฏว่านายสุระวิชญ์ได้ทำหนังสือรับสารภาพความผิดในฐานะผู้สั่งการให้ผู้ฟ้องคดีและผู้ที่เกี่ยวข้อง รวม ๕ ราย โดยนายสุระวิชญ์ยืนยันว่า “พนักงานเทศบาลทั้ง ๕ ราย ได้ชี้แจงแย้งต่อตนด้วยวาจาแล้วว่าขัดต่อระเบียบกฎหมายในการดำเนินงานและหมิ่นเหม่ต่อการปฏิบัติงาน แต่ตนกลับยืนยันสั่งการด้วยวาจาให้พนักงานเทศบาลทั้ง ๕ ราย ปฏิบัติตามคำสั่งของตน” ผู้ฟ้องคดีกับพวกได้ทำหนังสือแจ้งต่อผู้ว่าราชการจังหวัดนครพนมเพื่อให้ทราบถึงหนังสือรับสารภาพความผิดของนายสุระวิชญ์ฉบับดังกล่าวแล้ว เพื่อขอให้มีการสอบสวนวินัยร้ายแรงใหม่ให้ถูกต้องตามความเป็นจริงที่เกิดขึ้น แต่หนังสือฉบับดังกล่าวได้เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งในการพิจารณาของคณะอนุกรรมการพิจารณาดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการจังหวัดนครพนมแต่อย่างใด และหลังจากที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๔ มีมติไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการแล้ว ผู้ฟ้องคดีทำหนังสือถึงคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เพื่อขอขึ้นตัวเป็นพยานในกรณีพิเศษ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการนำเสนอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ฉะนั้น เมื่อการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยไม่ชอบด้วยกฎหมายตามที่กล่าวมา ประกอบกับการกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำโดยมิได้มีเจตนาทุจริตและไม่เป็นการสนับสนุนการกระทำของนายสุระวิชญ์ เพราะเป็นการจัดทำเอกสารประกอบฎีกาหลังจากที่นายกเทศมนตรีขณะนั้นได้มีการนำเช็คส่งจ่ายไปก่อนทำเอกสารฎีกาการเบิกจ่าย มิใช่เป็นการปลอมเอกสารเพื่อทำการเบิกจ่ายให้แก่ผู้รับจ้างอีก เป็นเพียงการทำเอกสารประกอบเพื่อให้ครบถ้วนสมบูรณ์ในการเก็บไว้เพื่อตรวจสอบงบประมาณเท่านั้น จึงไม่เข้าข่ายความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งที่ ๕๖๖/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน ควรให้ยกเลิกคำสั่งฉบับดังกล่าว และขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิม ทั้งขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติชะลอการลงโทษไล่ออกจากราชการไว้ก่อน เพื่อรอมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีที่ผู้ฟ้องคดีขอขึ้นตัวเป็นพยานกรณีพิเศษ ต่อไป ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ส่งเรื่องอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีไปให้คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์เพื่อทำความเห็นเสนอในเบื้องต้น ซึ่งคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ครั้งที่ ๒/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ และครั้งที่ ๓/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๕ ได้พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีและทำความเห็นเสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๖๕ แยกเป็นประเด็น ดังนี้ ประเด็นที่หนึ่ง ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ตนเองไม่ใช่ผู้กระทำความผิด เพียงแค่กระบวนกรไม่เป็นไปตามแบบแผนของทางราชการ โดยข้อเท็จจริงปรากฏว่าได้มีการออกเช็คส่งจ่ายเงินไปแล้ว ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่ตนเองไม่สามารถปฏิเสธได้ ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่รับผิดชอบ

/ในการเบิกจ่าย...

ในการเบิกจ่ายเงิน รับเงิน เก็บรักษาเงิน จัดทำบัญชี ควบคุมการเบิกจ่ายเงิน ตรวจสอบบัญชีและเอกสาร ประกอบบัญชีเบิกจ่ายเงิน ผู้ฟ้องคดียอมรับว่าได้มีการลงนามย้อนหลังในเอกสารที่จัดทำขึ้นภายหลังจริง โดยเป็นการจัดทำขึ้นเพื่อการตรวจสอบ การสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้ฟ้องคดีไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย เนื่องจากไม่มีการสอบสวนข้อเท็จจริงก่อนที่จะดำเนินการสอบสวนทางวินัย และการสอบสวนทางวินัยใช้เพียงหนังสือของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นมูลเหตุ ในการสอบสวนทางวินัยเท่านั้น กรณีจึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการ ทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และข้อ ๒๔ วรรคห้า ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ เห็นว่า ผู้ฟ้องคดี ในฐานะเป็นผู้ตรวจบัญชีและควบคุมการเบิกจ่ายเงิน ให้การยอมรับว่าได้ลงนามย้อนหลังในเอกสาร ที่จัดทำขึ้นภายหลังจริง สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินโดยสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๕ ได้ดำเนินการตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และมีหนังสือด่วนที่สุด ที่ ตผ ๐๐๔๗ อบ/๑๓๘๔ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๐ แจ้งให้นายกเทศมนตรีตำบลน้ำคำดำเนินการ สอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดี ตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย อย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีจึงเป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๓๙ ประกอบกับ ความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เรื่องเสรีที่ ๔๑๑/๒๕๔๓ ประเด็นที่ ๒ ผู้ฟ้องคดี อ้างว่า การดำเนินการสอบสวนทางวินัยไม่ถูกต้อง ตามประกาศหลักเกณฑ์ รูปแบบ ขั้นตอนและวิธีการ ที่ระเบียบกฎหมายกำหนด เห็นว่า คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยได้ดำเนินการสอบสวนทางวินัย ผู้ฟ้องคดีตามรูปแบบแนบท้ายประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัย และการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ (แบบ สว. ๑ - สว. ๖) แล้ว ประเด็นที่ ๓ ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากนายสุระวิชญ์ ชันติธูราษฏร์ ซึ่งเป็นคู่กรณีกับผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ออกคำสั่งแต่งตั้ง เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีมติคัดเลือกคณะกรรมการสอบสวนเพื่อให้นายกเทศมนตรีตำบลน้ำคำออกคำสั่งแต่งตั้งตามมติของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อันเป็นการดำเนินการตามข้อ ๔๙ วรรคสี่ ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยดังกล่าวจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว ประเด็นที่ ๔ ผู้ฟ้องคดี อ้างว่า ผู้ฟ้องคดีไม่กล้าให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนตามความเป็นจริง เนื่องจาก นายก่อษาปณ์ อุบลัมภ์ ประธานคณะกรรมการสอบสวนวินัย มีความสนิทสนมกับนายสุระวิชญ์ ชันติธูราษฏร์ เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ยกประเด็นดังกล่าวขึ้นโต้แย้งตั้งแต่ในชั้นสอบสวน กรณีจึงทำให้ การดำเนินการสอบสวนทางวินัยเป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมาย ประเด็นที่ ๕ ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า นายกเทศมนตรีตำบลน้ำคำไม่ได้พิจารณาโทษก่อนที่จะส่งรายงานการสอบสวนให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณา ซึ่งไม่เป็นไปตามข้อ ๗๗ ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับ วินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ เห็นว่า การที่คณะกรรมการสอบสวน

/ทางวินัย...

ทางวินัยดำเนินการสอบสวนแล้วเสร็จและรายงานผลการสอบสวนให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทราบเป็นการปฏิบัติตามข้อ ๔๙ วรรคห้า ของประกาศเดียวกัน ประเด็นที่ ๖ ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า คณะกรรมการสอบสวนไม่ได้ดำเนินการตามข้อ ๘๙ วรรคสอง ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยไม่ได้ปรับบทความผิดตามกฎหมายที่มีผลใช้บังคับในขณะกระทำความผิด จึงทำให้คำสั่งลงโทษทางวินัยตกเป็นโมฆะ เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๖ – พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นช่วงก่อนวันที่ประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ มีผลใช้บังคับ การปรับบทความผิดตามประกาศดังกล่าว จึงทำให้คำสั่งลงโทษทางวินัยมีผลแต่ไม่สมบูรณ์ เห็นควรให้แก้ไขข้อความในคำสั่งลงโทษทางวินัย โดยปรับบทความผิดตามประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งมีผลใช้บังคับในขณะกระทำความผิด ประเด็นที่ ๗ ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีถูกนายสุระวิชญ์ ชันติญาราชกูร์ บังคับและข่มขู่ให้กระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เห็นว่า น่าเชื่อได้ว่ามีมูล แต่เนื่องจากผู้ฟ้องคดีไม่สามารถนำพยานหลักฐานมายืนยันข้อเท็จจริงดังกล่าวและไม่ได้แจ้งความไว้เป็นหลักฐานตั้งแต่ในขณะที่ถูกบังคับและข่มขู่ จึงทำให้ยังไม่มีน้ำหนักเพียงพอ และประเด็นที่ ๘ ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๔ ถึงคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เพื่อขอถอนตัวเป็นพยานกรณีพิเศษ ตามมาตรา ๑๓๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกอบกับประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการกันบุคคลไว้เป็นพยาน โดยไม่ดำเนินคดี พ.ศ. ๒๕๖๑ เห็นว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติยังไม่ได้มีมติกันตัวผู้ฟ้องคดีตามมาตรา ๑๓๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ แต่อย่างใด ด้วยเหตุผลดังกล่าวมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีมติให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี โดยให้ปรับบทความผิดในคำสั่งลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการให้เป็นไปตามประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งมีผลใช้บังคับในขณะกระทำความผิด

เมื่อพิจารณาจากคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้วสรุปคำอุทธรณ์ได้สองประเด็นหลัก คือ (๑) ความไม่ชอบด้วยกฎหมายเกี่ยวกับขั้นตอนการดำเนินการสอบสวนทางวินัย และ (๒) ผู้ฟ้องคดีไม่มีเจตนาทุจริต ไม่เข้าข่ายความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งในประเด็นตาม (๑) ความไม่ชอบด้วยกฎหมายเกี่ยวกับขั้นตอนการดำเนินการสอบสวนทางวินัย นั้น เมื่อพิจารณาคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ได้วินิจฉัยในประเด็นที่ ๑ ประเด็นที่ ๒ ประเด็นที่ ๓ ประเด็นที่ ๕ ประเด็นที่ ๖ และประเด็นที่ ๗ แล้วจะเห็นได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้วินิจฉัยเกี่ยวกับความไม่ชอบด้วยกฎหมายเกี่ยวกับขั้นตอนการดำเนินการสอบสวนทางวินัยตามคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้ว ประกอบกับในเรื่อง

/ของความไม่ชอบ...

ของความไม่ชอบด้วยกฎหมายเกี่ยวกับขั้นตอนการดำเนินการสอบสวนทางวินัยนี้ ศาลได้วินิจฉัยไว้ในประเด็นที่สองตามเหตุที่ผู้ฟ้องคดียกขึ้นมากล่าวอ้างในคำฟ้องทุกเหตุแล้ว โดยรับฟังได้ว่า คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยร้ายแรง และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว ข้ออ้างดังกล่าวไม่อาจรับฟังได้ ซึ่งศาลเห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้นแล้ว ดังนั้น จึงเห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำวินิจฉัยเกี่ยวกับความไม่ชอบด้วยกฎหมายเกี่ยวกับขั้นตอนการดำเนินการสอบสวนทางวินัยโดยชอบแล้ว ตามข้อ ๑๒๙ วรรคหนึ่ง ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ประกอบข้อ ๘๙ วรรคสอง ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๙ ส่วนคำอุทธรณ์ตามประเด็นใน (๒) ที่ว่าผู้ฟ้องคดีไม่มีเจตนาทุจริต ไม่เข้าข่ายความผิดวินัยอย่างร้ายแรง โดยอ้างเหตุว่าเกิดจากนายสุระวิชญ์ ขันติยาราชกูร์ นายกเทศมนตรีตำบลน้ำก่ำในขณะนั้น ใช้อำนาจโดยมิชอบสั่งการให้เขียนเช็คจ่ายก่อนแล้วให้เจ้าหน้าที่ไปทำเอกสารประกอบฎีกาและการตรวจรับพัสดุนั้นๆ ทั้งที่ทราบดีว่าเป็นการทุจริตต่อหน้าที่โดยชัดแจ้ง แต่ผู้ฟ้องคดีและผู้ที่เกี่ยวข้องก็มีอาจปฏิเสธการกระทำดังกล่าวได้ ต่อมาในภายหลังกนายสุระวิชญ์ ได้ทำหนังสือรับสารภาพเป็นผู้สั่งการให้ผู้ฟ้องคดีและเจ้าหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้องให้ปฏิบัติตามคำสั่งของตน นั้น เห็นว่า ในคำอุทธรณ์ผู้ฟ้องคดีได้ทราบและรับแล้วว่า การเขียนเช็คจ่ายก่อนแล้ว ภายหลังจึงไปทำเอกสารประกอบฎีกาและการตรวจรับพัสดุนั้นๆ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่โดยชัดแจ้ง ประกอบกับศาลได้วินิจฉัยไว้ในประการที่สองของประเด็นที่สองว่า ตามหน้าที่และมาตรฐานวิชาชีพของผู้ฟ้องคดีเมื่อมีการเบิกจ่ายเงินมีความผิดปกติและมีพฤติการณ์ส่อไปในแนวทางทุจริต หากผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับการกระทำดังกล่าวก็ชอบที่จะทักท้วงหรือรายงานปัญหาต่อผู้บังคับบัญชา หรือแสดงพฤติการณ์ใด ๆ ให้ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นชอบกับการเบิกจ่ายเงินในครั้งนั้นๆ การที่ผู้ฟ้องคดีเพิกเฉยต่อปัญหาที่เกิดขึ้นและลงนามในฎีกาเบิกเงินรายจ่ายว่ามีเอกสารประกอบฎีกาครบถ้วนถูกต้องแล้ว จึงเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ นายสุระวิชญ์ได้ประโยชน์ที่มิควรได้อันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าไม่มีเจตนาทุจริตและไม่เข้าข่ายความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจึงไม่อาจรับฟังได้ ดังนั้น ถึงแม้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะมีได้วินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีให้ชัดเจนว่าผู้ฟ้องคดีไม่มีเจตนาทุจริตหรือไม่เข้าข่ายความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่ก็ตาม ก็ไม่ทำให้คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องเสียไปเพราะเหตุดังกล่าว ส่วนคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีในประเด็นอื่นๆ เช่น กรณีผู้ฟ้องคดีทำหนังสือถึงคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เพื่อขอกันตัวเป็นพยานในกรณีพิเศษ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้วินิจฉัยแล้วและเห็นว่าคำวินิจฉัยในกรณีดังกล่าวชอบแล้ว สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีรับราชการมานานโดยไม่เคยกระทำคามผิดวินัยร้ายแรง

มาก่อน ประกอบกับเป็นผู้ที่มีจิตอาสาช่วยเหลือสังคมมาโดยตลอด การลงโทษไล่ออกจากราชการ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจลงโทษที่ไม่เหมาะสม นั้น ศาลได้วินิจฉัยไว้ในประเด็นที่สองแล้วว่าผู้ฟ้องคดี กระทำแต่ละข้อกล่าวหาอย่างไรและผิดฐานใด ควรได้รับโทษระดับใด จึงไม่จำต้องวินิจฉัย ตามข้ออ้างนี้อีก อีกทั้ง ในการฟ้องคดีไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้มีการกล่าวหาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ วินิจฉัยอุทธรณ์หรือมติที่ไต่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีขัดแย้งกับมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัย และการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย หรือมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์ ที่ผู้ฟ้องคดีได้ไปร้องต่อคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล ตามข้อ ๑๑๕ วรรคสอง ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๙ แต่อย่างไรก็ดี จึงเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีโดยชอบแล้ว ตามข้อ ๑๓๔ ของประกาศ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ประกอบข้อ ๘๙ วรรคสอง ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๙ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๖๕ มีมติให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี จึงชอบด้วยกฎหมาย

พิพากษายกฟ้อง

นายปรีชา สันรัมย์

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองอุดรธานี

นายพีระศักดิ์ นาคี

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองอุดรธานี

นายธีระวิษ คำขำ

ตุลาการศาลปกครองอุดรธานี

ตุลาการเจ้าของสำนวน

และตุลาการหัวหน้าคณะ

ตุลาการผู้แถลงคดี : นางมาเรียม วิมลธร

